

ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เพชรรัตน์ ป่วนครบุรี

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เพชรรัตน์ ป่วนครบุรี

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

THE EFFECTS OF USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING
AND SQ4R TECHNIQUE ON ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY
OF GRADE 5th STUDENTS

PETCHARAT PUNKORBURI

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ เพชรรัตน์ ป่วนครบุรี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสวีวัฒน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.คูสิต ขาวเหลือง)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสวีวัฒน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คูสิต ขาวเหลือง)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วาทัญญู นาวิเศษ)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาญ์ ธีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

65920280: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R, ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เพชรรัตน์ ป่วนครบุรี : ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (THE EFFECTS OF USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND SQ4R TECHNIQUE ON ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY OF GRADE 5th STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สิริวรรณ จรัสรวีวัฒน์, กศ.ด., คุณิต ขาวเหลือง, Ph.D. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยการจับสลากเลือกห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ T-Test for Dependent Sample และค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเท่ากับ 0.5021

3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.82$)

65920280: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING, SQ4R TECHNIQUE, READING COMPREHENSION

PETCHARAT PUNKORBURI : THE EFFECTS OF USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND SQ4R TECHNIQUE ON ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY OF GRADE 5TH STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: SIRAWAN JARADRAWIWAT, Ed.D. DUSIT KHAWLOUENG, Ph.D. 2025.

The purposes of this research were 1) to compare the English reading comprehension ability of students before and after learning with the Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique, 2) to study the effectiveness index of teaching management based on the Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique on English reading comprehension ability, and 3) to study students' satisfaction with the learning management based on the Communicative Language Teaching and the SQ4R technique. The sample group consisted of grade 5th students from Wathuaypong School, Rayong Province. The sample consisted of one classroom with 36 students during the second semester of the 2024 academic year, obtained through cluster random sampling. The research instruments included: 1) the lesson plans based on a Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique. 2) the English Reading Comprehension Test, and 3) the satisfaction questionnaire on learning management based on the Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique. This research applied a One-Group Pretest-Posttest Design experiment. The data were analyzed using the mean, standard deviation, dependent sample t-test, and Effectiveness Index (E.I).

The results of the study were as follows:

1) The English reading comprehension abilities of grade 5th students after using the Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique, were significantly higher their abilities before the learning process with a significant level of .05

2) The effectiveness index (E.I.) of Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique for the grade 5th students was found to be 0.5021, indicating their

increased of English reading comprehension ability.

3) The level of satisfaction with the learning management, based on the Communicative Language Teaching approach and the SQ4R technique for grade 5th students, was at an excellent level. ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.82$)

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาหลักผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมรองศาสตราจารย์ ดร.คูสิต ขาวเหลือง ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางการดำเนินงานที่ถูกต้องตลอดจนช่วยชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ผศ. ดร. วิมลรัตน์ จตุรานนท์ และดร. วทัญญู นาวิเศษ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันนำไปสู่ความสมบูรณ์ของงานนิพนธ์เล่มนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ดร.ปิยภัทร พลับปลา อาจารย์วัฒนพร จตุรานนท์ และนางสุนิสา วงศ์ศรีรักษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เครื่องมือมีความถูกต้องและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนวัดห้วยโป่งที่กรุณาอนุญาตให้ดำเนินการวิจัยภายในสถานศึกษา และขอขอบใจนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5/4 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ นางสาวรญา ทองสิงห์ ทีมงานระยองจิวัดจ๊าด และนิติติปริญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณครอบครัวอันเป็นที่รัก นางคุณศรี พิธิฐอมรชัย ที่เป็นแรงใจสำคัญ คอยสนับสนุนและมีอบความอบอุ่นให้ในทุกช่วงเวลา ทั้งด้านจิตใจและการดำเนินชีวิต ความรักและกำลังใจจากครอบครัวคือพลังที่ทำให้ผู้วิจัยมีแรงใจที่จะมุ่งมั่นจนสามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณตัวของข้าพเจ้าเอง ที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดกระบวนการดำเนินงาน แม้จะพบกับความเหนื่อยล้าและความท้อใจในบางครั้ง แต่ข้าพเจ้าก็พยายามอดทน มุ่งมั่น ตั้งใจ จนสามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายได้ในที่สุดและหวังว่าความพยายามนี้จะเป็นแรงบันดาลใจให้กับตนเองในวันข้างหน้า

เพชรรัตน์ ป่วนครบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	12
หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดห้วยโป่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	25
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	34
เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	44
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R.....	51
การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	58

แบบทดสอบ.....	67
ความพึงพอใจ.....	71
แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	76
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	87
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	93
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	93
รูปแบบการวิจัย.....	93
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	106
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	118
สรุปผลการวิจัย.....	119
อภิปรายผลการวิจัย.....	119
ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	125
ภาคผนวก ก.....	132
ภาคผนวก ข.....	140
ภาคผนวก ค.....	162
ภาคผนวก ง.....	193

ประวัติย่อของผู้วิจัย 200

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	17
ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา.....	26
ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบขั้นตอนวิธีการสอนแบบ SQ3R SQ4R และ SQ5R.....	45
ตารางที่ 4 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	52
ตารางที่ 5 สังเคราะห์สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่าน SQ4R	57
ตารางที่ 6 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design	94
ตารางที่ 7 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	95
ตารางที่ 8 วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนแผนการเรียนรู้	97
ตารางที่ 9 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	97
ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	103
ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	112
ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	113
ตารางที่ 13 ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	114
ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	115
ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R รายข้อ	115
ตารางที่ 16 ภาคผนวก ข – 1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	141

ตารางที่ 17 ภาคผนวก ข – 2 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	142
ตารางที่ 18 ภาคผนวก ข – 3 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	143
ตารางที่ 19 ภาคผนวก ข – 4 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	144
ตารางที่ 20 ภาคผนวก ข – 5 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	145
ตารางที่ 21 ภาคผนวก ข – 6 ค่าเฉลี่ยผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5	146
ตารางที่ 22 ภาคผนวก ค – 1 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test).....	179
ตารางที่ 23 ภาคผนวก ค – 2 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test).....	181
ตารางที่ 24 ภาคผนวก ค – 3 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)	182
ตารางที่ 25 ภาคผนวก ค – 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test).....	183
ตารางที่ 26 ภาคผนวก ค – 5 แสดงค่า p และ q ที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)	184
ตารางที่ 27 ภาคผนวก ค – 6 แสดงค่า $\sum X$ และ $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test).....	185
ตารางที่ 28 ภาคผนวก ค – 7 แสดงค่า p และ q ที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test).....	187
ตารางที่ 29 ภาคผนวก ค – 8 แสดงค่า $\sum X$ และ $\sum X^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test).....	188
ตารางที่ 30 ภาคผนวก ค – 9 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	190

ตารางที่ 31 ภาคผนวก ค – 10 การคำนวณหาค่า t -test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	191
ตารางที่ 32 ภาคผนวก ง – 1 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	196
ตารางที่ 33 ภาคผนวก ง – 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R.....	197
ตารางที่ 34 ภาคผนวก ง – 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	198

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....8

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวัน เหตุเพราะการพัฒนาทางเทคโนโลยีทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องง่ายขึ้น ภาษาเป็นเครื่องมือหลักในการสื่อสาร การศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ การทำงาน การสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและมุมมองของชุมชนทั่วโลก นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของโลกและความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศยังทำให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ อีกด้วย และยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น การมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและการสื่อสารด้วยภาษานั้นทำให้เข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ส่งผลต่อการมีวิสัยทัศน์ในการใช้ชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 220) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2560-2570 มีกลยุทธ์ที่ 2 เน้นการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในหลากหลายด้าน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จากแผนการศึกษาแห่งชาติแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความสามารถและสมรรถนะของบุคคลนั้นต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการสอนภาษาสำหรับการสื่อสาร

รายงานการสอบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2566 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 37.32 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566) และในปีการศึกษา 2567 รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 33.49 เห็นได้จากค่าเฉลี่ยคะแนนสอบทั้ง 2 ปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำลง 3.83 นอกจากนี้รายงานผลการสอบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2567 ระดับโรงเรียนวัดห้วยโป่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 26.03 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อศึกษาในรายชื่อ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ามาตรฐานการเรียนรู้อื่น (สถาบันทดสอบทาง

การศึกษาแห่งชาติ, 2567) เพื่อค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางด้านการสื่อสาร

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยนอกจากที่ผู้เรียนต้องเข้าใจในหลักไวยากรณ์แล้ว นักเรียนยังต้องมีความรู้ด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา เช่น ความสัมพันธ์หรือสถานะของผู้ที่สนทนาในสังคม อายุต่าง ๆ เพศ การศึกษา มารยาท และความตั้งใจทั้งที่ชัดเจนและไม่ชัดเจนในการสื่อสารด้วย เป็นต้น (Widdowson, 1978, pp. 82-86) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีจุดประสงค์ในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามวัตถุประสงค์ในสถานการณ์ต่างๆ ให้มีความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษา (Accuracy) เช่นกัน วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าเครื่องมือการสื่อสารและเป็นจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เป็นระบบระเบียบ โดยมีจุดมุ่งหมายมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่าเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง Jack C. Richards (2006) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่มีการนำเสนอเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ บทสนทนา หรือข้อความ จากนั้นอธิบายโครงสร้าง ความหมายและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน (2) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาแบบควบคุม การทบทวน การทำแบบฝึกหัด (3) ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ใช้โครงสร้างประโยคในแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างเนื้อหา หรือข้อมูลของตนเอง ในการฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาด้วยตนเอง สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 ขั้นตอน ไว้ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นเตรียมความพร้อม (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน มีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นนำเสนอบทเรียน หรือการป้อนภาษา (Language Input) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอ ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Production) โดยที่ขั้นนี้ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริง ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน ได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน ทั้งนี้มีงานวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอยู่ทูปของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า, 2565) โดยผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพ
 ของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ร่วมกับวิธีโอยู่ทูปมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/70
 นอกจากนี้ยังมีการวิจัยที่สนับสนุนการสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เรื่องการพัฒนาการ
 จัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้
 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ปฏิพัทธ์ อุกฤษ, 2564) ผลการวิจัย
 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 79.40/80.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความสามารถ
 ในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.4 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการ
 สื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เท่ากับ 0.10 ($\bar{X} = 2.68, SD = 0.10$) จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษา
 เพื่อการสื่อสารนั้นสามารถพัฒนาการเรียนรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

การสอนภาษาแบบสื่อสารไม่ใช่การสอนเฉพาะการสนทนา แต่รวมถึงการจัดกิจกรรม
 การอ่านและการเขียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตีความ (Interpret) สื่อความ (Express) และ
 หาความหมาย (Negotiate) อีกด้วย นอกจากนี้การสอนเพื่อสื่อสารไม่ได้ยกเลิกการให้ความรู้เรื่อง
 กฎไวยากรณ์ ให้ความสำคัญกับการตีความและการใช้ภาษาให้เหมาะสม (Savignon, 2002)
 ทักษะการอ่านเป็นทักษะจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันภาษาอังกฤษปรากฏให้
 เห็นและพบเจอมากขึ้นในชีวิตประจำวัน เนื่องจากประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงของการพัฒนา ทำให้มี
 การนำเทคโนโลยี ความรู้สมัยใหม่ รวมถึงสินค้าและบริการจากต่างประเทศเข้ามาอย่างต่อเนื่อง
 สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ทักษะด้านการอ่านมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งในด้านการทำธุรกิจ การทำสัญญา
 หรือแม้กระทั่งการอ่านฉลากผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งล้วนต้องอาศัยความเข้าใจในการ
 อ่าน ไม่ใช่แค่การถอดเสียงตัวอักษรเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถตีความและเข้าใจเนื้อหาได้อย่าง
 ถูกต้องด้วย (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 49)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามผลการสอบปลายภาคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2567 โดยเฉพาะการอ่านการภาษาอังกฤษต่ำ

กว่าที่กำหนดไว้ และเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด ฟัง และเขียน ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีคะแนนน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาปัญหาดังกล่าวและศึกษาวิธีการ หรือแนวทางที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

เทคนิคที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การอ่านแบบกวาดสายตารวดเร็วเพื่อค้นหาคำตอบหรือข้อมูลสำคัญที่อยู่ในย่อหน้า ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านอย่างคร่าว ๆ ล่วงหน้าเพื่อจับใจความรวมของเนื้อเรื่องก่อนลงมืออ่านอย่างจริงจัง รวมถึงการคาดเดาล่วงหน้า ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและคาดการณ์เนื้อหาจากความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ ทั้งก่อนและระหว่างการอ่าน นอกจากนี้ การตั้งคำถามยังช่วยให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ช่วยโฟกัสกับเนื้อหา และสามารถจับประเด็นสำคัญได้อย่างชัดเจน สุดท้ายคือการสรุปใจความ ซึ่งเป็นการรวบรวมเหตุการณ์หรือข้อมูลสำคัญของเรื่องที่อ่านไว้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ การเรียบเรียงข้อมูลให้กระชับมากขึ้น วิธีนี้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นวิธีการจัดการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นมาจากการสอนอ่านแบบ SQ3R โดย โรบินสัน (Robinson, 1961, pp. 29-30) ต่อมาในปี 1984 วอลเตอร์ พอค (1984) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยมีการเพิ่มขึ้นตอนบันทึก (Record) หลังจากนักเรียนได้อ่านบทอ่านและเปลี่ยนขั้นตอนการทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) สำหรับสุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ นักวิชาการทางการศึกษา ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ SQ4R ว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น นักเรียนสามารถจับใจความของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียด และจดจำเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์, 2545) มิงงาน วิจัยที่สนับสนุนของพัชรารัตน สุวรรณ (2567) พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ นักเรียนที่ได้เรียนด้วยการเรียนรู้ดังกล่าวมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนอีกเรื่องคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (กานต์ธิดา ทองจันทร์ และ สุดากาญจน์ ปัทมดิลก, 2565) ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 76.11/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้มีงานวิจัยต่างประเทศของ Alzu'bi Mohammad (2020) ได้ศึกษาประยุกต์ ผลกระทบของกลยุทธ์ SQ4R ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอัล-บัลกา ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ SQ4R มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงความเข้าใจด้านการอ่าน สำหรับตัวอย่างในการศึกษานี้ แนะนำผลกระทบและคำแนะนำหลายอย่างสำหรับการวิจัยในอนาคต จะเห็นได้ว่ามีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่ส่งเสริมและพัฒนาการอ่านอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนภาษาเพราะสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริง และเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนแบบแผนที่ชัดเจนเหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จึงได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียน
4. เป็นต้นแบบสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในช่วงอายุ 10-11 ปี โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาของเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ในการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 143 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 อยู่ในช่วงอายุ 10-11 ปี โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ในการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 36 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้อง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการคัดสรรโดยพิจารณาจากความสนใจของผู้เรียน รวมถึงระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา ทั้งนี้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รหัสวิชา อ15101 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเนื้อหาที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Entertainment ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ต 1.1 ป. 5/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานง่ายๆ และเรื่องสั้นๆ

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

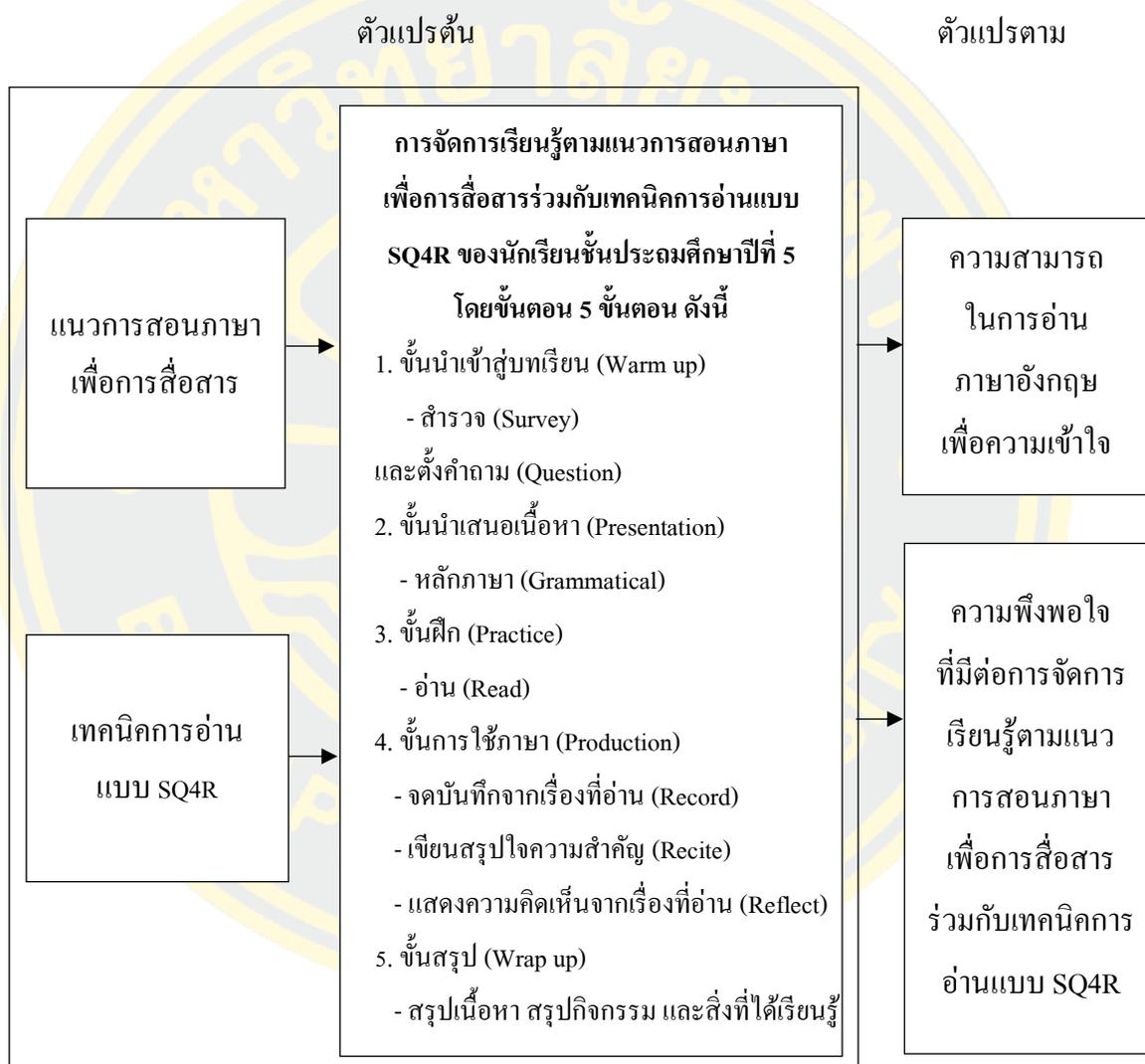
ต 1.2 ป. 5/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โก่สัตว์ กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ โดยมีการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบ คิดเป็นจำนวน 10 คาบ นอกจากนี้ใช้เวลาในทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนานจำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสามารถแสดงกรอบแนวคิดได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะโดยอ้างอิงจากการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยได้สอดคล้องกับสภาพจริง จึงกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนภาษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในบริบท หรือสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริบทนั้น ๆ พัฒนานักเรียนให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ เน้นการปฏิบัติจริง มากกว่าการท่องจำ เป็นการฝึกฝนโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up) เตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้ (2) ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language input) (3) ขั้นฝึกฝน (Practice) นักเรียนฝึกฝนการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่นำประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย (5) ขั้นสรุป (Wrap up) สรุปสิ่งที่ผู้เรียน ได้เรียนมาแล้ว

2. เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R หมายถึง การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านที่เน้นให้นักเรียนอ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน แบบแผน มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในการอ่าน เนื้อหา การตีความหมาย ขยายความ สรุป จับใจความ จับประเด็นสำคัญ และสรุปเนื้อหาที่อ่านด้วยตนเอง เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอน 6 ขั้นตอน คือ

- (1) ขั้นสำรวจ (S-Survey) สำรวจเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ
- (2) ขั้นตั้งคำถาม (Q-Question) ตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน
- (3) ขั้นอ่าน (R1-Read) การอ่านอย่างละเอียด
- (4) จดบันทึก (R2-Record) จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ
- (5) ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (R3-Recite) เขียนสรุปใจความสำคัญ
- (6) ขั้นทบทวน (R4-Reflect) นักเรียนทบทวนสิ่งที่อ่าน ตอบคำถาม วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็น

3. การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R หมายถึง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยประยุกต์ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน SQ4R โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนได้สำรวจ (Survey) นักเรียนฝึกการอ่านอย่างคร่าว ๆ

เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ ผู้สอนควรจำกัดเวลาไม่ให้มากเกินไป และตั้งคำถาม (Question) นักเรียนให้มีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เพราะคำถามจะช่วยให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียน (Presentation) มุ่งเน้นการให้นักเรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ และหลักภาษา (Grammatical)

ขั้นที่ 3 ฝึกฝน (Practice) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนและนักเรียนอ่าน (Read) ข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำๆ อย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ โดยแท้จริงขณะที่กำลังอ่านอยู่

ขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Production) นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน (Record) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายาม ใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ (Recite) นักเรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่นักเรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่นักเรียนมีเหมือนหรือแตกต่างกัน บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษา อย่างถูกต้อง (Reflect)

ขั้นที่ 5 สรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปเนื้อหาสรุปกิจกรรม และสิ่งที่ได้เรียนรู้

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย สามารถตีความ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายโดยนัยของบทอ่าน พิจารณาและตัดสินบทอ่าน ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบ่งออก 3 องค์ประกอบ คือ

(1) การแปลความ (Translation) คือ การแปลความหมายของคำศัพท์ วลี ประโยค การแปลประโยคจากเรื่องราวเดิมโดยใช้เป็นคำใหม่ หรือบ่งบอกเป็นภาพ

(2) การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญของบทอ่าน หรือการเข้าใจความหมายโดยนัยของผู้เขียน และเหตุผลที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในบทอ่าน

(3) การขยายความ (Extrapolation) คือ การขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านช่วยพิจารณาและตัดสิน ผู้อ่านจะต้องสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนกับบทอ่านเข้าด้วยกันได้

ซึ่งวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้โดยใช้แบบทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง
ข้อสอบในการวัดความสามารถในการแปลความ การตีความ และการขยายความ เป็นแบบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 2 ชุด แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์
กับบุคคลอื่น สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ประโยชน์ที่ได้รับ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับ
ผลสำเร็จหลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน
แบบ SQ4R ซึ่งประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

7. แบบสอบถามความพึงพอใจ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจต่อ
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดห้วยโป่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
5. การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
6. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
7. แบบทดสอบ
8. ความพึงพอใจ
9. แบบสอบถามความพึงพอใจ
10. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักการและเหตุผล

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี

และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีความพึงพอใจที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการ ดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 220)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดี ต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 221) ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อ ความคิดรวบยอดและความ คิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาษาเป็น เครื่องมือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ สร้างเครือข่ายสังคม สร้างความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ง่ายและกว้างขึ้น ดังนั้นหลักสูตรจึงประกอบด้วยสาระสำคัญ

4) สาระ อันได้แก่ 1) ภาษาเพื่อสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ 4) ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ/ กระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กำหนดให้นักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนานักเรียน ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สรุปได้ว่า เป็นตัวกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนานักเรียน ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ โดยสาระที่ 1

ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ผ่านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ
 ภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง
 ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่าง
 ถูกต้องและเหมาะสม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นักเรียนหาคัด
 ความรู้ เชื่อมโยงภาษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน
 และโลก ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมใช้ภาษาต่างประเทศ
 เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาต่างประเทศ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 223-224) ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค
 ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกร/ ระบุประโยคและข้อความ
 ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก
 การฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/ เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
 พูด/ เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ
 ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ
 เรื่องใกล้ตัว พูด/ เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง
 ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
3. พูด/ เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง
 แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ
 ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่
 ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้
 เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ

และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของ
เจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้
และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง
เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ
และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์
ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound sentences) สื่อความหมายตามบริบท
ต่าง ๆ

จากคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านการสื่อสารเน้นการสื่อสารใน
ชีวิตประจำวันสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ในด้านการอ่านนักเรียนอ่าน
ออกเสียงประโยคข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ ระบุประโยค
และข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน สามารถบอกใจความสำคัญ
และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	
มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't go over there. etc. คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc.
2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	<p>- การออกเสียงเชื่อม โยง (Linking sound)</p> <p>ในข้อความ</p> <p>- การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ</p> <p>กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง</p> <p>ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์</p> <p>สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม)</p>
4. บอกใจความสำคัญ และ ตอบ คำถามจากการฟังและอ่านบท สทนา และนิทานง่ายๆ หรือ เรื่องสั้นๆ	<p>ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ</p> <p>คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p> <p>- Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't.</p> <p>Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc.</p> <p>- Wh - Question เช่น</p> <p>Who is/are...? He/She is.../They are...</p> <p>What...?/Where...? It is .../They are...</p> <p>What...doing? ...is/am/are... etc.</p> <p>- Or-Question เช่น</p> <p>Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... etc.</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes,.../No,...etc.

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติเช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ด 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	
1. พูด/เขียนข้อมูลตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่างๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว จำนวน 1 - 500 คำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-30 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ
3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยา ทำทางอย่างสุภาพ ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาทำทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าทำทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การ กล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญ ของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของ เจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งาน ฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วัน คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	
มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	
1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (Order) ตามโครงสร้างประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง เทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับ ของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	
มาตรฐาน ค 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ นำเสนอด้วยการพูด / การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	
มาตรฐาน ค 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียน ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียน ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการ ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและ รวบรวมข้อมูลต่างๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวัดห้วยโป่ง โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงความสำคัญ ในการสื่อสารและการอ่าน เมื่อพิจารณาจากสาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เป็นมาตรฐานที่เน้นให้ผู้เรียนได้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านการฟังและการอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เน้นการแลกเปลี่ยนความคิด แสดงความรู้สึกโดยผ่านการพูดและการเขียน สาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม และความแตกต่างทางภาษา และสื่อสารให้เหมาะกับสังคมของเจ้าของภาษา สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ ของตน เป็นสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้แบบบูรณาการเชื่อมโยงองค์ความรู้กับสาระการ เรียนอื่น ๆ และสาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม โดยผ่านการฟัง การพูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดห้วยโป่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (โรงเรียนวัดห้วยโป่ง, 2562)

รายวิชาภาษาอังกฤษ 5 รหัสวิชา อ15101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 ชั่วโมง/ปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน วาดภาพ บอกสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ พูด / เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว แสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ พูด/เขียนพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่อง ใกล้ตัว พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวเขียนภาพแผนผังและแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน พูดถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตอบ คำถาม/ บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษาเข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอน และลำดับคำ (Order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นำเสนอด้วยการพูด/เขียน ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

โดยใช้กระบวนการทักษะทางภาษา การฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้อง และการใช้ภาษาท่าทางรูปแบบ พฤติกรรมการสื่อสารของเจ้าของภาษา กระบวนการกลุ่มในการฝึกออกเสียง ฟัง/พูด ถามตอบ และสนทนาโต้ตอบ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงการรวบรวมความรู้และแสวงหาความเพิลิดเพิลินจากภาษาอังกฤษ

เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและเข้าใจในวัฒนธรรมและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

มีวาทศิลป์และมารยาทในการพูด กล่าวแสดงออก มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4	ต 4.2 ป.5/1
ต 1.2 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5	ต 2.2 ป.5/1, ป.5/2
ต 1.3 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3	ต 3.1 ป.5/1
ต 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3	ต 4.1 ป.5/1 รวม 20 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 80 ชั่วโมง จำนวน 2 หน่วยกิต

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	น้ำหนักคะแนน
1	A Day at School	ต.1.3.ป.5/2 ต.3.1.ป.5/1 ต.4.1.ป.5/1	เขียนภาพ แพนฟังก์ และแผนภูมิ และแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัวการใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ การค้นคว้า การรวบรวมและการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน กลุ่มคำ ประโยคผสมข้อความ สัญลักษณ์เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง	10	14
			ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	น้ำหนักคะแนน
			อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์		
2	My Family	ต 1.1.ป.5/2 ต 4.1.ป.5/1	<p>สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p> <p>พท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น</p> <p>Please.../ May...? /I need.../ Help me! / Can/ Could...? / Yes,... /No,...etc.</p> <p>การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น</p> <p>และการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ</p>	10	12
3	My Friends	ต.1.2.ป.5/1 ต.1.2.ป.5/5 ต.2.2.ป.5/1	<p>บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย</p> <p>กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย</p> <p>การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon</p>	10	12

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	หน้ากระดาษ
4	All Year Long	ต.1.3.ป.5/1 ต.2.1.ป.5/2 ต.2.1.ป.5/3	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1 - 500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้า อากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอนข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่นวันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์		
5	My Beloved Country	ต 1.1 ป.5/1, ต.1.1.ป.5/2 ต.2.2.ป.5/2	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่น การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม	10	12

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	น้ำหนัก คะแนน
			<p>- คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there. / Say it again. / Read and draw. / Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't go over there. etc.</p> <p>คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please. / Can/Could you help me, please? etc.</p> <p>- คำแนะนำ เช่น You should read everyday. / Think before you speak. / คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn. / Your turn. / Roll the dice. / Count the number. / Finish. / คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc.กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์ สะสม</p>		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	หน้ากระดาษ
			ประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)		
6	Trees and Plants	ต.1.1.ป.5/2 ต.1.3.ป.5/3	<p>ประโยค ข้อความ และบทกลอน</p> <p>การใช้พจนานุกรม</p> <p>หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค <p>ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว</p>	10	12
7	Get in Touch	ต.1.1.ป.5/1 ต.1.2.ป.5/2 ต.1.2.ป.5/3	<p>คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม</p> <p>- คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there. / Say it again. / Read and draw. / Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't go over there. etc.</p>	10	12

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชม.)	หน้า หน้า คะแนน
			May...?/I need.../ Help me! / Can/ Could...? / Yes,.../No,...etc. การใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้น และการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ		
8	Entertainment	ต 1.1 ป.5/3 ต 1.1 ป.5/4 ต.1.2 ป.5/5	-กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพ และ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ เป็นวงคำศัพท์สะสม ประมาณ 750 - 950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและ นามธรรม) -ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือ เรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทาอะไร ที่ไหน เมื่อไร - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc. - Wh-Question เช่น	10	12

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า หลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้มุ่งหวังให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนได้เรียนรู้ 4 สาระสำคัญประกอบด้วยภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งในหลักสูตรนี้ส่งเสริมการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร

ผู้วิจัยได้เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาโดยการคำนึงถึงความสนใจและความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียนและระดับชั้นประถมศึกษา สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รหัส อ15101 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Entertainment รวมแผนจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Wilkins (1976) กล่าวถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นสอนให้การสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา

Widdowson (1978) กล่าวถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถผลิตประโยคที่ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ในชั้นเรียนได้ แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

Savignon, (2002) กล่าวถึงแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อสื่อสารเน้นที่ผู้เรียน โดยใช้ความจำเป็นในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นกรอบในการสร้างเป้าหมายของการเรียนรู้ ดังนั้น แก่นของการสอนแบบสื่อสาร คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร การสอนแบบสื่อสารไม่ใช่การสอนเฉพาะการสนทนา แต่รวมถึงการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตีความ (Interpret) สื่อความ (Express)

และหาความหมาย (Negotiate) อีกด้วย นอกจากนี้การสอนเพื่อสื่อสารไม่ได้ยกเลิกการให้ความรู้เรื่องกฎไวยากรณ์ ให้ความสำคัญกับการตีความและการใช้ภาษาให้เหมาะสม

Richards (2006, p. 2) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอยู่กับหลักการที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ของการสอนภาษา รวมถึงเป้าหมายของการสอนวิธีที่ผู้เรียนได้รับภาษา ประเภทของกิจกรรมในห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และบทบาทของครูและผู้เรียนในห้องเรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็ไม่ได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) โดยสถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานจากแนวคิดว่าเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษา ระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เป็นระบบ ระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับใน สังคมที่ใช้ภาษานั้น และวิธีสอนที่ได้รับในปัจจุบันว่า เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ได้จริง

(Actual communication) ได้แก่ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The communicative approach) ทั้งนี้กล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของวิธีสอนดังกล่าว คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมโดยอาศัยหลักการของการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 132-133) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มีแนวคิดว่า เป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาพัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative competence) นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์ กาลเทศะ รู้ว่าภาษาแบบใดควรหรือไม่ควรใช้ในแต่ละโอกาสความสามารถในการสื่อสารเพื่อที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมนั้น ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or grammatical competence) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence)

ความสามารถด้านการสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) และ ความสามารถทางด้านกลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic competent or strategic competence)

สรุปได้ว่า แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนภาษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในบริบท หรือสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริบทนั้น ๆ พัฒนานักเรียนให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ เน้นการปฏิบัติจริง มากกว่าการท่องจำ เป็นการศึกษาโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องตาม โครงสร้างทางภาษา

จุดมุ่งหมายของแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

Savignon (1983, pp. 36-38) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญ คือ สร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และ โครงสร้างของภาษา (Linguistic or grammatical competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับศัพท์ หน่วยคำ โครงสร้าง หรือไวยากรณ์ และการออกเสียง ผู้ที่เรียนภาษาควรรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ และ โครงสร้างภาษาไปใช้ในการพูดติดต่อสื่อสารได้

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น รู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์เช่นไร โดยคำนึงถึงบทบาทของตนเองและผู้ร่วมสนทนา จุดประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์ ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นๆ

3. ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ต่อเนื่อง และมีความหมายที่สัมพันธ์กัน เช่นการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายธุรกิจ หรือวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

4. ความสามารถด้านการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย (Strategic competence) ความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เช่น การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม ๆ หรือการเดา เพื่อช่วยในการสื่อความหมาย เมื่อเกิดความไม่เข้าใจกันในการสื่อสาร หรือไม่สามารถสื่อสารให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้พูดลืมคำศัพท์คำว่า "ไปรษณีย์" อาจอธิบายถอดความว่าเป็น "สถานที่ที่ส่งจดหมาย" เป็นต้น

Richards (2006, pp. 2-3) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายในการสอนเรื่อง ความสามารถของการสื่อสารในแง่มุมต่าง ๆ ของภาษา รู้วิธีใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีการนำเสนอหลักไวยากรณ์ และการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาควบคู่กันไป เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 110-111) ได้นำเสนอเกี่ยวกับมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน รู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร เพื่ออะไร โดยครูผู้สอนต้องต้องบอกให้ชัดเจน
2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวมกัน
3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษากิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้จริง
4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาให้มาก ๆ
5. ผู้เรียนไม่ต้องกลัวการใช้ภาษาผิด แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคำนึงถึงใช้ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรกและคำนึงถึงความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้เกิดคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และถูกต้องตามหลักภาษา (Accuracy) กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

หลักการสอนตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Savignon (1983) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้

6 ประการ ดังนี้

1. การใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรี และริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการ หลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ

2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในวงกว้าง (A broad communicative framework) ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์ และเป้าหมายในการสื่อสาร

3. การเรียนภาษาที่สองคล้ายกับการเรียนภาษาแม่ เริ่มจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการและสนใจที่จะรู้ เป็นการสื่อสารเพื่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

4. การวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ขั้นตอนการฝึกควรเน้นความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษา ส่วนขั้นตอนการนำไปใช้ ควรเน้นที่การสื่อความหมายหรือสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว

6. ผู้สอนทำหน้าที่หลายบทบาท ในการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มากที่สุด

Richards (2006) กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองให้เกิดผลเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการกำหนดชิ้นงาน ภาระงานและแบบฝึกหัดที่เอื้อต่อการใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สามารถฝึกใช้ภาษาใหม่ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้ภาษา เปิดโอกาสให้ใช้และฝึกภาษาในการสะท้อนความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษา และจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา ให้ห้องเรียนเป็นชุมชนของการเรียนรู้การทำงานร่วมกันและการแบ่งปัน

สรุปได้ว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษา กับสถานการณ์จริง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และฝึกฝนจนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารตามสถานการณ์จริง นำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหา โครงสร้าง และความเหมาะสมของภาษา

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการศึกษาค้นคว้าได้อธิบายถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Richards (2006, p. 8) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่มีการนำเสนอเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ บทสนทนา หรือข้อความ จากนั้นอธิบายโครงสร้าง ความหมายและเช็ความเข้าใจของนักเรียน
  2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาแบบควบคุม การทบทวน การทำแบบฝึกหัด
  3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ใช้โครงสร้างประโยคในแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างเนื้อหา หรือข้อมูลของตนเอง ในการฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาด้วยตนเอง
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 112-115) ได้สรุปขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language) การสอนในแนวโดยการเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ ผู้สอนเสนอปริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง ฯลฯ จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ในด้านเนื้อหาที่กำหนด

2. ขั้นการฝึก (Practice controlled practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/free practice) เป็นตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปเพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

กุศยา แสงเดช (2545) ได้เสนอขั้นการสอนภาษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนในการทำกิจกรรม วอร์มอัพ (Warm Up) หรือกิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วบอกจุดประสงค์ในการเรียนนำเสนอ ศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยคหรือการอ่านและการเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกฝน (Practice) ขั้นนี้เป็นการฝึกฝนที่อยู่ในการดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Freed Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ ขัดจังหวะในการฝึกของผู้เรียน ถึงแม้จะพบข้อผิดพลาด แต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไข ภายหลังเพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้นแสดงออก (Production) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเล่นเกม ร้องเพลงและการทำแบบฝึกหัดในการสอนแต่ละครั้ง เน้นบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น ฟังแล้วพูด : ผู้เรียนฟังครูแล้วสนทนา ฟังแล้วอ่าน : ฟังคำถามแล้วเลือกตอบ โดยอ่านคำตอบที่เป็นตัวเลือก ฟังแล้วเขียน : เขียนวลีหรือประโยคตามคำบอก

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับรายละเอียด ขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วหรืออาจเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงและตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอน แสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและสังเกต

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอ ในขั้นการนำเสนอ (Presentation) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้สถานการณ์ที่เสมือนจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมี หน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Production) โดยที่ขั้นนี้ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ ภาษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New situation) อาจจะคล้ายคลึง

กับ สถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เขาได้เรียนมาแล้ว ทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้แล้วในชั่วโมงก่อน ๆ และในชั่วโมงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Advisor) คอยแนะนำ ช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (Productive language use)

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นตอนนี้อาจเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ครูผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหา โครงสร้างภาษา ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาและเป็นแบบอย่างที่ต้องการ

3. ขั้นฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอาจจะมีการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้จะเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่นำประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ผู้สอน เป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา หลังจากการทำกิจกรรมเสร็จสิ้น

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 134) ได้เสนอขั้นตอนวิธีสอนตามแนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ เป็นแนวคิด (Approach) มากกว่ารูปแบบวิธีการสอน (Method) ดังนั้นจึงอาจจะมีรูปแบบการสอนที่เป็นสูตรสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ที่ใช้หลัก Present-practice-production ขั้นตอนการเรียนการสอนที่สำคัญพอสรุปได้ ดังนี้

1. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language)** มักเริ่มจากทักษะในการรับสาร คือ การฟัง หรือ การอ่าน โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาซึ่งมีบริบท หรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย โดยใช้ภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง หรือการอ่านให้ฟัง

2. **ขั้นการฝึก (Practice/controlled practice)** ครูเป็นผู้นำการฝึก โดยเน้นความถูกต้องของเนื้อหาภาษาเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกในขั้นตอนนี้จะเป็นการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง หรือการฝึกแบบควบคุม

3. **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/free practice)** ครูสามารถทำได้โดยการกำหนดสถานการณ์ในการใช้ภาษาขึ้นมาใหม่แก่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ที่ได้จากการฝึกแบบควบคุมตามขั้นตอนที่ 2 มาประยุกต์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา ฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว จากนั้นจึงสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up)** ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนพร้อมสำหรับการเรียน ทบทวนบทเรียน หรือนำเสนอสื่อสร้างความสนใจ ทำท่ายให้นักเรียนอยากเรียนรู้

2. **ขั้นที่ขั้นการนำเสนอ (Presentation)** เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language input) ไม่ว่าจะเป็นความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างทางหรือบทความความรู้ต่าง ๆ ในห้องเรียนครูผู้สอน แสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและสังเกต

3. **ขั้นฝึกฝน (Practice)** นักเรียนฝึกฝนการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอ ซึ่งอาจมีการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้จะเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไข ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน และนักเรียนฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว

4. **ขั้นการใช้ภาษา (Production)** เป็นขั้นที่นำประโยชน์ที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย

5. **ขั้นสรุป (Wrap up)** เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

บทบาทของครูในการสอนตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 195-196) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ นักเรียนควรเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการทำกิจกรรมเกือบทั้งหมด ครูยังคงมีบทบาทสำคัญหลายอย่าง ดังนี้

1. การเริ่มกิจกรรมครูมีบทบาทเป็นผู้วางแผน และดำเนินการเกี่ยวกับทำกิจกรรม ในขั้นเริ่มต้น ครูอธิบายกิจกรรม วิธีทำกิจกรรมสาธิตการทำกิจกรรมให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยส่วนใหญ่ นักเรียนทำกิจกรรมคู่ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทในการจับคู่ หรือจับกลุ่มให้นักเรียนที่หลากหลาย

2. ระหว่างการทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ทั้งด้านตัวภาษา หรือกิจกรรมที่นักเรียนทำ นอกจากนี้ครูยังเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการภาษา หากมีการใช้ภาษาผิดพลาดควรจดบันทึกไว้ ไม่ขัดขวางการทำกิจกรรม

3. หลังการทำกิจกรรม ครูเป็นผู้ประเมิน และให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ครูควรควรบอกนักเรียนให้ทราบโดยทั่วไปเกี่ยวกับการทำกิจกรรมของนักเรียนได้ดีเพียงใด นักเรียนจะได้รู้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำกิจกรรมของตน

สรุป บทบาทของครูในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มจากการวางแผน อธิบาย และสาธิตกิจกรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งจัดกลุ่มนักเรียนให้เหมาะสม ระหว่างกิจกรรม ครูคอยให้คำแนะนำ ตรวจสอบการใช้ภาษา และจดบันทึกข้อผิดพลาดโดยไม่ขัดจังหวะการเรียนรู้ เมื่อกิจกรรมจบลง ครูเป็นผู้ประเมินผล และให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนรู้จุดแข็งและข้อบกพร่องของตนเอง และนำไปพัฒนาต่อไป

การวัดและการประเมินผลตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การวัดและการประเมินผลการศึกษาคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความหมาย มีนักวิชาการศึกษาได้เสนอวิธีการวัดและประเมินตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Hughes (1987, pp. 9-14) ได้กล่าวว่า ผู้สอนมักใช้แบบสอบในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ สามารถแบ่งประเภทของแบบสอบออกได้ 4 ประเภท

1. แบบสอบวัดความสามารถทางภาษา (Proficiency test) เป็นแบบสอบวัดที่ไม่คำนึงถึงเนื้อหรือจุดประสงค์ทางภาษาในรายวิชานั้น ๆ แต่จะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน เพื่อตัดสินผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาเพียงใด

2. แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางภาษา (Achievement test) เป็นแบบสอบที่คำนึงถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ โดยวัดว่าผู้เรียนแต่ละคน หรือกลุ่มที่เรียนรายวิชานั้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนหรือไม่ แบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย คือ แบบสอบปลายภาค และแบบวัดความก้าวหน้า

3. แบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางภาษา (Diagnostic test) เป็นแบบสอบเพื่อวัดให้รู้ว่ามีความรู้หรือมีจุดอ่อนทางภาษาอะไรบ้าง จึงใช้เวลาในการทดสอบมากกว่าปกติ

4. แบบสอบเพื่อจัดระดับความสามารถทางภาษา (Placement test) เป็นแบบสอบที่ให้ข้อมูลเพื่อจัดระดับผู้เรียนให้ในอยู่โปรแกรมหรือชั้นเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 204-207) ได้เสนอการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การทดสอบเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการสอน ดังนั้นรูปแบบของการทดสอบจึงต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอน ในปัจจุบันครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การทดสอบจึงควรทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนด้วยการทดสอบมักจะเกี่ยวข้องกับการทดสอบองค์ประกอบของภาษาได้แนวโน้มการทดสอบความสามารถในการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. การทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวม (Integrative or global tests)

การทดสอบแบบนี้มักจะมีการแสดงออกมากกว่าหนึ่งทักษะ และผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาภายในเวลาจำกัด คือ การเขียนตามคำบอก (Dictation) การทดสอบแบบโคลซ (Cloze test) และการสอบสัมภาษณ์ (Oral interview)

2. การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อย ๆ (Discrete point tests)

การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด

สรุป การวัดและการประเมินตามแนวการสอนสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การประเมินความสามารถของผู้เรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์และสถานการณ์ที่ต้องการวัด

เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ดิส และดีส (1979, p. 42) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่พัฒนาจากวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R โดยวิธีการสอนการอ่านแบบ SQ3R เกิดขึ้นครั้งแรกในปี 1940 โดยฟรานซิส พี โรบินสัน (1940) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ (Ohio State University) จัดการเรียนสอนอ่านโดย ขั้นแรกให้นักเรียนสำรวจ (Survey) เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วสำรวจความคิดทั่ว ๆ ไป ขั้นตอนที่ 2 การถาม (Question-Q) ให้ตั้งคำถามตัวเองเกี่ยวกับเรื่องนั้น ขั้นตอนที่ 3 การอ่าน (Read-R) เป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายอ่านเพื่อที่จะหาคำตอบตามที่ได้ตั้งไว้ โดยมุ่งหารายละเอียดให้เกิดความกระจ่างชัดเจน ขั้นตอนที่ 4 การจำ (Recite-R) ให้ย่อเรื่องราวที่สำคัญโดยใช้คำพูดของตัวเอง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านดีขึ้น และขั้นตอนที่ 5 การทบทวน (Review-R) การพยายามทบทวนเรื่องที่อ่านเพื่อรวบรวมความคิด นักเรียนได้อ่านบทเรียนต่าง ๆ

ในหนังสือเรียน ซึ่งกลวิธีนี้ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อนำมาใช้ในงานเขียนเชิงอธิบาย ซึ่งต่อมาฟรานซิส พี โรบินสัน ได้พัฒนาวิธีสอนแบบ SQ3R โดยนำมาใช้ในด้านกรอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ต่อมาในปี 1984 วอลเตอร์ พอค (1984, p. 274) ได้เสนอแนะวิธีสอนแบบ

SQ4R โดยได้นำแนวคิดวิธีการอ่านของฟรานซิส พี โรบินสัน (Robinson, 1961, pp. 29-30) มาเพิ่ม ขั้นตอนบันทึก (Record) หลังจากที่นักเรียนได้อ่านบทอ่านและเปลี่ยนจากขั้นตอนการทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียน เข้าใจแนวคิดที่อ่านได้เร็วขึ้น สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ และบอกรายละเอียดและจดจำ เรื่องและสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี 1997 วอลเตอร์ พอค (1997, p. 48) ได้พัฒนาวิธีสอนแบบ SQ4R มาเป็น SQ5R โดย เพิ่มขั้นตอนการอ่านทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนการสอนที่ 6 ซึ่งเป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้อ่าน ทบทวน ประเด็นที่ได้อ่านแล้วสรุปโดยภาพรวม

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R SQ4R และ SQ5R ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความ แตกต่างของของวิธีสอนทั้งสามแบบ ได้ดังตารางที่ 3 นี้

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบขั้นตอนวิธีการสอนแบบ SQ3R SQ4R และ SQ5R

ขั้นตอนการสอนวิธี SQ3R ของฟรานซิส พี โรบินสัน (1940)	ขั้นตอนการสอนวิธี SQ4R วอลเตอร์ พอค (1984)	ขั้นตอนการสอนวิธี SQ5R วอลเตอร์ พอค (2001)
1.สำรวจ (Survey-S)	1.สำรวจ (Survey-S)	1.สำรวจ (Survey-S)
2. ตั้งคำถาม (Question-Q)	2. ตั้งคำถาม (Question-Q)	2. ตั้งคำถาม (Question-Q)
3.การอ่าน (Read-R)	3.การอ่าน (Read-R)	3.การอ่าน (Read-R)
-	4.การบันทึก (Record)	4.การบันทึก (Record-R)
4.การจำ (Recite-R)	5.การจำ (Recite-R)	5.การจำ (Recite-R)
5.การทบทวน (Review-R)	-	6.การทบทวน (Review-R)
-	6.สะท้อนความคิด (Reflect-R)	7.สะท้อนความคิด (Reflect-R)

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปว่า กลวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ของวอลเตอร์ พอค ประกอบด้วยกลวิธีการทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 สำรวจ (Survey -S) ขั้นตอนที่ 2

ตั้งคำถาม (Question-Q) ขั้นตอนที่ 3 อ่าน (Read-R1) ขั้นตอนที่ 4 จดบันทึก (Record-R2) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นท่องจำ (Recite-R3) และขั้นที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect-R4) ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากกลวิธีการสอนแบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite และ Review) และ กลวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R (Survey, Question, Read, Record, Recite, Review และ Reflect) จะเห็นได้ว่าขั้นตอนที่มีการปรับเปลี่ยน แก้ไข และเพิ่มเติมขึ้นมานั้น ได้แก่ ขั้นตอนบันทึก (Record) ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจได้ ในรูปแบบของการเขียนสรุปความและตอบคำถาม ที่ทำให้นักเรียนเกิดความงอกงามในการเรียนรู้ และขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนได้วิเคราะห์ วิเคราะห์ ผ่านกระบวนการอภิปราย และแสดงความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่ ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการสอนวิธี SQ4R มาใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้เนื่องจาก ขั้นตอนการจดบันทึก (Record) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้อ่านและสรุปประเด็นสำคัญแล้ว ควรนำสรุปใจประเด็นสำคัญนั้น เข้าสู่ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) ซึ่งนักเรียนได้วิเคราะห์และวิจารณ์เพื่อให้อ่านเกิดการสื่อสาร และเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง

ความหมายของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

Gunning (1996) ได้ให้ความหมายของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ว่าหมายถึง วิธีการสอนอ่านที่เป็นระบบ เป็นวิธีการสอนเพื่อส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่าน การตีความ ขยายความ สรุป และจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งการสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ ถึงแม้จะเป็นการสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียนและใช้ในชีวิตประจำวันของเราจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และมักจะอ่านจากสื่อต่าง ๆ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) ได้สรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าหมายถึงเทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญของเรื่อง โดยให้นักเรียนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถาม โดยการเปลี่ยนใจความสำคัญในเรื่องให้เป็นคำถาม จากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียด และจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านที่นักเรียน ได้บันทึกไว้ ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องปูพื้นฐานเดิม ให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียนนั้น อีกอย่างสำหรับผู้สอนควรคำนึงถึง คือ ต้องเข้าใจว่าการอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา อีกทั้งยังได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการอ่านแบบ SQ4R ไว้ดังนี้

S ย่อมาจาก Survey หมายถึง การสำรวจ

Q ย่อมาจาก Question หมายถึง การตั้งคำถาม

4R ย่อมาจาก Read - การอ่าน Recite – การท่องจำ Record – การจดบันทึก และ Review – การทบทวน

พนิตนาถ ชูฤกษ์ (2551, หน้า 117-123) ได้สรุปเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ว่าเป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านช่วยสร้างนิสัย ในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนา และตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึง ขั้นตอน หรือวิธีการที่จะทำให้การอ่านบรรลุผลตามเป้าหมาย มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน รวมถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ จนกว่าจะเข้าใจในเรื่องที่อ่าน มีการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการควบคุมและตรวจสอบตนเอง ในระหว่างการอ่าน คือ ขั้นตอนการอ่านและการพูดคำตอบออกมาจากความจำของตนเอง รวมถึงการประเมินหลังจากอ่านเรื่องนั้นๆ จบแล้ว คือ ในขั้นตอนการทบทวน หากยังจำเรื่องราว ทั้งหมดไม่ได้ก็จะกลับไปสู่ขั้นตอนการอ่านอีกทีหนึ่ง เพื่อรวบรวมข้อมูล

สรุปได้ว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค SQ4R หมายถึง การจัดการเรียนการสอนอ่านที่เน้นให้นักเรียนอ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน แบบแผน มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านเนื้อหา การตีความหมาย ขยายความ สรุป จับใจความประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อหาที่อ่านด้วยตนเอง

ขั้นตอนเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) ได้อธิบายขั้นตอนของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำบรรยากาศให้ผู้รู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียด เสนอสิ่งเร้า เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง เช่น ใบโฆษณา ข่าว จดหมาย ใบสมัครงาน จุลสาร ฯลฯ

2. ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบของวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน คือ

2.1 Survey (S) ผู้สอนสอนให้ผู้อ่านอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ ผู้สอนควรจำกัดเวลาไม่ให้มากเกินไป ผู้สอนสอนควรเรียงเรียงแนวคิดต่าง ๆ จากสิ่งที่ได้อ่านคร่าว ๆ

2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม ในขั้นนี้ทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้

อยากเห็น ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญ คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหน และเมื่อไร อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายและสามารถจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด

2.3 Read (R) ผู้สอนอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำๆ อย่างละเอียดและในขณะที่เดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริงขณะที่กำลังอ่านอยู่ ถ้านึกถึงคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านอย่างต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

2.4 Record (R) สอนผู้อ่านจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจาก ขั้นตอนที่ 3 โดยมีจุดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อมูลอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.5 Recite (R) สอนผู้อ่านให้เขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายาม ใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 Reflect (R) สอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิพากษ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษา อย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล เมื่อจบขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R แล้วผู้สอนจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้ที่เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้เรียนดี ก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีก

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สามารถสรุปเป็นขั้นตอนตามแนวคิดของผู้วิจัยได้ 3 ส่วนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ขั้นแรกก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ตามเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีเตรียมความพร้อมก่อนที่ผู้เรียนจะเรียนการอ่าน ผู้สอนควรจัดเตรียมเนื้อหาหรือนักเรียนเตรียมเนื้อหาสำหรับการอ่าน นอกจากนี้การเริ่มกิจกรรมการอ่านผู้สอนจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย ให้พร้อมสำหรับการอ่าน หรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการอ่านด้วยเทคนิค SQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

1) **ขั้นสำรวจ (S-Survey)** หมายถึง ผู้เรียนสำรวจ รูปภาพประกอบ เนื้อหา อ่านเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ ในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาระยะสั้นๆเท่านั้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้หาจุดสำคัญของเรื่อง

2) **ขั้นตั้งคำถาม (Q-Question)** หมายถึง ผู้สอนควรตั้งคำถามเกี่ยวกับบทที่อ่านกับนักเรียน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้นักเรียนอยากรู้คำตอบ และค้นหาคำตอบ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างเร็ว ซึ่งการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้นักเรียนได้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง

3) **ขั้นอ่าน (R1-Read)** หมายถึง การอ่านข้อความในเรื่องหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดในขณะที่อ่านก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ขั้นนี้เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญอย่างครบถ้วน และตอบคำถามที่ตั้งไว้

4) **จดบันทึก (R2-Record)** หมายถึง เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 การจดบันทึกควรจดเฉพาะส่วนที่สำคัญ โดยใช้ภาษาของตนเอง เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ใช้ข้อมูลอย่างรัดกุมหรือย่อๆ นักเรียนสามารถจำคำตอบนั้นได้

5) **ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (R3-Recite)** หมายถึง ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญซึ่งประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง หากไม่แน่ใจเกี่ยวกับคำตอบ นักเรียนสามารถกลับได้อ่านซ้ำใหม่ได้

6) **ขั้นทบทวน (R4-Reflect)** หมายถึง นักเรียนทบทวนสิ่งที่อ่าน คำตอบถาม แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ทั้งหมด ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ ของนักเรียนว่าจดจำหรือเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดได้มากน้อยแค่ไหน หากส่วนไหนที่ยังจดจำไม่ได้ ก็กลับไปอ่านซ้ำ และทบทวน

ขั้นที่ 3 **ขั้นสรุปและประเมินผล** หมายถึง ขั้นกิจกรรมที่ผู้สอนสรุปความรู้ ในบทเรียนที่อ่านและดำเนินกิจกรรมการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้บรรลุผลตามจุดประสงค์

ประโยชน์ของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) กล่าวว่า ประโยชน์ของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จะช่วยให้นักเรียนสามารถสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเนื้อหา สามารถตีความ วิเคราะห์ข้อความ และสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่อ่านได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R คือ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพ ในการอ่านได้ดีขึ้น เนื่องจากการตั้งคำถามล่วงหน้าจะเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายใน

การอ่าน นักเรียนมีขอบเขตในการอ่าน นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามอ่านเพื่อหาคำตอบ หาข้อมูล และจับประเด็นหรือเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แล้วสรุปใจความสำคัญได้ด้วยตนเอง

ข้อจำกัดของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) กล่าวว่า ข้อจำกัดของเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R คือ

1. ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ แต่การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ไม่มีขั้นตอนสำหรับสอน โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ใหม่โดยตรง ครูผู้สอนจึงต้องสอดแทรกขั้นตอนการสอนอย่างเหมาะสม
2. ผู้สอนจะต้องมีความรู้ และคล่องทางด้านภาษาพอสมควรในการที่จะช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนจะต้องกำหนดเนื้อหาและจัดเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความน่าสนใจและทันสมัย อีกทั้งต้องคำนึงถึงความสามารถและความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกด้วย

สรุปได้ว่า นักเรียนยังคงต้องการการเสริมสร้างพื้นฐานในด้าน โครงสร้างของภาษาและคำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งในการดำเนินการตาม SQ4R ไม่ได้มีวิธีการสอนในส่วนนี้โดยตรง ดังนั้นครูจึงควรเพิ่มเติมหรือออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมนอก นอกจากนี้ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนได้ ครูคำนึงถึงเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนในชั้นเรียน

การวัดและการประเมินผลการอ่าน

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบ ดังนี้

1. การทดสอบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการอ่าน (Reading subskill) เป็นการทดสอบทักษะย่อยๆ ของการอ่านเป็น" การทดสอบทักษะย่อยๆ ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานในการอ่านเหมาะสมสำหรับผู้เรียนการอ่านในระดับเริ่มต้น
2. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (Sentence comprehension) ความเข้าใจในการอ่านในระดับข้อความ หรือบทความจะขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยคได้แล้ว ดังนั้น การอ่านในระดับประโยคจึงต้องเป็นสิ่งที่เรียนรู้ก่อน ซึ่งเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียกการอ่าน สำหรับลักษณะการทดสอบความเข้าใจในระดับประโยคสามารถทำได้ดังต่อไปนี้
  - 2.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

2.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

2.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ (Phrase and sentence cues)

ลักษณะของการทดสอบประเภทนี้ ได้แก่ การสรุปถ้อยคำ (Paraphrase) ประโยคหรือวลีที่กำหนดมาให้

3. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน (Passage comprehension) การเลือกบทอ่านนั้น นอกจากจะเป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ครูควรจะต้องคัดเลือกบทอ่านที่นักเรียนจะได้พบเห็น มีโอกาสได้ใช้ชีวิตจริง ได้แก่ ประกาศโฆษณาต่าง ๆ เช่น ประกาศรับสมัครงาน จดหมายธุรกิจ ใบอนุญาตขับขีรถ ใบสัญญาซื้อขาย แบบฟอร์มต่าง ๆ ตารางต่าง ๆ โน้ตจดบันทึก ต่างๆ รวมทั้งป้ายประกาศ ประเภทของคำถามที่สำคัญ ได้แก่ คำถามแบบให้สรุปถ้อยคำ (Paraphrase) และคำถามให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน (Synthesis)

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543, หน้า 299-315) ได้กล่าวถึง การประเมินการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้ ครูสอนภาษาอังกฤษควรใช้ข้อมูลทั้งจากหลาย ๆ ด้านทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อเป็นเก็บข้อมูลในการวัดผลและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การวัดผลการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะข้อสอบดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal measures) คือ การทดสอบอย่างมีระเบียบ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การทดสอบแบบอิงกลุ่ม และการทดสอบแบบอิงเกณฑ์

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ การประเมินการเล่าเรื่อง และการประเมินตนเอง

สรุป การวัดและประเมินผลการอ่าน คือ ผู้สอนวัดความรู้ของนักเรียน ทั้งความรู้คำศัพท์ ความเข้าใจระดับประโยคและบทอ่าน มีการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมความวัดดูประสงค์ในการวัด นอกจากนี้วัดผลจากหลายมิติ เพื่อให้ทราบข้อมูลที่สามารถนำไปพัฒนาการสอนต่อไป

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่นำเอาการจัดการรู้เรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเด่นของกลวิธีการสอนทั้งสองรูปแบบและเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความ

เข้าใจของนักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ ลักษณะเด่นของกลวิธีการสอนทั้งสองรูปแบบ และนำมาสังเคราะห์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ขั้นตอนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตาม เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545)	สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน แบบ SQ4R
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นทบทวน ความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียน มาแล้ว เพื่อให้ เกิดความ พร้อมและอยากเรียนรู้ บทเรียนใหม่ ครูผู้สอนต้อง เตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยง ไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ	1 Survey (S) ผู้สอนสอน ให้ผู้อ่านอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อ หาจุดสำคัญของเรื่อง ควร จำกัดเวลาไม่ให้มากเกินไป ผู้สอนสอนควรเรียบเรียง แนวคิดต่างๆ จากสิ่งที่ได้อ่าน คร่าว ๆ 2. Question (Q) การตั้ง คำถาม ทำให้ผู้อ่านมีความ อยากรู้ คำถามจะช่วยให้ผู้อ่าน ระลึกถึงความรู้เดิม คำถาม จะต้อง สัมพันธ์กับเรื่องราวที่ กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ ควรถามตัวถึงใจความสำคัญที่ ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นจะ ช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไป เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายและ สามารถจับประเด็นสำคัญได้ ถูกต้องไม่ผิดพลาด	ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อม ก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ให้ นักเรียนได้สำรวจ (Survey) นักเรียนฝึกการอ่านอย่างคร่าว เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การ อ่านในขั้นนี้ ผู้สอนควรจำกัด เวลาไม่ให้มากเกินไป และตั้ง คำถาม (Question) นักเรียนมี ความอยากรู้อยากเห็น เพื่อเพิ่ม ความเข้าใจในการอ่านมาก ยิ่งขึ้น เพราะคำถามจะช่วยให้ นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่มี อยู่

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตาม เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545)	สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน แบบ SQ4R
<p>2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหา โครงสร้างภาษา ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษา และเป็นแบบอย่างที่ต้องการ</p>		<p>ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียน (Presentation) มุ่งเน้นการให้นักเรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และรูปแบบภาษาที่ใช้กัน โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และหลักภาษา (Grammatical)</p>
<p>3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว จากขั้นนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอาจจะมีการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้จะเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไข ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน</p>	<p>3. Read (R) ผู้สอนการอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำๆ อย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญๆ โดยแท้จริง ถ้าอ่านแล้วเจอคำตอบให้ขีดเส้นใต้จากนั้นแล้วตั้งใจอย่างต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ</p>	<p>ขั้นที่ 3 ฝึกฝน (Practice) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาฟังจะเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนและนักเรียนอ่าน (Read) ข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำๆ อย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ โดยแท้จริงขณะที่กำลังอ่านอยู่ในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบ</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตาม เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สุคนธ์ สิ้นชีพานนท์ และคณะ (2545)	สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน แบบ SQ4R
		สำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ใน ขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับ ใจความและจับประเด็นสำคัญๆ โดยแท้จริงขณะที่กำลังอ่านอยู่
4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่ นำประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่ หลากหลาย เพื่อให้เกิด ความคล่องแคล่วและเกิด ความสนุกสนาน ผู้สอน เป็นผู้คอยให้ความ ช่วยเหลือ หากผู้เรียน ผิดพลาดในการใช้ภาษา	4 Record (R) สอนผู้อ่านจด บันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจาก ขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกใน ส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดย ใช้ข้อมูลอย่างรัดกุมหรือย่อ ตาม ความเข้าใจของผู้เรียน 5. Recite (R) สอนผู้อ่านให้ เขียนสรุปใจความสำคัญ โดย พยายาม ใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายัง ไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้ กลับไปอ่านซ้ำใหม่	ขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Production) นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน (Record) นักเรียนเขียนสรุปใจความ สำคัญ โดยพยายาม ใช้ภาษาของ ตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใด หรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำ ใหม่ (Recite) นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ บทอ่านที่นักเรียนได้ อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นใน ประเด็นที่นักเรียนมีความ คิดเห็นสอดคล้องหรือความ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตาม เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545)	สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน แบบ SQ4R
หลังจากการทำกิจกรรม เสร็จสิ้น	5. Reflect (R) สอนให้ผู้เรียน วิเคราะห์ วิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียน ได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นใน ประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็น สอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่ สอดคล้องบางครั้งอาจขยายความ สิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยง ความคิดจากบทอ่านกับความรู้ เดิมโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง	คิดเห็นไม่สอดคล้องบางครั้ง อาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดย การเชื่อมโยงความคิดจากบท อ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษา อย่างถูกต้อง (Reflect)
5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็น ขั้นสุดท้าย มีจุดประสงค์ เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้ เรียนมาแล้ว		ขั้นที่ 5 สรุป (Wrap up) เป็น ขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ มีจุดประสงค์ เพื่อ สรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

จากตารางที่ 4 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ซึ่งเป็นการนำสองแนวการจัดการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้วิธีการ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนได้สำรวจ (Survey) นักเรียนฝึกการอ่านอย่างคร่าว เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ ผู้สอนควรจำกัดเวลาไม่ให้มากเกินไป และตั้งคำถาม (Question)

นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เพราะคำถามจะช่วยให้ นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียน (Presentation) มุ่งเน้นการให้นักเรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็น ด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และหลักภาษา (Grammatical)

ขั้นที่ 3 ฝึกฝน (Practice) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนและนักเรียนอ่าน (Read) ข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำๆ อย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับ คำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ โดยแท้จริงขณะที่ กำลังอ่านอยู่

ขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Production) นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน (Record) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายาม ใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอน ใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ (Recite) นักเรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่นักเรียนได้อ่านแล้วแสดง ความคิดเห็นในประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้องบางครั้ง อาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษา อย่าง ถูกต้อง (Reflect)

ขั้นที่ 5 สรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ เพื่อ สรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับ เทคนิคการอ่าน SQ4R ดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 สังเคราะห์สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับเทคนิคการอ่าน SQ4R

สรุปขั้นตอน การสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551)	สรุปขั้นตอน การจัดกิจกรรมตามเทคนิค การอ่านแบบ SQ4R สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และ คณะ (2545)	สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) -เตรียมความพร้อม	1. สำรวจ (Survey) 2. ตั้งคำถาม (Question)	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) -สำรวจ (Survey) และตั้งคำถาม (Question)
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) -หลักภาษา (Grammatical)	2. ตั้งคำถาม (Question)	2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) -หลักภาษา (Grammatical)
3. ขั้นฝึก (Practice) -ฝึกการใช้ภาษา	3. อ่าน (Read)	3. ขั้นฝึก (Practice) -อ่าน (Read)
4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) -นำภาษาไปใช้ใน สถานการณ์ต่างๆ	4. จดบันทึก (Record) 5. เขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) 6. แสดงความคิดเห็น (Reflect)	4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) จดบันทึกจากเรื่องที่อ่าน (Record) เขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (Reflect)
5. ขั้นสรุป (Wrap up) - สรุปเนื้อหา สรุป กิจกรรม และสิ่งที่ได้เรียนรู้		5. ขั้นสรุป (Wrap up) สรุปเนื้อหา สรุปกิจกรรม และสิ่งที่ได้ เรียนรู้

จากตารางที่ 5 สังเคราะห์สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่าน SQ4R สามารถสรุปขั้นตอนได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) คือ การสำรวจ (Survey) และตั้งคำถาม (Question)

2. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** คือ การสอนหลักภาษา (Grammatical)
3. **ขั้นฝึก (Practice)** คือ อ่าน (Read) เนื้อเรื่อง
4. **ขั้นการใช้ภาษา (Production)** คือ การจดบันทึกจากเรื่องที่อ่าน (Record) เขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (Reflect)
5. **ขั้นสรุป (Wrap up)** คือ สรุปเนื้อหา สรุปกิจกรรม และสิ่งที่ได้เรียนรู้

การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

Goodman (1971, p 16) ได้ให้ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นเกมการเดา ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษา การอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่เป็นผลมาจากความสามารถในการอ่านทุกตัวอักษร หรือเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของภาษา แต่เป็นผลมาจากทักษะในการใช้ตัวชี้แนะในบริบทนั้น ๆ ให้เกิดประโยชน์ในการเดาความหมาย โดยรวมมากที่สุด

Cooper (1988) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 13) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "อ่านเพื่อความเข้าใจ" ซึ่งเป็นคำกริยาไว้ว่า การว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ, สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ, ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง คิด นับ (ไทยเดิม)

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549, หน้า 3) ได้กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียน

สมุทร เข็มเขาวนิช (2549, หน้า 73) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมี

ประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะนี้ จึงเป็นไปได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้ว ยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นอีกด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการรับรู้ทางภาษาจากการสื่อความหมายจากข้อความ ตัวอักษร สัญลักษณ์ โดยผู้อ่านจะตีความจากเรื่องที่อ่าน โดยเข้าใจในความหมายโดยรวมของเรื่องที่อ่าน

ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

Grellet (1999) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่ได้อ่านออกมาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยที่ความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริงคือ การดึงความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยอ้างอิงและสร้างเป็นความหมายเอง

Ylvisaker (2006) อธิบายเกี่ยวกับความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าเป็น กระบวนการที่รับรู้ความหมายจากภาษาเขียน ไม่ว่าจะจากหนังสือหรือรูปแบบภาษาเขียนต่างๆ และนำไปสู่การสร้างความหมายนั้นๆ จากภาษาเขียน โดยการสร้างความหมายชี้ให้เห็นว่า ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจมากกว่าจากที่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการแปลความหมายนั้นลึกลงไปจากที่อ่าน อาจจะอิงตามประสบการณ์ที่ผู้อ่านมี ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นมากกว่าความสามารถในการอ่าน หรือการรู้ว่คำนั้นแปลว่าอะไร แต่เป็นการทำความเข้าใจความหมายที่ส่งผ่าน โดยผู้เขียนมายังผู้อ่าน

สมุทรา เชนเชาวนิช (2549, หน้า 74) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่าน ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่าง

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมาย สามารถตีความ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในบทอ่าน โดยอาศัยกระบวนการคิดและการปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน รวมไปถึงอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมในการทำความเข้าใจให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

องค์ประกอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้อธิบายองค์ประกอบของความเข้าใจการอ่าน ดังนี้

Bond et al. (1979, pp. 325-350) ก็ได้เสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบความสามารถที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. เข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำศัพท์จะช่วยให้อ่านประโยคได้ดี

2. เข้าใจหน่วยความคิด (Thought unit) การอ่านทีละคำจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจ เพราะขาดความต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องได้รับการฝึกให้อ่านเป็นหน่วยความคิด

3. เข้าใจประโยค (Sentence comprehension) เมื่อผู้อ่านสามารถเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ใจความเป็นประโยคแล้ว ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย

4. เข้าใจอนุเฉท (Paragraph) ผู้อ่านต้องสามารถบอกใจความสำคัญของแต่ละประโยคแล้วนำใจความสำคัญนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน

5. เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด (Comprehension of larger units) การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ผู้อ่านต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน เพื่อลำดับความคิดของเรื่อง และต้องทราบว่าข้อเขียนแต่ละประเภทมีโครงสร้างข้อความแตกต่างกัน

กัลยา ขวนมาลัย (2539, หน้า 31-32) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่าน ในเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจน และเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่าย เพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว
2. ความสามารถด้านภาษา คือ ความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนโวหาร ความหมายของคำ และการตีความ
3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ จะต้องใช้ความสามารถในการคิด การมีประสบการณ์ตรง จะเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนาความคิด
4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ
5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์ จะทำให้ผู้อ่านตามารมุงความสนใจไปสู่เนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

แสวงระวี คอนแก้วบัว (2558, หน้า 164) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ เกี่ยวกับตัวภาษาที่อ่าน การตีความ มีความรู้ และประสบการณ์เดิมที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ มีความรู้เรื่องวัฒนธรรม รู้จุดมุ่งหมายในการอ่าน และมีเทคนิคในการอ่านที่เหมาะสมกับการอ่านในแต่ละประเภท

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความเข้าใจการอ่าน คือ องค์ประกอบที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจการอ่าน ประกอบไปด้วย เข้าใจความหมายของคำ เข้าใจหน่วยความคิด เข้าใจประโยค เข้าใจใจความสำคัญของแต่ละประโยค และเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด

ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้อธิบายระดับของการอ่าน ความเข้าใจใน ดังนี้

Bloom et al. (1956) ได้กล่าวถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ระดับ คือ

1. ระดับความรู้ (Knowledge) ผู้อ่านสามารถจดจำหรือระลึกถึงข้อมูลได้
2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) ผู้อ่านสามารถเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นภาษาสัญลักษณ์และค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างความจริง ข้อสรุป คำจำกัดความ คำนิยาม
3. ระดับประยุกต์ (Application) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหที่เหมือนกับปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการระบุปัญหา เลือกทักษะ และข้อสรุปที่เหมาะสม
4. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหโดยใช้ความรู้และรูปแบบของการคิดในลักษณะต่าง ๆ

5. ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ

6. ระดับประเมินค่า (Evaluation) ผู้อ่านสามารถตัดสินระหว่างความดี ความเลว ความถูก ความผิด ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่วางไว้

Dallman (1974) แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual level) คือ ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวอักษรที่เขียนไว้
2. ความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้
3. ความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมา โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาและตัดสิน

Smith (1963) แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 3 ระดับ เช่นกัน ซึ่งได้แก่

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Literal level) ในระดับนี้ผู้เรียนจะต้องถอดความหมายของบทอ่านจากที่ได้เห็น ได้อ่าน
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความหรือขั้นอ้างอิงสรุป (Inferential level) ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ โดยอาศัยการตีความจากการอ่าน ซึ่งผู้แต่งไม่ได้แสดงความหมายไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน
3. ระดับความเข้าใจขั้นซับซ้อน (Elaborate level) ในขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนกับความคิดหรือความหมายจากบทอ่านด้วยกัน

Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานจาก Sandes ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ คือ การจำ หรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความใจ ความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น ๆ เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิหรือแผนที่ และในทำนองเดียวกัน อาจแปลแผนที่หรือแผนภูมิเป็นข้อความ การนำเรื่องสั้นไปทำเป็นละคร หรือการนำละครไปทำเป็นเรื่องสั้น รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งด้วย

3. ระดับการตีความหมาย คือ การเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลออกมาให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้า และการจับใจความของเรื่องที่คุณเขียนมิได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ คือ การเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบใน ส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อและการแยกแยะ การวิเคราะห์บทประพันธ์ถึงการให้ เหตุผลที่ผิดของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายใดในการเขียน และใช้เทคนิคการเขียนอย่างไร

6. ระดับการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการนำความคิดเห็นที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ มา ผสมผสานเรียบเรียงขึ้นใหม่

7. ระดับการประเมินผล เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านมีลักษณะอย่างไร เช่น เป็นเรื่องจริง แสดงความคิดเห็น จินตนาการ และความเชื่อในเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

Valette (1972, p. 41) ได้แบ่งระดับความเข้าใจการอ่านว่าแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดย คำนึงถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical skills) ระดับความเข้าใจที่ผู้เรียนสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ สามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างของตัวสะกดได้

2. ระดับความรู้ (Knowledge) ผู้เรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยอย่าง เข้าใจความหมาย สามารถบอกได้ว่าคำหรือข้อความได้สอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น

3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว

4. ระดับสื่อสาร (Communication) ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และ โครงสร้างใหม่ ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่นักเรียนเคยอ่านแล้วได้เข้าใจ ถึงแม้จะไม่เข้าใจ ทุกคำแต่ก็สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้

5. ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายแฝง เข้าใจ จุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทักษะคิด และระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้

Lapp and Flood (1986) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความและสรุปความ (Inferential comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านที่มีความหมายแฝงอยู่ รวมทั้งสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาพิจารณาตัดสินจากสิ่งที่ได้อ่าน

3. ระดับวิจารณ์ (Critical comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง และความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างสรุปมาช่วยในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

คนยา วงศ์ระชะชัย (2542) กล่าวถึงระดับในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องในระดับต้น และจัดว่าเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป นั่นหมายความว่าถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์หรือประเมินค่าได้

2. การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาความสามารถและประสบการณ์ในการทำความเข้าใจกับข้อเขียนเพื่อให้ทราบเจตนา ท่าที น้ำเสียง และสาร ที่ผู้เขียนต้องการส่งถึงผู้อ่าน จุดสำคัญของการอ่านตีความ อยู่ที่การพยายามตีความหมายของคำหรือข้อความ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

3. การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักอ่าน ซึ่งแวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ทั้งที่เชื่อถือได้และมีคุณค่าก็มี ทั้งที่เสนอความคิดเพียงด้านเดียว บิดเบือนความจริง มีอคติ และลำเอียงก็มี ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณ์ญาณ เพื่อประเมินสิ่งที่ตนอ่านและตัดสินว่า จะเชื่อได้มากน้อยเพียงไร โดยทั่วไปงานเขียนมักจะไม่แยกข้อเท็จจริง ออกจากส่วนที่เป็นความคิดเห็น หรือทัศนคติของผู้เขียนอย่างชัดเจน ซึ่งในบางครั้งทัศนคตินั้นอาจเกิดจากอารมณ์ส่วนตัวของผู้เขียน หากผู้อ่านแยกแยะไม่ออกก็อาจเชื่อโดยขาดการไตร่ตรองว่าถูกหรือผิดได้ ดังนั้นการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ จึงต้องประกอบด้วยความเข้าใจการใช้เหตุผล

สมุทร เซ็นเชาวิช (2549) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านแล้วยังได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive comprehension) ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางคำศัพท์มากพอจึงจะเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ไม่ว่าจะเป็นส่วนหรือประโยคต่าง ๆ

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective comprehension) ผู้อ่านอาศัยความรู้ความสามารถและทักษะหลายด้าน เพื่อทำความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายได้อย่างถูกต้องจากเรื่องที่ได้อ่าน รวมถึงสามารถหาข้อสรุป (conclusion) ตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

เอกฉัตร จารุเมธีชน (2539, หน้า 58 - 59) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ อ่านเพื่อให้เข้าถึงรสของหนังสือ และอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นนั้น การอ่านเป็น 3 ระดับคือ

1. การแปลความ เป็นความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านควรทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความเข้าใจภาษา จับประเด็นความสำคัญของเรื่อง จับใจความส่วนตบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ได้

2. การตีความ เป็นการอ่านระดับสูงขึ้นไป ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์มาประกอบการตีความ การตีความเป็นการอธิบายความหมายของสิ่งที่อ่านจากประสบการณ์ ความเข้าใจของผู้อ่าน การตีความของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความคิด และประสบการณ์เดิมที่สะสมมา ยิ่งประสบการณ์มากเท่าไร ก็จะสามารถตีความได้ลึกซึ้งมากเท่านั้น

3. การขยายความ เป็นการอ่านระดับกว้างไกล และวิเคราะห์วิจารณ์ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้จากการแปลความและการตีความ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับประเภทของหนังสือ รูปแบบการแต่ง ส่วนภาษา รู้จุดประสงค์ในการแต่ง แล้ววิเคราะห์วิจารณ์อย่างเที่ยงตรงและรวดเร็ว การขยายความเป็นการขยายความคิดเพิ่มเติมจากสิ่งที่อ่านนักอ่านระดับนี้ต้องมีวิจรรณญาณในการอ่านเป็นอย่างดี จนสามารถใช้เหตุผลและความคิดต่อเติมขยายความเรื่องราวที่อ่านได้

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน (2547, หน้า 4) กล่าวว่า ความสามารถการอ่านนั้น คือ อ่านเพื่อพฤติกรรม 3 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาประกอบด้วย

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ๆ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและ

ความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่างๆ จนเป็นข้อสรุปได้ เข้าใจความหมายของผู้เขียนที่ต้องการสื่อ

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจ เมื่อแปลความแล้วจึงสามารถตีความได้ การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 59) เป็นความสามารถในการจับใจความของท้องเรื่อง อันได้แก่ การแปลความ ตีความ และขยายความในเรื่องนั้น ผู้ที่มีความเข้าใจจะต้องรู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้น รู้ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ย่อยๆ เหล่านั้น สามารถอธิบายสิ่งนั้นด้วยภาษาตนเองได้ พฤติกรรมนี้จำแนกได้เป็น 3 ข้อย่อยคือ

1. ระดับแปลความ เป็นความสามารถในการบอกความหมายตามนัยของเรื่องราว หรือปรากฏการณ์นั้นๆ
2. ระดับตีความ เป็นการถอดความหมายจากหลายๆความหมายของเรื่องราวที่ปรากฏนั้นว่า จากการที่หลายๆ ส่วนในเรื่องราว
3. ระดับขยายความ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น คาดคะเน หรือพยากรณ์ไปสู่เหตุการณ์ครั้งหน้า หรือถอยหลังกลับ

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน คือ ระดับความสามารถในการอ่าน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 3 ระดับ คือ

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลความหมายของคำศัพท์ วลี ประโยค การแปลประโยคจากเรื่องราวเดิมโดยใช้เป็นคำใหม่ หรือบ่งบอกเป็นภาพ
2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญของบทอ่าน หรือการเข้าใจความหมายโดยนัยของผู้เขียน และเหตุผลที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในบทอ่าน
3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านช่วยพิจารณาและตัดสินใจ ผู้อ่านจะต้องสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนกับบทอ่านเข้าด้วยกันได้

แบบทดสอบ

ความหมายของแบบทดสอบ

ยูทซ์ ไกรวรรณ (2550, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า ชุดของคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่าง แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยส่วนมากจะเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice item) และเป็นแบบความเรียง (Essay test)

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 56) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบ คือ ชุดของคำถาม (Items) หรืองานชุดคำถามใดๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปเร้าหรือชักนำ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบสนองออกมา การตอบอาจอยู่ในรูปของการเขียนตอบ การพูด การปฏิบัติที่สามารถสังเกตได้วัดให้เป็นปริมาณได้

สรุป ความหมายของแบบทดสอบ คือ ชุดคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ของกลุ่มตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างตอบสนองออกมา การตอบอาจอยู่ในรูปของการเขียนตอบ การพูด สามารถสังเกตได้วัดให้เป็นปริมาณได้

ประเภทของแบบทดสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 56-58) กล่าวว่า แบบทดสอบสามารถแบ่งออกเป็นประเภทได้หลายแบบ แล้วแต่ทัศนะและเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง ในที่นี้จะกล่าวถึงการแบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบ

1.2 แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

2. แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาและความถนัด (Intelligence and aptitude test)

หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพในการเรียนรู้ของบุคคล และความพร้อมที่จะพัฒนาไปอย่างดีในด้านใดด้านหนึ่ง อาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ

2.1 แบบทดสอบความถนัดทั่วไปสอบรายบุคคล (Individually administered tests of general aptitude) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทำนายผลสำเร็จทางการเรียน และใช้ในทางคลินิกของนักจิตวิทยา ได้แก่แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเด็กของเวคสเลอร์ (Wechsler intelligence scale for children) แบบทดสอบสแตนฟอร์ด - บิเน็ต (Stanford - binet scale) เป็นต้น

2.2 แบบทดสอบความถนัดทั่วไปสอบรายกลุ่ม (Group tests of general aptitude) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทำนายผลสำเร็จทางการเรียน โรงเรียนและสถาบันการศึกษาในสหรัฐอเมริกาใช้แบบทดสอบประเภทนี้กว้างขวางกว่าแบบทดสอบทั่วไปรายบุคคล ตัวอย่างได้แก่แบบทดสอบอาร์มี แอลฟา (Army alpha) แบบทดสอบโอทิส - เลนนอน (Otis - lennon mental ability test) ฯลฯ

2.3 แบบทดสอบความถนัดพหุคูณ (Multiple aptitude battery) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพทางสมองหลายชนิด แต่ละชนิดมีคะแนนแยกเฉพาะของตน สามารถจัดทำเกณฑ์ปกติของแต่ละฉบับและหาความเที่ยงตรงของแต่ละฉบับกับผลการเรียนแต่ละด้าน และกับอาชีพต่าง ๆ ตัวอย่างได้แก่ แบบทดสอบ เอฟ เอ ซี ที (Flanagan aptitude classification test: FACT) เป็นต้น

2.4 แบบทดสอบความถนัดพิเศษ (Special aptitude test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการคัดเลือกทางอาชีพและการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบความถนัดทางจักรกล (Mechanical aptitude test) แบบทดสอบความถนัดทางดนตรีของซี ชอร์ แบบทดสอบความถนัดทางศิลปะของไมเออร์ (Meier art judgment) แบบทดสอบความถนัดทางเสมียน (Clerical test)

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพและสังคม (Personal - social test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดคุณลักษณะในตัวบุคคล การปรับตัวให้เข้ากับสังคม เช่น แบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์ วัดความวิตกกังวล วัดเจตคติ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบ มีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับการใช้งานของแบบทดสอบการแบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาและความถนัด และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพและสังคม

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

ยูท ไรเวอร์รณ (2550, หน้า 9) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร และการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา พฤติกรรม หรือสมรรถภาพที่ต้องการจะวัดและจำนวนข้อสอบที่จะออกในแต่ละเนื้อหาและแต่ละพฤติกรรม

2. กำหนดรูปแบบของการทดสอบว่าจะเลือกแบบทดสอบใด เช่น แบบทดสอบแบบหลายตัวเลือก หรือแบบทดสอบแบบความเรียง

3. เขียนข้อสอบ โดยใช้วิธีการดังนี้

3.1 เขียนข้อความให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3.2 เขียนข้อความคำถามให้ชัดเจน

3.3 ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมอบรม เช่น ผู้เข้าอบรมเป็นวิศวกรของโรงงาน กับพนักงานทั่ว ๆ ไปของโรงงาน ภาษาที่ใช้จะต้องให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในข้อความทั้งวิศวกรและพนักงาน ซึ่งระดับความรู้แตกต่างกัน

3.4 ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ชี้แนะคำตอบ

3.5 เตรียมคำถามให้มากกว่าจำนวนที่ใช้จริงประมาณร้อยละ 10-15

3.7 เมื่อเขียนคำถามเสร็จแล้วควรมีการตรวจสอบโดยตรวจสอบกับหลักเกณฑ์การเขียนข้อคำถามแต่ละแบบที่ใช้ รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด

4. พิมพ์เป็นแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยนำแบบทดสอบที่เขียนไว้แล้วมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบมีคำชี้แจง คำอธิบายวิธีการทำข้อสอบ หรือรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็น

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยครั้งแรกนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability test) แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 30 คน เพื่อหาระดับความยาก (Level of difficulty) อำนาจจำแนก (Power of discrimination) และประสิทธิภาพของตัวเลือกด้วยเทคนิคร้อยละ 25 หรือ ร้อยละ 27 ข้อสอบข้อใดมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป หรือนำไปวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 68-73) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบ สามารถดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา ชั้นแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ดูว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และที่จะต้องวัด แต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาให้ชัดเจน

2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบ จากชั้นแรก พิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง อย่างละกี่ข้อ พฤติกรรมย่อยดังกล่าว คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเอง เมื่อกำหนดจำนวนข้อที่ต้องการจริงเสร็จแล้ว ต่อมาพิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบเกินไว้หัวข้อละกี่ข้อ ควรออกเกินไว้ไม่ต่ำกว่า 25% ทั้งนี้เนื่องจากหลังจากที่นำไปทดลองใช้ และวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้ว จะตัดข้อที่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออก ข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ขั้นตอนนี้จะเหมือนกับขั้นตอนที่ 2 ของการวางแผนสร้างข้อสอบแบบอิงกลุ่มทุกประการ นั่นคือตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด และศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ เช่นศึกษาหลักในการเขียนข้อคำถามแบบนั้น ๆ ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเพื่อวัดจุดประสงค์ต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบ เพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการเขียนข้อสอบของตน

4. เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ตามตารางที่ได้กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และใช้รูปแบบ เทคนิคการเขียน ตามที่ได้ศึกษาในขั้นที่ 3

5. ตรวจสอบข้อสอบ ขั้นตอนนี้จะเหมือนขั้นตอนที่ 4 ของการวางแผนสร้างแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม กล่าวคือ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้แล้วในขั้นที่ 4 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชา แต่ละข้อวัดพฤติกรรมย่อยหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ ภาษาที่ใช้เขียนต้องมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ตัวถุกกลวงเหมาะสมเข้าเกณฑ์หรือไม่ ทำการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและด้านเนื้อหาจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คน พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้นั้นหรือไม่ โดยใช้วิธีของ โรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton)

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสมเข้าเกณฑ์ในขั้นที่ 6 มาพิมพ์ เป็นแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบ วิธีตอบ จักรวกรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

8. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง นำเอาแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวนประมาณ 40 คน หรือมากกว่า โดยสอบในช่วงแรกของการเรียนวิชานั้นเรียกว่าการสอบก่อนเรียน และนำแบบทดสอบเดิมมาสอบกับกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากที่เรียนวิชานั้นจบแล้ว เรียกว่า การสอบหลังเรียน นำเอาผลการสอบสองครั้งมาวิเคราะห์หา ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ตามแบบอิงเกณฑ์ คัดเลือกข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการ หาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์

9. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ จากผลการวิเคราะห์ในขั้นที่ 8 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป โดยเน้นรูปแบบการพิมพ์ที่ประณีต มีความถูกต้อง มีคำชี้แจงที่ละเอียดแจ่มชัด ผู้อ่านเข้าใจง่าย

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ คือ ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ โดยการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา
2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบ
3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจสอบข้อสอบ
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
8. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง
9. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

Applewhite (1995, p. 27) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความหมายกว้างรวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกาย ด้วย การมีความสุขที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เข้ากันได้ มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

Blum and Naylor (1968, p. 365) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ผลรวมของเจตคติต่างๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์กร โดยกล่าวว่าเจตคติก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน และความพึงพอใจในงานก่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดี

Wallerstein (1971, p. 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และอธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกต

พฤติกรรมของคนเหล่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2542หน้า, 775) ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543, หน้า 45) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียน เป็นความรู้สึกเต็มใจที่จะเรียน รักการเรียน มีความสุขสนุกสนานที่ได้เรียน ทำอะไรได้หลายอย่าง เพื่อการเรียนนั้นคือ ความพึงพอใจของคนสามารถส่งเสริมหรือยับยั้งสิ่งที่เขาจะแสดงออกได้

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2549, หน้า 228) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นสภาพความรู้สึกที่มีความสุข สดชื่นต่อบุคคล สิ่งของและบริการ เป็นภาวะทางอารมณ์เชิงบวกที่บุคคลแสดงออกเมื่อได้รับผลสำเร็จทั้งปริมาณและคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมาย ตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง โดยมีการจูงใจ (Motivation) หรือสิ่งจูงใจ (Motivator) เป็นตัวเหตุ

สรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ คือ อารมณ์ ความรู้สึกเชิงบวก ความชอบ ความรู้สึกมีความสุข ความชอบใจ ของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์หรือกิจกรรมในการเรียน ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maslow (1970, pp. 69-80) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Need) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า "มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เชื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของเรา อาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทั้งหมด ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้" ซึ่งความต้องการของมนุษย์มีลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า ความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem needs) มีความอยากเด่นในสังคม ความมีชื่อเสียง
ให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญตน อยากมีความเป็นอิสระ เสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs)
เป็นความต้องการระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก
ระดับความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์นั้น สามารถตอบสนองความต้องการ
ของนักเรียนได้เพียงในระดับต้นเท่านั้น แต่เมื่อนักเรียนได้รับการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นความต้องการ
ในด้านอื่นๆ นักเรียนจะเกิดความต้องการในระดับอื่น ๆ จนประสบความสำเร็จต่อไป

Shelly (1975, pp. 252-268) สรุปไว้ว่าเป็น ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้สึกได้ 2 แบบ คือ

1. ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกอาจ
เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ส่วนความรู้สึกทางลบ คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ไม่มี
ความสุข ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน
และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้ง 3 นี้ เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้น
เมื่อระบบความพอใจ มีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูป
ของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความสุข
เพิ่มขึ้นอีก ได้สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความพอใจแก่มนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากร
(Resource) หรือสิ่งเร้า (Stimulus) การวิเคราะห์ระบบความพอใจ คือ การศึกษาว่าทรัพยากร หรือสิ่ง
เร้าแบบใดเป็นที่ต้องการในการที่จะทำให้เกิดความพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิด
ได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

2. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theories) ทฤษฎีเสริมแรงจะอยู่บนพื้นฐาน
ของผลงาน B. F. Skinner เกี่ยวกับเรื่องของการกำหนดเงื่อนไขแบบปฏิบัติการ และการปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทฤษฎีเสริมแรงไม่ได้ใช้แนวความคิดของทฤษฎีกระบวนการหรือทฤษฎี
ความต้องการเลย แต่จะพิจารณาว่าผลที่ติดตามมาของการกระทำในอดีตจะมีอิทธิพลต่อการกำหนด
ในอนาคต ภายในกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นวงจรอย่างไร จากทศนะดังกล่าวนี้คนจะมีพฤติกรรม
อย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะว่าในอดีตพวกเขาเรียนรู้ว่า พฤติกรรมดังกล่าวจะเกี่ยวพันกับผลที่ติดตามที่
ให้ความพอใจกับพวกเขาและพฤติกรรมอื่น ๆ จะเกี่ยวพันกับผลผลิตที่ติดตามมาที่ให้ความไม่พอใจ
ดังนั้น เนื่องจากคนโดยทั่วไปย่อมจะพอใจผลลัพธ์ที่ให้ความพอใจมากกว่า พวกเขาจะมีพฤติกรรม
อย่างเดียวกันเกิดขึ้นซ้ำอีกที่พวกเขาได้เรียนรู้ว่าจะให้ผลติดตามมาที่ให้ความพอใจ เช่น บุคคล

จะปฏิบัติตามกฎหมายและคำแนะนำของผู้บริหาร เพราะพวกเขาได้เรียนรู้จากครอบครัวและโรงเรียนว่าการปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้จะมาสู่การยกย่องและในกรณีของการไม่ปฏิบัติตามนั้นจะได้รับการลงโทษ

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2549, หน้า 229-232) ได้สรุปเมื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจจะแบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ ความพึงพอใจในบริการ (Service satisfaction) กับความพึงพอใจในการทำงาน (Job satisfaction) คือ ความพึงพอใจในบริการ องค์ประกอบหรือสภาพการณ์ที่ทำให้การบริการได้รับความพึงพอใจ ตามแนวคิดของ Millet ได้แก่

1. ได้รับบริการอย่างเสมอภาค (Equitable service) ยุติธรรม ได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน ไม่กีดกัน ใช้มาตรฐานเดียวกัน
2. ได้รับบริการทันเวลา (Timely service) ได้แก่ ได้รับบริการตรงเวลาตรงตามความต้องการ
3. ได้รับบริการอย่างเพียงพอ (Ample service) ได้แก่ ได้รับบริการมากเพียงพอและเหมาะสม ทั้งบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์
4. ได้รับบริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service) ได้แก่ ได้รับบริการติดต่อกันไปไม่เว้นระยะเวลา หรือให้บริการผู้อื่นก่อน โดยไม่จำเป็น
5. ได้รับบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive service) ได้แก่ การบริการที่ได้รับมีการพัฒนา

สรุป แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ คือ ทฤษฎีที่อธิบายความรู้สึก ความคิดเห็น และพฤติกรรมที่มีต่อคน สถานการณ์ หรือสิ่งของ โดยมีการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ทั้งในทางบวกและทางลบ

การวัดความพึงพอใจ

Stromborg (1984, pp. 88-91) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ ย่อมแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่วิธีที่นิยมใช้กันมี 2 วิธีดังนี้ คือ

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีแบบสอบถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้ คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหรือเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสีย คือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลาและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวก รวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ แต่มีข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกและเขียนได้ มีความสามารถในการคิดเป็นความพึงพอใจเป็นสถานะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตราอันดับ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556, หน้า 252-253) กล่าวว่าไว้ว่าในการวัดความพึงพอใจควรมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลานั้น
2. ความพึงพอใจในสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก
3. การศึกษาความพึงพอใจของบุคคล มิใช่แต่เป็นการศึกษาทางความพึงพอใจของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

ภนิตา ชัยปัญญา (2541, หน้า 51) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจมีหลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามจัดทำ แบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น สามารถกระทำ ได้ในลักษณะกำหนดคำ ตอบให้เลือกหรือตอบคำ ถามอิสระ ซึ่งคำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกตเป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยาท่าทาง ต้องอาศัยการกระทำ อย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ คือการวัดความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคล เพื่อต้องการทราบความรู้สึก ความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ สามารถวัดโดยการกำหนดคำตอบให้เลือก เครื่องมืออันได้แก่แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ความหมายของแบบสอบถาม

ยูทซ์ ไกรวรรณ (2550, หน้า 11) แบบสอบถามเป็นข้อความหรือคำถามที่สร้างขึ้นมาเป็นชุดเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ ความสนใจ หรือสภาพของสภาวะการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตและการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต

บุญธรรม กิจปริดาภิรุต (2553, หน้า 121) คำว่า แบบสอบถาม ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Questionnaire ที่นิยมใช้กันในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย มีความหมายในเชิงสรุปว่าเป็นเครื่องมือในลักษณะชุดคำถามที่จัดเรียงไว้อย่างมีระบบระเบียบ สำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีข้อมูลหรือผู้ตอบต้องอ่านเองเขียนเอง

สรชัย พิศาลบุตร, เสาวรส ใหญ่สว่าง, และปรีชา อัสวเดชาบุตร (2556, หน้า 1) แบบสอบถาม คือ แบบที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล โดยที่ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลไม่ได้ทำการสัมภาษณ์หรือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากผู้ให้ข้อมูล เช่น การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปให้ผู้ให้ข้อมูลตอบแล้วส่งกลับคืนมาให้ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล หรือผู้เก็บรวบรวมข้อมูลนำแบบสอบถามไปส่งให้ผู้ให้ข้อมูลและนัดวันที่จะไปรับแบบสอบถามที่ตอบแล้วกลับคืน

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 74) กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดของข้อความที่ต้องการในกลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีในกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้ หรืออ่านได้ยาก อาจใช้วิธีสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล

ภัทรพร เกษสังข์ (2559, หน้า 134) กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมืออีกประเภทหนึ่ง ที่นิยม ส่วนใหญ่มักจะถามความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ต้องศึกษา โดยผู้ตอบมีอิสระในการให้ข้อมูล

สรุปได้ว่า ความหมายของแบบสอบถาม คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามเป็นข้อความหรือคำถามที่สร้างขึ้นมาเป็นชุดเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ข้อเท็จจริง ความสนใจ ปัญหา หรือสภาพของสภาวะการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รูปแบบของแบบสอบถาม

ยูทซ์ ไกรวรรณ (2550, หน้า 24-28) กล่าวว่า รูปแบบของคำถามในการวิจัยมี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. คำถามปลายปิด (Closed form) ลักษณะของคำถามแบบนี้จะมีคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบแบ่งเป็นลักษณะย่อยๆ

2. คำถามปลายเปิด (Opened form) เป็นคำถามที่ไม่มีคำตอบให้เลือก ผู้ตอบสามารถตอบอิสระภายใต้กรอบของข้อคำถามที่กำหนดขึ้นมา

3. ถามแบบผสม (Mixed form) เป็นคำถามที่นำคำถามแบบปลายเปิดและแบบปลายปิดมารวมกัน หรือบางทีเรียกว่าคำถามแบบผสม คำถามแบบผสมจะมีข้อดีก็คือ ผู้ตอบคำถามตอบง่ายมีการตอบและได้แสดงความคิดเห็นด้วย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ค่อนข้างสมบูรณ์กว่าสองแบบแรก ส่วนข้อจำกัดก็คือในส่วนของคำถามแบบปลายปิด ผู้ตอบอาจจะมีปัญหาไม่สามารถเลือกตอบอื่นได้ถ้าหากไม่เห็นด้วยกับคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นมาและในส่วนคำถามปลายเปิด อาจมีปัญหาคำตอบที่กล่าวแล้วในคำถามแบบปลายเปิด

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 74-77) กล่าวว่า รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็นแบบปลายปิดหรือแบบปลายเปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมด เป็นแบบปลายปิดทั้งหมด หรือเป็นแบบผสมก็ได้

1. ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended form or unstructured questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ โดยใช้คำพูดของตนเอง

2. ข้อคำถามแบบปลายปิด (Closed form or structured questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความ หรือตรงช่องที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตน มีหลายรูปแบบ ได้แก่

2.1 แบบที่ให้เลือกตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนเอง เพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2 แบบที่ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนเอง เพียงคำตอบเดียว จากหลายคำตอบ มากกว่า 2 คำตอบ

2.3 แบบที่ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของตนเองได้หลายคำตอบ

2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ผู้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็นของตนเอง

2.5 แบบผสม หมายถึง มีหลายแบบอยู่ด้วยกัน

2.6 แบบให้เรียงอันดับความสำคัญ

2.7 แบบเติมคำสั้น ๆ ลงในช่องว่าง แม้จะเป็นการเติมคำแต่ก็ไม่จัดว่าเป็นแบบปลายเปิด เพราะส่วนที่จะเติมมีเฉพาะเจาะจง

ภัทรพร เกษสังข์ (2559, หน้า 134-140) กล่าวว่า ประเภทของแบบสอบถามมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะการแบ่ง ถ้าแบ่งประเภทของแบบสอบถามตามลักษณะการตอบ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเตรียมคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบ หรืออาจเป็นการเติมคำหรือข้อความสั้น ๆ ลักษณะการแบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1 แบบให้เติมคำหรือข้อความสั้น ๆ จากคำถามให้ผู้เขียนตอบหรือเติมข้อความสั้น ๆ

1.2 แบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จากคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก

1.3 แบบให้เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบจากคำตอบที่กำหนดให้

1.4 แบบให้จัดอันดับ ให้เรียงอันดับจากคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งการเรียงลำดับนั้นอาจมีทั้งให้เรียงอันดับที่ 3 อันดับแรก หรือจัดอันดับตามที่ต้องการหรือจัดอันดับจากข้อมูลที่กำหนดให้ทั้งหมด

1.5 แบบมาตราประเมินค่า เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating scale) ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นโดยการประเมินสภาพ ปัญหาการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรนั้นว่ามีอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งลักษณะคำตอบที่ให้เลือกเป็นความถี่แสดงระดับความเข้ม แต่สามารถแปลงระดับความเข้มออกมาเป็นตัวเลขได้ ซึ่งรูปแบบการตอบมี 3 ชนิด

1.5.1 มาตราประเมินค่าแบบตัวเลข เป็นการกำหนดคำตอบของแต่ละระดับโดยใช้ตัวเลขแทน ซึ่งตัวเลขที่ให้ตอบมีหลายระดับแล้วแต่ผู้วิจัยต้องการความละเอียดมากน้อยเพียงใด และผู้ตอบเป็นใครหรือมีลักษณะอย่างไร ถ้าเป็นเด็กชั้นเล็ก อาจแบ่งเป็น 2 หรือ 3 ระดับ แทนเป็นข้อความ อาจใช้สัญลักษณ์ภาพแทนก็ได้ ถ้าระดับสูงขึ้น คำตอบอาจเป็น 4 ระดับ หรือ 5 ระดับ หรืออาจมากกว่านั้น ซึ่งผู้วิจัยจะต้องอธิบายความหมายของตัวเลขแต่ละระดับให้ผู้ตอบทราบว่าตัวเลขแต่ละตัวหมายถึงระดับใด ลักษณะคำตอบ เช่น

กำหนดคำตอบ แบ่งออก 3 ระดับ

1 หมายถึง น้อย/ไม่เห็นด้วย

2	หมายถึง	ปานกลาง/เห็นด้วย
3	หมายถึง	มาก/เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดคำตอบ แบ่ง 4 ระดับ จะเห็นว่าคำตอบแบบนี้บังคับให้ผู้ตอบให้ความเห็นให้ชัดเจนว่าประเมินระดับใด

1	หมายถึง	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	น้อย/ไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	มาก/เห็นด้วย
4	หมายถึง	มากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดคำตอบ แบ่งเป็น 5 ระดับ

1	หมายถึง	น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	น้อย/ไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	ปานกลาง/เฉยๆ
4	หมายถึง	มาก/เห็นด้วย
5	หมายถึง	มากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.5.2 มาตรฐานประเมินค่าแบบบรรยาย เป็นการกำหนดคำตอบของแต่ละระดับเป็นคำบรรยายความเข้มของแต่ละระดับแทน ซึ่งคำบรรยายมีหลายระดับแล้วแต่ผู้วิจัย แต่คำบรรยายอาจสอดคล้องกับลักษณะประเด็นที่ถาม เช่น ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพนิสัยตอบเป็น "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" "เห็นด้วยปานกลาง" "เห็นด้วยน้อยที่สุด" คำตอบควรเป็นมาก" "ปฏิบัติปานกลาง" "ปฏิบัติน้อย" คำตอบที่เขียนบรรยายผู้วิจัยต้องนำมาแปลงค่าเป็นตัวเลขซึ่งค่าคะแนนของตัวแปรจัดอยู่ในมาตรฐานตรรกะ เพื่อให้สามารถมาคิดคำนวณวิเคราะห์ได้ ซึ่งลักษณะคำตอบและเกณฑ์การให้คะแนน

1.5.3 มาตรฐานประเมินค่าแบบกราฟิก เป็นการกำหนดคำตอบของแต่ละระดับที่เป็น การประเมินลงบนเส้นตรงที่มีระดับของความคิดเห็นเพื่อแสดงระดับที่ประเมิน ซึ่งลักษณะคำตอบและเกณฑ์การให้คะแนน

1.6 แบบสถานการณ์ เป็นการกำหนดคำตอบของแต่ละระดับเป็นสถานการณ์ที่มีระดับความเข้มของพฤติกรรมแตกต่างกัน โดยมีข้อความสถานการณ์สมมติให้ แล้วให้เลือกว่าจะปฏิบัติตามสถานการณ์ใดที่กำหนดให้ การกำหนดระดับของแต่ละสถานการณ์ขึ้นอยู่กับนิยามศัพท์ของแต่ละตัวแปรว่าระดับความเข้มควรมีลักษณะอย่างไร

2. แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยไม่ได้เตรียมคำตอบหรือไม่ได้ระบุคำตอบให้เลือก แต่ผู้ตอบสามารถตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเสรีตามแนวคิดของผู้ตอบ นิยมใช้เมื่อต้องการความคิดเห็นระดับกว้าง หรืออาจไม่ได้ถามไว้ในปลายเปิดหรือต้องการข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมที่อาจไม่ครอบคลุมประเด็นหรือต้องการสำรวจบางประเด็นเพื่อนำไปใช้เป็นแนวประเด็นคำถามปลายเปิด

สรุปได้ว่า รูปแบบของแบบสอบถาม คือ รูปแบบคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม สามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1. แบบสอบถามปลายปิด คือ แบบสอบถามที่มีข้อความคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบตรงกับข้อความที่กำหนด โดยมีการกำหนดคำตอบไว้ให้ 2. แบบสอบถามปลายเปิด คือ แบบสอบถามที่มีข้อความคำถามไม่ระบุคำตอบ

หลักการสร้างแบบคำถาม

เพ็ญแข แสงแก้ว (2541, หน้า 135) กล่าวว่า กำหนดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะต้องทราบว่าผู้วิจัยต้องการข้อมูลอะไร โดยผู้วิจัยอาจจะพิจารณาจากกรอบแนวคิดการวิจัยหรือสมมุติฐานการวิจัยว่ามีตัวแปรอะไรบ้างที่เราต้องการศึกษา

บุญธรรม กิจปริดาภิรุต (2549, หน้า 109-111) กล่าวว่า การเขียนข้อความคำถามให้ครอบคลุมตัวแปรทุกตัวที่ต้องการศึกษา โดยเขียนตามหลักการเขียนคำถาม การเขียนคำถามมีหลักการเขียนดังนี้

1. เขียนด้วยภาษาง่าย ๆ ใช้ภาษาคนทั่วไปเข้าใจ โดยเฉพาะควรใช้ภาษาหรือคำที่ผู้ตอบทุกคนเข้าใจได้ดี
2. ควรเขียนด้วยประโยคสั้น ๆ กระชับรัดกุม จะมีความชัดเจนดีกว่าเขียนเป็นประโยคยาว ๆ ที่มีคำและวลีขยายเพิ่มเติม
3. ควรเขียนให้เฉพาะเจาะจง ต้องการอย่างไรถามอย่างนั้น
4. คำถามแต่ละข้อต้องเขียนให้มีคำถามเดียว
5. ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่เป็นคำถามนำ หรือใช้คำนำหน้าไปในทางหนึ่งทางใดประกอบอยู่ เพราะคำถามลักษณะนี้จะเป็นการชี้นำคำตอบว่า ผู้ถามต้องการให้ตอบอย่างไร
6. หลีกเลี่ยงคำถามเชิงปฏิเสธ โดยเฉพาะคำถามปฏิเสธ ซ้อนปฏิเสธไม่ควรนำมาใช้เป็นคำถามของแบบสอบถามเด็ดขาด

ภัทรพร เกษสังข์ (2559, หน้า 140-141) กล่าวว่า การพิจารณาวิเคราะห์ตัวแปรที่ต้องการวัดว่าเป็นตัวแปรชนิดใด ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรตามลักษณะกายภาพที่เป็นตัวแปรเชิงเดียว เป็นตัวแปรที่มีลักษณะทางกายภาพที่แยกได้ชัดเจน ไม่มีการแสดงผลควบคู่กับตัวแปรอื่น เช่น เพศ อายุ เงินเดือน

2. ตัวแปรลักษณะทางกายภาพที่เป็นตัวแปรรวม เป็นตัวแปรที่รวมตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะกายภาพเข้าเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่มีความหมายรวมของตัวแปรทั้งหมดนั้น เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งตัวแปรนี้มีความหมายรวมถึงรายได้ รายจ่ายของครอบครัว และสมาชิกของครอบครัว

การนิยาม (Definition) ตัวแปรรวม เป็นการให้ความหมายของตัวแปรเพื่อให้เกิดความเข้าใจตัวแปรที่ศึกษาหมายถึงอะไร มีลักษณะอย่างไรบ้าง ประกอบด้วยตัวแปรย่อย ๆ อะไรบ้าง การนิยาม 2 ระดับ เพื่อให้เห็นลำดับความเป็นมาชัดเจน คือ

ระดับที่ 1 นิยามเชิงทฤษฎี (Conceptual definition : CD) เป็นการให้ความหมายของตัวแปรตามทฤษฎี และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เข้าใจถึงลักษณะและความหมายของตัวแปรดังกล่าวที่ชัดเจน จึงมีลักษณะเป็นนามธรรมผู้วิจัยจึงไม่สามารถสังเกตวัดได้โดยตรง

ระดับที่ 2 นิยามเชิงปฏิบัติการ (Operation definition : OD) เป็นการให้ความหมายหรือรายละเอียดที่สืบเนื่องจากนิยามเชิงทฤษฎี เพื่อระบุถึงลักษณะ หรือพฤติกรรมที่แสดงเป็นการระบุถึงส่วนประกอบของตัวแปรนั้นจนผู้วิจัยสามารถสังเกตหรือวัดตัวแปรย่อย จึงมีลักษณะเป็นรูปธรรมผู้วิจัยจึงสามารถสังเกตวัดได้โดยตรง

3. ตัวแปรที่มีลักษณะเป็นตัวแปรแฝง เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเป็นตัวแปรภาวะสันนิษฐาน (Hypothetical construct) หรือ ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงต้องวัดจากตัวแปรสังเกตได้ นักวิจัยควรศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีของตัวแปรแฝงก่อนการเขียนนิยาม และควรนิยามให้สอดคล้องกับมโนทัศน์ของตัวแปรแฝงนั้นว่ามีตัวประกอบอะไรบ้าง และแต่ละตัวประกอบมีตัวบ่งชี้อะไรบ้าง และเขียนในลักษณะพฤติกรรมที่สามารถสังเกตหรือวัดได้ที่แสดงออกของการมีพฤติกรรมนั้นให้สอดคล้องกับประเด็นหรือขอบเขตของตัวแปรแฝงที่นักวิจัยนำมาใช้ในการวิจัย

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบคำถาม คือ การสร้างคำถามให้ครอบคลุมตัวแปรทุกตัวต้องศึกษา ใช้ภาษาในการเขียนเข้าใจง่าย ควรเขียนด้วยประโยคสั้น ๆ มีความชัดเจน ควรเขียนให้เฉพาะเจาะจง คำถามแต่ละข้อต้องเขียนให้มีใจความเดียว ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่เป็นคำถามนำ และหลีกเลี่ยงคำถามเชิงปฏิเสธ

โครงสร้างแบบสอบถาม

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2549, หน้า 122-126) กล่าวว่า แบบสอบถามที่พบเห็นกันโดยทั่วไปนั้นอาจแบ่งโครงสร้าง ส่วนประกอบได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ หนังสือนำ คำชี้แจงการตอบ และเนื้อหาของแบบสอบถาม ดังนี้

1. หนังสือนำ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผู้ตอบจะอ่านก่อน เป็นหนังสือหรือจดหมายที่ผู้วิจัยมีไปถึงผู้ตอบทุกคน เพื่อเป็นการแนะนำตัวและทำความเข้าใจ เกี่ยวกับ โครงการวิจัยให้กับผู้ตอบ รวมทั้งเน้นให้ผู้ตอบเห็นความสำคัญของการตอบ ซึ่งหนังสือนำนี้ปกติจะมีใจความสำคัญ ดังนี้

1.1 แนะนำตัวผู้ทำวิจัย บอกให้ทราบว่า เป็นใคร อยู่ที่ไหน และ ทำไมจึงทำวิจัยนี้

1.2 แนะนำโครงการวิจัย โดยเฉพาะชื่อ โครงการหรือหัวข้อวิจัย วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ เมื่อการวิจัยนั้นเสร็จ

1.3 ชี้แจงเหตุผลที่ส่งแบบสอบถามมาให้เขาตอบ มีเหตุผลใด จึงเลือกให้เขาตอบและเน้นความสำคัญในทำนองว่า ผลสำเร็จของการวิจัยนี้ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือในการตอบของเขา

1.4 ให้คำมั่นสัญญา ต้องสัญญาว่าคำตอบที่ส่งกลับคืนไปนั้นจะถือเป็นความลับ จะไม่มีการเปิดเผยว่าเป็นคำตอบของผู้ใดโดยเด็ดขาด

1.5 บอกการส่งกลับคืน โดยบอกว่า ให้ส่งกลับคืนโดยเร็วไม่ควรกำหนดวันที่แน่นอนให้ส่งกลับ ในการส่งกลับคืนให้ส่งไปให้ใคร ที่ไหนและส่งอย่างไร ต้องบอกให้ละเอียดและชัดเจน

2. คำชี้แจงการตอบ ส่วนนี้จะชี้แจงเกี่ยวกับการตอบทั้งหมดซึ่งมักประกอบด้วยคำชี้แจงร่วมกับคำชี้แจงย่อยของแต่ละส่วน คำชี้แจงรวมจะบอกให้ผู้ตอบทราบว่า แบบสอบถามทั้งหมดมีกี่ส่วน แต่ละส่วนถามเกี่ยวกับอะไร การตอบให้ทำอย่างไร ตอบลงแบบสอบถาม หรือตอบลงในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก การเขียนคำตอบ ให้ทำเครื่องหมายอย่างไร มีการให้เดิมคำหรือข้อความบ้างหรือไม่ จะต้องชี้แจงไว้ให้ชัดเจน และควรมีตัวอย่างคำถามและตัวอย่างการตอบแสดงไว้ให้ดูด้วย เว้นแต่วิธีการตอบเป็นที่รู้ ๆ กันทั่วไปแล้ว อาจจะไม่บอกก็ได้

2.1 บอกให้รู้ว่าต้องเขียนตอบที่ไหนและตอบอย่างไร (ทำกาบาทหรือทำวงกลมตรงส่วนไหน) กรณีนี้พยายามให้ใช้วิธีการตอบแบบเดียวกันตลอดแบบสอบถาม จะทำให้ไม่สับสน

2.2 ถ้ามีกระดาษคำตอบแยกต่างหาก คำแนะนำต้องชัดเจนว่าให้ ตอบในกระดาษคำตอบและให้ตอบอย่างไร ให้ตอบด้วยปากกาหรือดินสอ ถ้าเป็นดินสอ ต้องเป็นดินสอประเภทใด กรณีต้องใช้คอมพิวเตอร์ตรวจ

2.3 คำแนะนำต้องชัดเจน กรณีเป็นคำถามแบบให้อธิบายข้างล่างหรือให้ข้ามการตอบหรือต้องให้ตอบเป็นพิเศษ ต้องแนะนำให้ชัดเจน

2.4 ต้องแนะนำในการส่งกลับให้ชัดเจนว่าให้ทำอะไร ส่งกลับที่ไหน คำแนะนำนี้อาจจะให้ไว้ในจดหมายนำ ตอนท้ายแบบสอบถามหรือตอนเริ่มต้นการตอบก็ได้

3. ส่วนเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นส่วนหลักของแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้วิจัยต้องการได้จากผู้ตอบ ถ้าแบ่งโดยยึดตัวแปรที่ศึกษา เป็นหลัก เนื้อหาของแบบสอบถามจะประกอบด้วย

3.1 คำถามที่เกี่ยวกับตัวแปรตาม (Dependent variables)

3.2 คำถามที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ (Independent variables)

3.3 คำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน (Background) ของประชากร หรือกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อมูลทั่วไปที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เหตุที่ถามไว้ด้วย เพื่อใช้อธิบายลักษณะหรือสภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และใช้อธิบายผลการวิจัยที่ได้ แต่ถ้าไม่ใช่ควรตัดออก

ยุทธ ไกรวรรณ (2550, หน้า 11-16) กล่าวว่า แบบสอบถามโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญดังนี้

ส่วนที่ 1 จดหมายนำ จดหมายนำที่ดีควรออกจากหน่วยงานหรือองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือซึ่งจะทำให้ผู้ตอบมีความรู้สึกว่าได้รับเกียรติและมีความสำคัญให้เป็นผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเป็นส่วนแรกของแบบสอบถามที่จะชี้แจงวัตถุประสงค์ในการรวบรวมข้อมูล มีกี่ตอนแต่ละตอนเกี่ยวกับอะไร การวิจัยนี้การตอบคำถามจะทำได้อย่างไร ทั้งนี้การตอบคำถามผู้วิจัยอาจจะเสนอตัวอย่างประกอบด้วย การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรวบรวมข้อมูลจะชี้ให้ผู้ตอบเห็นความสำคัญในการตอบ บางครั้งผู้วิจัยอาจต้องชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ผู้ตอบจะได้รับจากผลการวิจัย ข้อความที่ใช้ในการเขียนคำชี้แจงจึงต้องเน้นให้ผู้ตอบตอบด้วยความเข้าใจจริง โดยให้ข้อมูลที่เป็นจริง ผู้วิจัยจะต้องทำให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจและรู้สึกปลอดภัยจากการให้ข้อมูลด้วย

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามในแบบสอบถาม ข้อความในส่วนนี้จะต้องแบ่งเป็นตอน ๆ ซึ่งอย่างน้อยก็ต้องกำหนดเอาไว้ 2 ตอน ตอนแรกเป็นตอนที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ หรือสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ รายได้ การศึกษา แผนกหรือฝ่าย ประสบการณ์ทำงาน ส่วนตอนต่อไปเป็นข้อความคำถามที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา ที่มีทั้งประเด็นหลักและประเด็นย่อย ๆ โดยกำหนดคำถามให้มากพอเพื่อให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการอยากรู้สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือทุกตอนจะต้องมีคำชี้แจงแนวคำตอบ และถ้าจำเป็นก็ควรจะมีตัวอย่างการตอบประกอบด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 74) กล่าวว่า โครงสร้างของแบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ ดังนี้

1. คำชี้แจงในการตอบ ที่ปกของแบบสอบถามจะเป็นคำชี้แจง ซึ่งมักจะระบุถึง จุดประสงค์ในการให้ตอบแบบสอบถาม หรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัย อธิบายลักษณะของ แบบสอบถาม วิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง

2. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบ ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะให้ตอบเกี่ยวกับ รายละเอียดส่วนตัว เช่น ชื่อ - สกุล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็น เป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญ ที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

สรุปได้ว่า โครงสร้างแบบสอบถาม คือ โครงสร้างของแบบสอบถาม โดยมี ส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 จดหมายนำ เป็นส่วนที่บอกวัตถุประสงค์ หรืออธิบาย ลักษณะของแบบสอบถามรวมทั้งเน้นให้ผู้ตอบเห็นความสำคัญของการตอบ ส่วนที่ 2 คำชี้แจงใน การตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 3 ส่วนเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นส่วนหลักของแบบสอบถาม คำถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ และข้อมูลที่ต้องการ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ (2549, หน้า 127-128) กล่าวว่า การสร้างแบบสอบถาม แบบทดสอบ และ แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 7 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัด ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า ข้อมูลหรือสิ่งที่ต้องการทราบนั้น มี อะไรบ้าง และจะใช้อะไรเป็นตัวชี้วัด

2. เลือกชนิดและรูปแบบคำถาม จะใช้คำถามชนิดใด รูปแบบไหน ใช้เพียงรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง หรือจะใช้หลายรูปแบบผสมกัน

3. เขียนข้อคำถาม โดยการร่างข้อคำถามแต่ละข้อตามตัวชี้วัดแต่ละตัว ตัวชี้วัดหนึ่งตัว อาจมีข้อคำถามหลายข้อก็ได้ เขียนข้อคำถามตามรูปแบบที่เลือกให้ครอบคลุม ครบถ้วนทุกตัวชี้วัด

4. เรียงข้อคำถามและจัดรูปแบบ นำข้อคำถามแต่ละข้อที่ร่างไว้ มาเรียงกันวางรูปแบบ การเรียงให้แลดูง่ายและสะดวกต่อการตอบ จัดรวมเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด พร้อมทั้งมีคำชี้แจงการ ตอบไว้อย่างครบถ้วน ให้เหมือนกับแบบสอบถามที่สมบูรณ์โดยทั่วไป

5. ตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาด ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามในทุกด้าน

6. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างเล็ก ๆ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามแต่ละข้อ รวมทั้ง ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้แก้ไขในตอนที่นำไปใช้จริง

7. คัดเลือกข้อคำถาม ปรับปรุงและแก้ไขข้อสุดท้าย นำผลการทดลองใช้มาพิจารณา คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพดีรวมเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ที่ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ต้องการวัด

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 77-78) กล่าวว่า แบบสอบถามมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการขั้นแรกของการสร้างแบบสอบถามก็คือทำการวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ ในการวิจัย โดยวิเคราะห์จากจุดประสงค์ในการวิจัย กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม เช่น ในการวิจัยความต้องการ การนิเทศการสอนโครงสร้างของเนื้อหาของแบบสอบถาม อาจประกอบด้วย

2. กำหนดรูปแบบของคำถาม ทำการศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราต่าง ๆ ศึกษาแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยในเรื่องคล้ายกัน แล้วกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม

3. เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ลงมือเขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามในขั้นที่ 1 และตามหลักในการสร้างและรูปแบบที่กำหนดไว้ในขั้น

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณานำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านที่จะศึกษาและด้านวัดผลพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อ นำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม

5. ทดลองใช้และปรับปรุง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างประมาณ 5 - 10 คน เพื่อพิจารณาความแจ่มชัดของข้อคำถามต่าง ๆ อาจพิจารณาเกี่ยวกับเวลาในการตอบด้วย หลังจากตอบเสร็จทำการสัมภาษณ์ผู้ตอบเกี่ยวกับความเข้าใจในข้อความต่าง ๆ ปัญหาที่พบในขณะที่ตอบ รวมทั้งให้วิจารณ์แบบสอบถามนั้นด้วย แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณา ปรับปรุงแบบสอบถาม นำไปทดลองกับกลุ่มที่คล้ายกลุ่มตัวอย่าง ประมาณ 50 - 100 คน กรณีที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) นำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกเอา เฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์แล้วจึงนำมาหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป ดังนั้นถ้าแบบสอบถามมี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจะต้องสร้างคำถามที่จะนำไปทดลองใช้ให้เกินจากที่ต้องการจริงประมาณ 25%

6. พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง ทำการพิมพ์แบบสอบถามฉบับที่จะใช้จริงหลังจากปรับปรุงในขั้นที่ 5 แล้ว ในการพิมพ์ฉบับจริงจะต้องคำนึงถึงความแจ่มชัดในการอธิบายจุดประสงค์ และวิธีตอบและพิจารณาความถูกต้องในเนื้อหาสาระและการพิมพ์ จัดรูปแบบการพิมพ์ให้สวยงาม

สรชัย พิศาลบุตร และคณะ (2556, หน้า 19) กล่าวว่า ขั้นตอนสำคัญในการสร้างแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

1. กำหนดส่วนประกอบของแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. กำหนดคำถามที่จำเป็นต่อคำถามในแต่ละส่วนประกอบ

3. ร่างแบบสอบถามตามคำถามที่จำเป็นต้องถามในแต่ละส่วนประกอบ
4. ทดสอบแบบสอบถามที่ร่างขึ้นกับตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายจำนวนประมาณ 30 ราย
5. ปรับปรุงแบบสอบถามที่นำไปใช้ทดสอบให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุดก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายที่เลือกมาเป็นตัวแทนจากกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม คือ ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามที่มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัด
2. กำหนดรูปแบบของคำถาม
3. เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ลงมือเขียนแบบสอบถามฉบับร่างตามโครงสร้าง
4. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาร่างแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านที่จะศึกษาและด้านวัดผลพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อ นำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม
5. ทดลองใช้และปรับปรุง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การแปลความหมาย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 107) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การแปลความหมายของแปลค่าความพึงพอใจ ดังต่อไปนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 121) กล่าวว่า ในการใช้แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า นั้น ผู้วิจัยอาจต้องการรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบในแต่ละข้อหรือแต่ละด้าน (ซึ่งต่างก็ประกอบไปด้วยหลายๆข้อ) ว่ามีความอยู่ในระดับใด กรณีเช่นนี้จะต้องหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มในแต่ละข้อ (หรือด้าน) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยอีกที ในการแปลความหมายนั้นจะใช้เกณฑ์ซึ่งเป็นสิ่งกึ่งระบบการตรวจให้คะแนน ถ้าระบบการให้คะแนนตรงกับที่ให้อธิบายมาแล้ว จะใช้เกณฑ์

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	แปลความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	แปลความว่า	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	แปลความว่า	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	แปลความว่า	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า (2565) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอทูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอทูปมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78.82/79.03 แสดงให้เห็นว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/70

อภิญา แจ่มเจริญ และวาสนา กิรติจำเริญ (2564, หน้า 249-260) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการใช่วิธีการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน ผลการศึกษา พบว่า 1) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน โดยเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปฏิพัทธ์ อุกฤษ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.40/80.46 03 แสดงให้เห็นว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการ

เรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.4 แสดงให้เห็นว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}$ = 2.68, S.D. = 0.10)

กานต์ธิดา ทองจันทร์ และ สุดาภาชญ์ ปัทมดิลก (2565, หน้า 82-93) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 76.11/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนด้วยการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สุขุมารณ์ แคลสิก และวาริรัตน์ แก้วอุไร (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .5327 นอกจากนี้ ผลการใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า 1. นักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการใช้รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง อยู่ในระดับค่อนข้างดี ด้านการพูด อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ อีกทั้งด้านการเขียน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจและ 2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

ซารีปะ รักดี (2562, หน้า 42-48) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.57/81.85 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) 2. นักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P ด้วยการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษของ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนภาษาอังกฤษแบบ 2W3P ด้วยวิธีการใช้หนังสือ อ่านเพิ่มเติมชุด A little Guide เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 81.48 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80.4 นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P ด้วยวิธีการใช้หนังสืออ่าน เพิ่มเติมชุด A little Guide ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

แสงนภา ใจเย็น (2562) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิว เอ อาร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม โดยภาพรวม 4.24 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิว เอ อาร์ของ หลังเรียนด้วยกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ พบว่า โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 30.08 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.19 ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด และมีความสามารถตั้งคำถามแบบคิว เอ อาร์ ภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 30.83 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดและมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

มันทนา อุตทอง (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเนินมะหาด จังหวัดจันทบุรี พบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเนินมะหาด จังหวัดจันทบุรี เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการประยุกต์ใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R อยู่ในระดับมากที่สุด

จิติวรรดา พิมพานนท์ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.02/78.33 ค่าดัชนีประสิทธิผล 0.62 นักเรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ SQ4R ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Alzu'bi (2020, pp 531-545) การศึกษาวิจัยนี้ ศึกษาผลกระทบของกลยุทธ์ SQ4R ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอัล-บัลกา ประเทศ การศึกษานี้ได้ใช้การออกแบบกลุ่มควบคุมก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบ และเครื่องมือของการศึกษานี้ คือแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียน ESL จำนวน 89 คน ผู้เข้าร่วมการศึกษานี้ที่วิทยาลัยมหาวิทยาลัยอัล-บัลกาประเทศ กลุ่มทดลองที่มีนักเรียน 45 คน และกลุ่มควบคุมที่มีนักเรียน 44 คน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการศึกษา นักวิจัยได้ประยุกต์ใช้การทดสอบก่อนและหลังทั้งสองกลุ่ม สรุปได้ว่าผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ SQ4R มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงความเข้าใจด้านการอ่าน สำหรับตัวอย่างในการศึกษานี้ แนะนำผลกระทบและคำแนะนำหลายอย่างสำหรับการวิจัยในอนาคต

Başar and Gürbüz (2017, pp. 72-78) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลการใช้เทคนิค SQ4R ต่อความสามารถในการอ่านความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลกระทบของเทคนิค SQ4R ต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ประชากรตัวอย่าง โดยประกอบด้วยนักเรียน 57 คนจากสองสาขาที่แตกต่างกันของโรงเรียนประถมศึกษา อาตาตุร์ก ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างภาคเรียนที่ 2 ในปี 2013-2014 ผู้วิจัยจัดทำคำถามความสำเร็จของทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจและรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาคำถาม เหล่านี้ถูกจัดการกับทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลองข้อมูลที่รวบรวม ได้รับการวิเคราะห์ด้วยวิธีการใช้ ตัวอย่าง *t*-test และวิธีการทดสอบ Kruskal Wallis ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญในทักษะการอ่านความเข้าใจของนักเรียนที่ศึกษาด้วยวิธีการใช้เทคนิค SQ4R เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ได้ใช้เทคนิค SQ4R สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ4R สามารถเป็นกลยุทธ์ที่มี ประสิทธิภาพในการปรับปรุงทักษะการอ่าน โดยมีเป้าหมายให้เกิดความเข้าใจในนักเรียน ประถมศึกษา

Mahastu et al. (2022, pp. 131-144) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ SQ4R เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อ ความเข้าใจในระดับอาชีวศึกษา การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่เคเจ ชั้นที่ x วิทยาลัยเอสเอ็มเค นาการา เค็นดุกาลาร์ ด้วยวิธี SQ4R มีการใช้วิธีการ วิจัยเชิงปฏิบัติในการศึกษานี้ ระยะเวลา 3 ภาคการศึกษา ประชากรตัวอย่างได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ 1 คน และนักเรียนที่เคเจ จำนวน 26 คน การศึกษารวบรวมทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเชิง ข้อมูล รวบรวมผ่านการสัมภาษณ์ การสังเกตกระบวนการสอนและการเรียนรู้ข้อมูลเชิงปริมาณถูก สร้างขึ้นด้วยวิธีการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบเพื่อความเข้าใจในการอ่าน การศึกษาทำตาม วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมการ ดำเนินการ การสังเกตและการไตร่ตรอง

เพื่อที่จะดำเนินการศึกษาในลักษณะที่เป็นระเบียบ นักเรียนต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน 5 ประการ รวมถึงการระบุแนวคิดหลักของงานเล่าเรื่องระบุการอ้างอิงและคำศัพท์และการสร้างข้อสรุปตามแนวทาง SQ4R สามารถเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมในการอ่านของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ การใช้แนวทาง SQ4R สามารถปรับปรุงความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ ดังที่แสดงให้เห็นจากความก้าวหน้าของค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบของนักเรียน คะแนนก่อนการทดสอบมีค่าเฉลี่ย 39 และคะแนนหลังการทดสอบมีค่าเฉลี่ย 83 ซึ่งบ่งชี้ว่าทักษะการอ่านความเข้าใจดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Rivan and Chuinda (2017, pp. 35-45, อ้างถึงในกฤษณะ โฆษกษุณห์ (2561, หน้า 79)) ได้ศึกษาเรื่องการใช้รูปแบบการเรียนรู้เอส คิว โฟร์ อาร์ สามารถเพิ่มการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้วิเคราะห์การใช้ SQ4R วิธีการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในเรื่อง“การบริหารงานสาธารณะและการประชาสัมพันธ์” ที่ SMK PGRI Turen การวิจัยประเภทนี้คือ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเก็บข้อมูล โดยผ่านการสัมภาษณ์การสังเกตเอกสารการทดสอบและการบันทึกข้อมูลภาคสนามผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1) การดำเนินการเรียนรู้ดีขึ้นอันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดีขึ้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากด้านความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มขึ้น

Moon and Kwan (2022, pp. 12-21) ได้ทำวิจัยเรื่องการปรับปรุงความสามารถในการอ่านอย่างเข้มข้นของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการแบบสำรวจ-คำถาม-อ่านทบทวน-อ่าน-สะท้อน เป็นการวิจัยการดำเนินการในห้องเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายในเปียงยาง มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การวิเคราะห์การปรับปรุงความสามารถในการอ่านอย่างเข้มข้นของนักเรียนด้วยวิธี SQ4R การวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน เทคนิคการรวบรวมข้อมูล รวมถึงการสัมภาษณ์ การสังเกต เอกสาร และการทดสอบการศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าในรอบแรก 58.4% ของนักเรียนมีความกระตือรือร้น โดยต่ำกว่าเป้าหมาย 75% สำหรับการอ่านแบบเข้มข้น อย่างไรก็ตาม ในรอบที่สอง 85% ของนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเข้มข้นและ 87% ของนักเรียนได้รับคะแนน 70 ขึ้นไป สำหรับความสามารถในการอ่านสิ่งนี้ บ่งชี้ว่าผลลัพธ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจากใช้วิธี SQ4R

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และการจัดเรียนรู้การอ่านด้วยเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดี และสรุปข้อมูลสำคัญได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำทั้งสองวิธีนี้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในช่วงอายุ 10-11 ปี โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองของเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ในการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 143 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 อยู่ในช่วงอายุ 10-11 ปี โรงเรียนวัดห้วยโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ของเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ในการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 36 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้อง

รูปแบบการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ไพศาล วรคำ, 2558, หน้า 124 - 142) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ถึงทดลอง	ทดสอบหลัง
E	O ₁	X	O ₂
เมื่อ E หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4	
O ₁ หมายถึง	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)	
X หมายถึง	การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา	เพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน	
		แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	
O ₂ หมายถึง	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test)	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Entertainment จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมชั่วโมงในการใช้แผนทั้งหมด 10 ชั่วโมง ได้แก่

- แผนที่ 1 Wayu's Hobbies
- แผนที่ 2 My Holiday Trip
- แผนที่ 3 New Year Party
- แผนที่ 4 Going to Campfire
- แผนที่ 5 Birthday Party

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 2 ชุด แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยการแบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การแปลความ การตีความ และการขยายความ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ประเมินความพึงพอใจ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 3) ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้
-ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน	-กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวง	1. ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่อ่าน (K) 2. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (K) 3. พุฒแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานอดิเรกได้ (P)	หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Entertainment
-ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และ	คำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ประโยค บทสนทนา นิทานหรือเรื่องสั้น ๆ	3. ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (A)	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้
นิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ - ต 1.2 ป.5/5 พุค/ เขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	- คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำและประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ		

1.2 ศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

1.3 กำหนดเนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาโดยนำเนื้อหาจากบทอ่านให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอยู่ในความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยยึดตามตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ พร้อมศึกษาแนวทางในการเลือกเนื้อหา (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539, หน้า 22-29) สรุปได้ดังนี้

1.3.1 เลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.2 เลือกเนื้อหาโดยอยู่ในความสนใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

1.3.3 เลือกเนื้อหาที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และสามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.3.4 เลือกเนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนแผนการเรียนรู้

ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนแผนการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Entertainment	1	Wayu's Hobbies	2
	2	My Holiday Trip	2
	3	New Year Party	2
	4	Going to Campfire.	2
	5	Birthday Party	2
รวม			10

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ หน่วยการเรียนรู้ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน
1. Wayu's Hobbies	-ต 1.1 ป.5/4. บอกใจความ สำคัญ และตอบ คำถามจากการฟัง และอ่านบท สนทนา และ นิทานง่ายๆ หรือ เรื่องสั้นๆ	-อ่านประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆตอบ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ ของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไร	1. บอกใจความ สำคัญ และตอบ คำถามจากเรื่องที่ อ่าน (K) 2. พูดย่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องงานอดิเรกได้ (P)	2 ชม.

ตารางที่ 9 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา เรียน
	-ต 1.2 ป.5/5 พุด/ เขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	-พุดคำและประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ	3. ตั้งใจเข้าร่วม กิจกรรมการ เรียนรู้ (A)	
2. My Holiday	-ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/ วาดภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายตรง ตามความหมาย ของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	อ่านกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย	1. ระบุภาพหรือ สัญลักษณ์ตรง ตามความหมาย ของข้อความสั้นๆ ที่อ่าน (K) 2. พุดแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องกิจกรรม วันหยุด (P) 3. ตั้งใจเข้าร่วม กิจกรรมการ เรียนรู้ (A)	2 ชม.
	-ต 1.2 ป.5/5 พุด/ เขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	และลมฟ้าอากาศ และเป็นวง คำศัพท์สะสมประมาณ 750- 950 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม) -พุดคำและประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา เรียน
3. New Year Party	-ต 1.1 ป.5/4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา และนิทาน ง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ -ต 1.2 ป.5/5 พูด/ เขียนแสดง ความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรม ต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	-อ่านประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆตอบ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร -พูดคำและประโยคที่ใช้ แสดงความรู้สึกและการ ให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ ชอบ ดีใจ เสียใจ มี ความสุข เศร้า หิว รสชาติ	1. บอกใจความ สำคัญ และตอบ คำถามจากเรื่องที่ อ่าน (K) 2. พูดแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง งานเลี้ยงสังสรรค์ปี ใหม่ (P) 3. ตั้งใจเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ (A)	2 ชม.
4. Going to campfire	-ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/ วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรง ตามความหมายของ ประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	อ่านกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็น วงคำศัพท์สะสม	1. บอกใจความ สำคัญ และตอบ คำถามจากเรื่องที่ อ่าน (K) 2. พูดแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง งานเลี้ยงสังสรรค์ปี ใหม่ (P) 3. ตั้งใจเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ (A)	2 ชม.

ตารางที่ 9 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน
	-ต 1.2 ป.5/5 พุด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	ประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) -พุดคำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกและการให้เหตุผล		
5. Birthday Party	-ต 1.1 ป.5/4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ -ต 1.2 ป.5/5 พุด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	-อ่านประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ ตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร -พุดคำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ	1. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (K) 2. พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมในงานเลี้ยงสังสรรค์วันเกิด (P) 3. ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (A)	2 ชั่วโมง
รวม 10 ชั่วโมง				

1.5 นำข้อมูลมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จำนวน 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R แต่ละแผนประกอบไปด้วย

- 1.5.1 มาตรฐานและตัวชี้วัด
- 1.5.2 สารสำคัญ
- 1.5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.5.4 สารการเรียนรู้
- 1.5.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 1.5.6 สื่อการเรียนรู้
- 1.5.7 การวัดและประเมินผล

มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่าน

แบบ SQ4R 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) คือการสำรวจ (Survey) และตั้งคำถาม (Question)
- ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) คือการสอนหลักภาษา (Grammatical)
- ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) คือ อ่าน (Read) เนื้อเรื่อง
- ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) คือ การจดบันทึกจากเรื่องที่อ่าน (Record) เขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (Reflect)
- ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) คือ สรุปเนื้อหา สรุปกิจกรรม และสิ่งที่ได้เรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00-1.50	หมายถึงระดับความเหมาะสมน้อยมาก
1.51-2.50	หมายถึงระดับความเหมาะสมน้อย
2.51-3.50	หมายถึงระดับความเหมาะสมปานกลาง
3.51-4.50	หมายถึงระดับความเหมาะสมมาก
4.51-5.00	หมายถึงระดับความเหมาะสมมากที่สุด

โดยการให้ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ซึ่งการแปลความหมายค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยเทียบเคียงกับเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 209) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.69 - 4.75 (ภาคผนวก ข) แสดงให้เห็นว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด

1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน

1.9 จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 2 ชุด แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) และ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 96-98)

2.3 ศึกษาแบบการวัดและประเมินผลวิชาการตามหลักสูตรสถานศึกษา (โรงเรียนวัดห้วยโป่ง, 2562)

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยศึกษาจากเนื้อหาและตัวชี้วัดของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการแบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การแปลความ การตีความ และการขยายความ ตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ			รวม (20)
		การแปลความ	การตีความ	การขยายความ	
ต 1.1 ป.5/3 ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	1. ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของข้อความสั้นๆ ที่อ่าน (K)	4	2	2	8
ต 1.1 ป.5/4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ	2. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (K)	4	4	4	12
	รวม	8	6	6	20

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องโดยพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา (เวชฤทธิ์ อังคนะภัทรขจร, 2555 หน้า 159-160) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจ

จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pretest and posttest) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.66 – 1.00

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดห้วยโป่งภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ได้เรียนเนื้อหาดังกล่าว มาแล้ว จำนวน 36 คน

2.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) (เวชฤทธิ์ อังกะภักทรขจร, 2555, หน้า 162) และค่าอำนาจจำแนก (r) (เวชฤทธิ์ อังกะภักทรขจร, 2555, หน้า 165) โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 - 0.50 (ภาคผนวก ค)

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้ สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0.81 และแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 0.82 (ภาคผนวก ค)

2.9 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 20 ข้อ จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามถึงความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน โดยถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติ กำหนดคำตอบ

แบ่งเป็น 5 ระดับ (ภัทรพร เกษสังข์, 2559) ดังนี้

น้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	1 คะแนน
น้อย/ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	2 คะแนน
ปานกลาง/เฉยๆ	หมายถึง	3 คะแนน
มาก/เห็นด้วย	หมายถึง	4 คะแนน
มากที่สุด/เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	5 คะแนน

เกณฑ์การประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ พิจารณาจากค่าเฉลี่ย เนื่องจากเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งสามารถให้คะแนนของแต่ละข้อได้ นำคะแนนของแต่ละข้อมารวมกันหารด้วยจำนวนข้อ ก็จะได้ค่าเฉลี่ยออกมา นำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ทำให้ทราบระดับของการประเมินผล เกณฑ์ที่ใช้เกณฑ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 107) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 15 ข้อ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.66 – 1.00

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน

3.5 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient- α) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 (ภาคผนวก ง)

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยเสนอขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัยรหัสโครงการวิจัย คือ G-HU260/2567 และรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่ IRB4-047/2568
2. นำเครื่องมือที่ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนวัดห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน โดยการได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จับฉลากเลือกห้อง
3. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง
5. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
6. นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. หาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (IOC) โดยใช้โปรแกรมคำนวณค่าทางสถิติ หาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน โดยหาค่า t -test ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.)
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ของผู้เรียนหลังการทดลอง โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 66)

$$\text{สูตร} \quad SD = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum(x - \bar{x})^2$	แทน	ผลรวมของค่าเบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละตัวจากค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248)

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	
เมื่อ	IOC	แทน
	$\sum R$	แทน
	N	แทน

ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3. การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.1 หาระดับความยากง่าย (Difficulty: p) โดยการใช้สูตร ดังนี้ (เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร, 2555, หน้า 162)

สูตร	$p = \frac{r_h + r_l}{n_h + n_l}$	
เมื่อ	p	แทน
	r_h	แทน
	r_l	แทน
	n_h	แทน
	n_l	แทน

ความยากง่ายของแบบทดสอบแต่ละข้อ

จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

จำนวนผู้เรียนในกลุ่มเก่ง

จำนวนผู้เรียนในกลุ่มอ่อน

3.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination: r) โดยการใช้สูตรดังนี้ (เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร, 2555, หน้า 165)

สูตร	$r = \frac{r_h + r_l}{n}$
เมื่อ	r แทน ค่าอำนาจจำแนก
	r_h แทน จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	r_l แทน จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	n แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

4. การหาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน

สูตร	$r_{tt} = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$
เมื่อ	r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ
	k แทน จำนวนข้อสอบ
	p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก
	q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q=1-p$)
	S_x^2 แทน ความแปรปรวนของเครื่องมือ

5. การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient- α) โดยการใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

สูตร	$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$
เมื่อ	α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n แทน จำนวนข้อคำถาม
	s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

6. t -test dependent สำหรับการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 165)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	การตรวจสอบความแตกต่างของคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน
	ΣD	แทน	ผลรวมความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนของแต่ละคน
	ΣD^2	แทน	ผลรวมความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนของแต่ละคนยกกำลังสอง
	(ΣD^2)	แทน	ผลรวมความแตกต่างคะแนนก่อน เรียนและหลังเรียนของแต่ละคนยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

7. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) โดยใช้สูตร

(ชวลิต ชูกำแหง, 2553, หน้า 133) ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ วิธีการอาจแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

$$\text{หรือ} \quad \text{E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	ร้อยละของผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
	P_2	แทน	ร้อยละของผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ t
p	แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
E.I.	แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล
*	แทน ความมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ผลดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	10	17	19	11	17
2	8	14	20	6	12
3	8	14	21	8	14
4	5	12	22	4	11
5	6	12	23	5	12
6	9	13	24	8	14
7	6	12	25	10	16
8	8	12	26	8	11
9	7	13	27	14	19
10	7	12	28	4	12
11	4	11	29	5	13
12	3	11	30	2	11
13	7	13	31	3	11
14	7	14	32	5	13
15	7	16	33	9	16
16	6	14	34	2	11
17	7	14	35	11	16
18	8	16	36	8	15

Σ คะแนนก่อนเรียน = 246 $\bar{x}$ คะแนนก่อนเรียน = 6.83 SD คะแนนก่อนเรียน = 2.63

Σ คะแนนหลังเรียน = 284 $\bar{x}$ คะแนนหลังเรียน = 13.44 SD คะแนนหลังเรียน = 2.09

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีคะแนนความสามารถก่อนเรียนเท่ากับ 6.83 ($\bar{X} = 6.83, SD = 2.63$) และหลังเรียนเท่ากับ 13.44 ($\bar{X} = 13.44, SD = 2.09$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อเทียบเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ได้ผลดังตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

องค์ประกอบ	n	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p (one-tailed)
			$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
การแปลความ	36	8	3.14	1.27	5.69	1.17	14.94*	0.000
การตีความ	36	6	1.64	0.87	3.64	0.83	12.18*	0.000
การขยายความ	36	6	2.17	0.97	4.06	0.75	12.33*	0.000
รวม	36	20	6.83	2.63	13.44	2.09	13.25*	0.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นถึงแต่ละองค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การแปลความ การตีความ และการขยายความ โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของด้านการแปลความเท่ากับ 3.14 ($\bar{X} = 3.14, SD = 1.27$) หลังเรียนเท่ากับ 5.69 ($\bar{X} = 5.69, SD = 1.17$) ด้านการตีความมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 1.64 ($\bar{X} = 1.64, SD = 0.87$) หลังเรียนเท่ากับ 3.64 ($\bar{X} = 3.64, SD = 0.83$) ด้านการขยายความมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ($\bar{X} = 2.17, SD = 0.97$) หลังเรียนเท่ากับ 4.06 ($\bar{X} = 4.06, SD = 0.75$) เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.83 ($\bar{X} = 6.83, SD = 2.63$) และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 13.44 สรุปได้ว่า ความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยัง

พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การแปลความ การขยายความ และการตีความ

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ได้ผลดังตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผลคูณของจำนวนนักเรียน กับคะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน หลังเรียน	ผลรวมคะแนน ก่อนเรียน
720	484	246

$$E.I. = 0.5021$$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5021 หรือคิดเป็น ร้อยละ 50.21 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 50.21

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ได้แสดงผลตามตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.19	0.84	มาก	3
2. ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	4.36	0.90	มาก	2
3. ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้	4.52	0.65	มากที่สุด	1
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.01	0.89	มาก	4
ภาพรวม	4.27	0.82	มาก	

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, SD = 0.82$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด เมื่อจัดลำดับสามารถเรียงได้ ดังนี้ ลำดับ 1. ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.65$) 2. ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.36, SD = 0.90$) 3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.19, SD = 0.84$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับมีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.01, SD = 0.89$) ตามลำดับ เมื่อศึกษารายข้อได้ผลดังตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R รายข้อ

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.1 การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ ช่วยให้ฉันสามารถเดาเนื้อเรื่องในบทอ่านได้	4.58	0.60	มากที่สุด	3
1.2 การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ช่วยให้ฉันอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย	4.14	0.96	มาก	9

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
1.3 การอ่านบทอ่านอย่างละเอียด ช่วยให้ฉันหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ได้	4.11	0.85	มาก	10
1.4 การจดบันทึกข้อความสำคัญจากบทอ่าน ช่วยให้ฉันสรุปใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น	4.03	0.74	มาก	12
1.5 การแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน ช่วยให้ฉันได้นำข้อมูลมาสื่อสารได้	4.11	1.06	มาก	10
รวม	4.19	0.84	ดี	
2. ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
2.1 ฉันและครูพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น	4.22	1.02	มาก	7
2.2 ฉันและเพื่อนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น	4.50	0.77	มากที่สุด	5
รวม	4.36	0.90	ดี	
3. ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
3.1 ภาพที่ใช้ในบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.61	0.64	มากที่สุด	2
3.2 เนื้อหาของบทอ่านมีความน่าสนใจ	4.56	0.65	มากที่สุด	4
3.3 เนื้อหาของบทอ่านมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.25	0.73	มาก	6
3.4 เนื้อหาของบทอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.64	0.59	มากที่สุด	1
รวม	4.52	0.65	มากที่สุด	
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
4.1 ฉันสามารถแปลความหมายจากบทอ่านได้ (แปลความ)	4.19	0.89	มาก	8
4.2 ฉันสามารถเข้าใจความหมายโดยนัยของผู้เขียนได้ (ตีความ)	3.81	0.95	มาก	14

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
4.3 ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านได้ (ขยายความ)	3.97	0.88	มาก	13
4.4 เทคนิคการอ่าน SQ4R ช่วยให้อ่านเข้าใจ เนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น	4.08	0.84	มาก	11
รวม	4.01	0.89	มาก	
ภาพรวม	4.27	0.82	มาก	

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, SD = 0.82$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ทุกด้านนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมาก และมากที่สุด สามารถเรียงลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ข้อที่ 3.4 เนื้อหาของบทอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน มีค่าความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64, SD = 0.59$) ลำดับที่ 2 คือ ข้อที่ 3.1 ภาพที่ใช้ในบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.61, SD = 0.64$) และลำดับที่ 3 คือ ข้อที่ 1.1 การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ ช่วยให้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องในบทอ่านได้ ($\bar{X} = 4.58, SD = 0.60$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R 2) ศึกษาเพื่อดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ซึ่งใช้เวลาในการสอนทุกแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง โดยมีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.69-4.75 ซึ่งถือได้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22-0.50 มีมีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เท่ากับ 0.80 และแบบทดสอบหลังเรียน(Post-test) เท่ากับ 0.81 3)แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 0.90 รูปแบบการวิจัยเป็นแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การทดสอบค่าที่ t -test for dependent sample และการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index: E.I.)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. คชนี้ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเท่ากับ 0.5021 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยมีความก้าวหน้าในการอ่านเพื่อความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 50.21

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.82$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลการวิจัย และมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ได้สร้างขึ้นนั้นดำเนินการอย่างมีระบบ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งนอกจากที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ภาษาแล้วผู้เรียนยังต้องมีความรู้ในสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือตัวภาษา เช่น สถานภาพหรือความสัมพันธ์ของกลุ่มชนหนาในสังคม อายุ เพศ การศึกษา ความสุขภาพ ตลอดจนเจตนาทั้งทางตรงและทางอ้อมในการสื่อสาร เป็นต้น (Widdowson, 1978, pp. 82-86) การสอนภาษาแบบสื่อสารไม่ใช่การสอนเฉพาะการสนทนาแต่รวมถึงการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตีความ (Interpret) สื่อความ (Express) และหาความหมาย (Negotiate) อีกด้วย นอกจากนี้การสอนเพื่อสื่อสาร

ให้ความสำคัญกับการตีความและการใช้ภาษาให้เหมาะสม (Savignon, 2002) การสอนอ่านแบบ SQ4R ถือว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น นักเรียนสามารถจับใจความของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียด และจดจำเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2545) ดังนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ โดยกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เริ่มจากศึกษาศาสตร์ การเรียนรู้ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R กำหนดเนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาโดยเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกเนื้อหาโดยอยู่ในความสนใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เลือกเนื้อหาที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539, หน้า 22-29)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนได้สำรวจ (Survey) นักเรียนฝึกการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ ผู้สอนควรจำกัดเวลาไม่ให้มากเกินไป และตั้งคำถาม (Question) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เพราะคำถามจะช่วยให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) นำเสนอบทเรียน (Presentation) มุ่งเน้นการให้นักเรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านกรอกรอกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และหลักภาษา (Grammatical) 3) ฝึกฝน (Practice) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนและนักเรียนอ่าน (Read) ข้อความในบทหรือตอนนั้นซ้ำ ๆ อย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ โดยแท้จริงขณะที่กำลังอ่านอยู่ 4) นำไปใช้ (Production) นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน (Record) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ (Recite) นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ บทอ่านที่นักเรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิม โดยใช้ภาษา อย่างถูกต้อง (Reflect)

5) สรุป (Warp up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

การสอนภาษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในบริบท หรือสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริบทนั้น ๆ พัฒนานักเรียนให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ เน้นการปฏิบัติจริง มากกว่าการท่องจำ เป็นการฝึกฝนโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องตาม โครงสร้างทางภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็ไม่ได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ส่งผลให้นักเรียนอ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน แบบแผน มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านเนื้อหา การตีความหมาย ขยายความ สรุป จับใจความประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อหาที่อ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของสุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) กล่าวว่า การสอนแบบ SQ4R จะช่วยให้นักเรียนสามารถสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเนื้อหา สามารถตีความ วิเคราะห์ข้อความ และสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่อ่านได้ แนวการสอนต่างมีจุดเด่น และสามารถพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์ธิดา ทองจันทร์ และ สุดาภาบุญรัตน์ (2565, หน้า 82-93) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 76.11/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลที่นำเสนอดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่ามีค่าเท่ากับ 0.5021 บ่งชี้ว่าการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ สามารถส่งเสริมอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ โดยมีความก้าวหน้าในการอ่านเพื่อความ

เข้าใจอยู่ที่ร้อยละ 50.21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรารวรรณ สุวรรณ (2567) ศึกษาเรื่องผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, SD = 0.82$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งการอ่าน ทำแบบฝึกหัด การสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการขยายความรู้จากบทอ่าน โดยการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและการออกแบบกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากนั้นนำเสนอต่อชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีสื่อที่น่าสนใจและมีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวความคิด Richards (2006) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาที่สอง ให้เกิดผลเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการกำหนดชิ้นงานภาระงานและแบบฝึกหัดที่เอื้อต่อการใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สามารถฝึกใช้ภาษาใหม่ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้ภาษา เปิดโอกาสให้ใช้และฝึกภาษาในการสะท้อนความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษา และจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา ให้ห้องเรียนเป็นชุมชนของการเรียนรู้การทำงานร่วมกันและการแบ่งปัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความสำคัญของเนื้อหาของบทอ่าน ให้สอดคล้องกับวัยของนักเรียน มีความน่าสนใจ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน จากการศึกษาด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจพิจารณาในแต่ละด้าน ประกอบไปด้วย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และดีมาก ผลการศึกษาแบบสอบถามความพึงพอใจรายข้อ พบว่า “เนื้อหาของบทอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน” ค่ามีความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ในระดับดีมาก เมื่อเรียงอันดับความพึงพอใจอยู่ในระดับที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนสนใจบทอ่าน ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เหมาะสมกับวัย สร้างความเพลิดเพลิน และมีความคล้ายคลึงกับชีวิตของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้เปรียบเทียบกับบทอ่านและความรู้เดิมของนักเรียน ทำให้บทอ่านมีน่าสนใจ สอดคล้องกับแนวของ จิววรรณ คูหาภินันท์ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า ความสนใจและความต้องการในการอ่าน ของเด็กวัย 8-14 ปี ดังนี้ เด็กวัย 8-12 ปี เด็กวัยนี้จะเข้าใจคำเปรียบเทียบกับสนใจเรื่องที่เป็นจริงมากขึ้น เด็กชายสนใจเรื่องการผจญภัย วิทยาศาสตร์ การ เด็กหญิงจะชอบการแต่งกายเสื้อผ้า การบ้านการเรียน ยังคงชอบเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะชอบเหมือนกัน เช่น วรรณคดี นิทาน นิยายสำหรับเด็กง่าย ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของชารีป๊ะ รักดี (2562, หน้า 42-48)

ได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ 2W3P ร่วมกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide โดยมุ่งส่งเสริมทักษะการอ่านและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหนังสือดังกล่าวมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถผ่านเกณฑ์ได้ อีกทั้งนักเรียนยังมีระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ในระดับสูงมาก ทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวมีประสิทธิภาพผลและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ขั้นตอนการอ่าน (Read) ควรเพิ่มการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ เนื่องจากธรรมชาติของการฝึกฝนการอ่านมักจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ง่าย
2. การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ครูผู้สอนควรจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย และต้องคำนึงถึงความสามารถและความรู้เดิมของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการตีความได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จากทั้ง 3 องค์ประกอบ จึงควรมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาในส่วนความสามารถในการตีความภาษาอังกฤษต่อไป

2. จากการศึกษาความพึงพอใจด้านประโยชน์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นควรมีการวิจัยและศึกษาวิธีการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น STAD JIGSAW กิจกรรมเกม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอโยทูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ภาควิชาศึกษาศาสตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณะ โฆษณุนันท์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธี เอสคิว โฟร์ อาร์ (SQ4R) และการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กัลยา ขวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กานต์ธิดา ทองจันทร์ และ สุดาภาคุณน์ ปัทมคิลก. (2565). พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 *Journal of Buddhist Education and Research : JBER*, 8 (1), 81-93.
- กฤษยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกหัดพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ออลีนเพรส.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). นวัตกรรมการศึกษา ชุด จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: ชาร อักษร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2552). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion). กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ซารี๊ะ รักดี. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสาร เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 2(5), 42-48.

- จิตติวรดา พิมพ์านนท์. (2560). *การพัฒนาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,
- คนยา วงศ์ณะชัย. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต (Reading for life)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- บัณฑิต นัทรวิโรจน์. (2549). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- ปฏิพัทธ์ อุกฤษ. (2564). *การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2556). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- พนิตนาฎ ชูฤกษ์. (2551). *อ่านเร็วให้เป็น จับประเด็นให้อยู่หมัด*. กรุงเทพฯ: เพรสส์ออฟเซท.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรารวรรณ สุวรรณ. (2567). *ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด* (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). *การวิจัยปฏิบัติการ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มันทนา อุตทอง. (2561). *การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเนินมะหาด จังหวัดจันทบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา, ยุทธ ไกรวรรณ. (2550). *การสร้างเครื่องมือวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*.
โรงเรียนวัดห้วยโป่ง. (2562). *หลักสูตรสถานศึกษา*. ระยอง.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เวชฤทธิ์ อังคนะภัทรขจร. (2555). *ครบเครื่องเรื่องควรรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์ : หลักสูตร การสอนและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net)*. <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net)*. <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>
- สมุทร เชนะพานิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรชัย พิศาลบุตร, เสาวรส ใหญ่สว่างและปรีชา อัสวเดชาบุตร. (2556). *การสร้างและประเมินผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). *การเรียนรู้รวม : แนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). *การนิเทศเพื่อพัฒนาการวิจัยในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุขุมารณ์ แคลสิก และวาริรัตน์ แก้วอุไร. (2563). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้าง*

- ความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร* 22(2), 214-226.
- สุคนธ์ ลินธพานนท์. (2545). *หลากหลายวิธีสอน...เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬา.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงนภา ใจเย็น. (2562). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิวดิเออร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่,
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญา แจ่มเจริญ และวาสนา กิรติจำเจริญ. (2564). การศึกษาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา* 16(3), 249-260.
- เอกนัท จารุเมธีชน. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Applewhite P.B. (1995). *Organization Behavior*. New York: Prentice Hall.
- Başar M., & Gürbüz M. (2017). Effect of the SQ4R Technique on the Reading Comprehension of Elementary School 4th Grade Elementary School Students. *International Journal of Instruction*, 10(2), 131-144. doi:10.12973/iji.2017.1029a
- Bloom B. S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York David Mckay Company.
- Blum M. L., & Naylor J. C. (1968). *Industrial Psychology: Its Theoretical and Social Foundations Hardcover*. New York: Harper & Row.
- Bond G.L., Tinker M.A., Wasson B.B., & Wasson J. B. (1979). *Reading Difficulties*. New Jersey Prentice-Hall.
- Burmeister L. E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing.
- Cooper J. D. (1988). *The What and How of Reading Instruction*. Ball State University Merrill Publishing.
- Dallman M. (1974). *The Teaching of Reading* (4th ed.). New York: Halt, Rinchart and wimston.
- Deese J., & Deese E. K. (1979). *How to study*. New York: McGraw Hill.

- Goodman K. S. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. London: Cambridge University Press.
- Grellet F. (1999). *Developing Reading Skills*. . New York: Cambridge University Press.
- Gunning T. G. (1996). *Creating Reading Instruction for all Children*. Boston: Allyn and Bacon.
- Hughes A. (1987). *English Accents and Dialects: An Introduction to Social and Regional Varieties of British English*. London: Hodder Arnold.
- Lapp D., & Flood J. (1986). *Teaching students to read*. New York: Macmillan Publishing Company
- Mahastu P., Fahas R., Husaini R., & Richy D. (2022). Using SQ4R to Improve Students' Reading Comprehension in Vocational High School. *Allure Journal*, 2(2), 72-78.
doi:10.26877/allure.v2i2.11964
- Maslow A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harpers and Row.
- Mohammad A. (2020). The Effect of the use of SQ4R Strategy on Freshmen Students' Reading Comprehension in Al-Balqa Applied University. *Jordan Journal of Modern Language and literatures* 12(4), 531-545.
- Moon R. C., & Kwan S. H. (2022). Improving Students' Intensive Reading Ability by Using Survey-Question-Read-Review-Recite-Reflect Method. *JELITA*, 3(1), 12-21.
doi:10.56185/jelita.v3i1.95
- Pauk W. (1984). *How to study in college*. Boston: Houghton Mifflin.
- Pauk. W. (1997). *How to Study in College*. Boston: Houghton Mifflin.
- Richards J.C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Robinson. F.P. (1961). *Effective study*. New York: Harper & Brothers.
- Savignon S. J. (1983). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice: Text & Contents in Second Language Learning*: Addison-Wesley Publishing Company.
- Savignon S. J. (2002). Communicative Curriculum Design for the 21st Century. *Forum*, 40.
- Shelly M. W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania Dowden: Hutchison Press.
- Smith N. B. (1963). *Reading Instrction to Today's Children*. New York: Prentice-Hall, Inc.
- Stromborg F. M. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncol Nurs Forum*, 11(5), 88-91.

Valette R. (1972). *Modern language performance objectives and individualization : A handbook.*

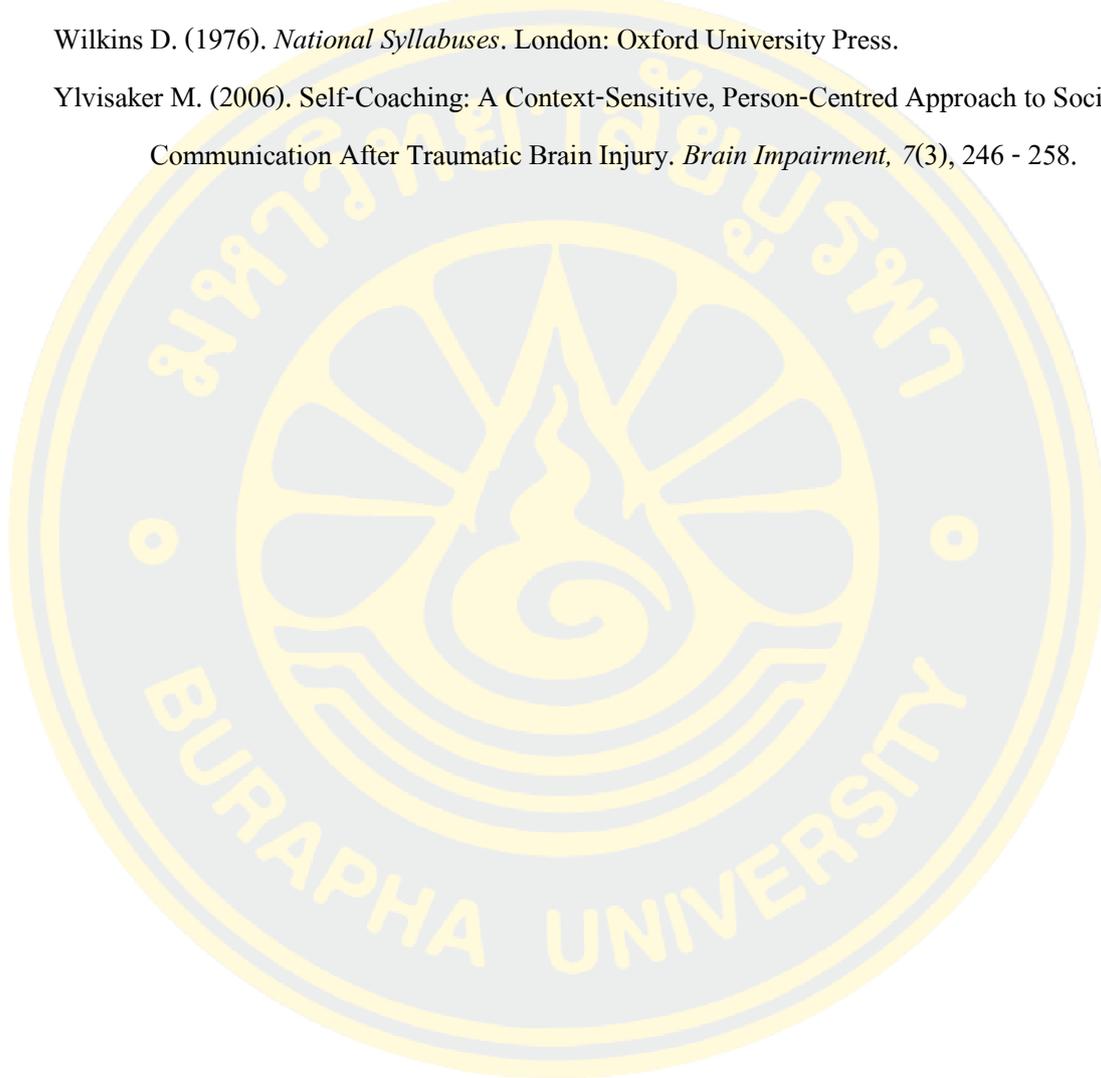
New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Wallerstein H.A. (1971). *Dictionary of Psychology.* New York: Penguin Books.

Widdowson H. G. (1978). *Teaching language as communication.* Oxford: Oxford University.

Wilkins D. (1976). *National Syllabuses.* London: Oxford University Press.

Ylvisaker M. (2006). Self-Coaching: A Context-Sensitive, Person-Centred Approach to Social Communication After Traumatic Brain Injury. *Brain Impairment*, 7(3), 246 - 258.

ภาคผนวก

The logo of Burapha University is a large, circular emblem in the background. It features a central figure, possibly a deity or a historical figure, surrounded by Thai script and the English text 'BURAPHA UNIVERSITY'.

ภาคผนวก ก

1. ราชานามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
2. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
3. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
4. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
5. สำเนาหนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๖๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการนิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๒๘๐ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติคำ
โครงการนิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ
SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ
ดร.ปิยภัทร พลัฒา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความ
ตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มงานนิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๒๕๕๗๒๗ หรือที่
E-mail: 65920280@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕ และ ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนาเรียน ดร.ปิยภัทร พลัฒา

สำเนา

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๖๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนครบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดห้วยโป่ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการนิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวเพชรรัตน์ ปวนครบุรี รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๒๘๐ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติคำ
โครงการนิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ
SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวราภรณ์ จรัสศรีวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ
นางสุนิสา วงศ์ศรีรักษา ตำแหน่งครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ
ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มงานนิพนธ์
(ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้สามารถติดต่อนิตดังรายนามข้างต้นได้ที่
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๒๕๕๗๒๗ หรือที่ E-mail: 65920280@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕ และ ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนาเรียน นางสุนิสา วงศ์ศรีรักษา

สำเนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๓๑๘

วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วิวัฒน์พร จตุรานนท์ (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๒๘๐ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติเค้าโครงการนิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวารธรรม จรัสศรีวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตินัดส่งเค้าโครงเล่มงานนิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตินัดส่งรายงานมาข้างต้นได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๑๒๕๕๗๒๗ หรือที่ E-mail: 65920280@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ฉันทนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำเนา

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดห้วยโป่ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๒๘๐ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติเค้า
โครงการนิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ
SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวารณ จรัสศรีวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และเสนอโรงเรียน
ท่านในการหาคุณภาพจากเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตดังรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๓ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน
๓๕ คน ระหว่างวันที่ ๓ - ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิสิตดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลข
โทรศัพท์ ๐๘๘-๑๒๕๕๗๒๗ หรือที่ E-mail: 65920280@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

เอกสารนี้ลงนามด้วยลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ ตรวจสอบได้ที่ (<https://e-sign.buu.ac.th/verify>)

สำเนา

ที่ อว ๘๑๓๗/๕๓๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดห้วยโป่ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี รหัสประจำตัวนิสิต ๖๕๙๒๐๒๘๐ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผน ข ได้รับอนุมัติค่า
โครงการนิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ
SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวราภรณ์ จรัสศรีวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และเสนอโรงเรียน
ท่านในการเก็บข้อมูลการเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตดังกล่าวขังต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน
๓๕ คน ระหว่างวันที่ ๗ - ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังกล่าวขังต้น ได้ที่หมายเลข
โทรศัพท์ ๐๘๘-๑๒๕๕๗๒๗ หรือที่ E-mail: 65920280@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนา

ที่ IRB4-047/2568

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU260/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสวีวัฒน์
วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง
วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 2 วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)
- 6.1 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
- 6.2 ประกาศประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

The logo of Burapha University is a large, circular emblem in the background. It features a central five-pointed star with a smaller star inside it. The Thai text 'มหาวิทยาลัยบูรพา' is written along the top inner edge, and 'BURAPHA UNIVERSITY' is written along the bottom inner edge. The entire logo is rendered in a light yellow/gold color.

ภาคผนวก ข

1. ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
2. ตัวอย่างค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ตารางที่ 16 ภาคผนวก ข – 1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ที่	รายการประเมิน	ความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		1	2	3			
1	ระบุมาตรฐานและตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลาง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสาม รุดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4	4	4	4	0	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มาก
9	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
12	เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม				4.69	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ 17 ภาคผนวก ข – 2 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ที่	รายการประเมิน	ความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
1	ระบุมมาตรฐานและตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลาง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสาม รถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	5	4	4	4.33	0.58	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
9	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
12	เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
รวม					4.72	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 18 ภาคผนวก ข – 3 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ที่	รายการประเมิน	ความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
1	ระบุมাত্রฐานและตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลาง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสาม รດด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	5	5	4	4.67	0.58	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มาก
9	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
12	เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม				4.75	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 19 ภาคผนวก ข – 4 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ที่	รายการประเมิน	ความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
1	ระบุมมาตรฐานและตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลาง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0.58	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	0.58	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความสาม รถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4	4	4	4.00	0	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
9	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0.58	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มาก
12	เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสม	4	4	4	4.00	0.58	มาก
	รวม				4.72	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 20 ภาคผนวก ข – 5 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ที่	รายการประเมิน	ความเห็น			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
1	ระบุมาตรฐานและตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลาง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.5	0	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้เน้นการพัฒนาความ สามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	5	4	4	4.33	0.58	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
9	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
12	เครื่องมือวัดและประเมินผลเหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
	รวม				4.72	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 21 ภาคผนวก ข – 6 ค่าเฉลี่ยผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	4.69	0.47	มากที่สุด
2	4.72	0.45	มากที่สุด
3	4.75	0.44	มากที่สุด
4	4.72	0.45	มากที่สุด
5	4.72	0.45	มากที่สุด
	4.72	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72, SD = 0.45$)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา อ 15101 รายวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Entertainment

จำนวน 10 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Wayu's hobbies

จำนวน 2 ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ

ต 1.2 ป.5/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

2. สาระสำคัญ

การอ่าน เรื่อง Wayu's hobbies นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์เครื่องหมาย และความหมายของงานอดิเรก เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R จะช่วยให้นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญ และตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร พูดคำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกและการให้เหตุผลเกี่ยวกับท้ออ่านและงานอดิเรกของตนเอง จะช่วยให้ขยายคำศัพท์เกี่ยวกับงานอดิเรกต่างๆ นักเรียนได้เรียนรู้โครงสร้างประโยคในรูป Present Simple Tense จากบทอ่านและนำมาใช้พูดแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ นอกจากนี้ นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่อ่านกับประสบการณ์ส่วนตัวและชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการสื่อสารในอนาคต

3. ภาระการเรียนรู้

อ่านประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร พูดคำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ

Function: Understanding and identifying specific details about Wayu's hobbies

Structure: Present simple tense และ Wh - Question- Wh - Question เช่น

Who is/are...? He/ She is.../They are...

What...?/Where...? It is .../They are...

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 4.1 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (K)
- 4.2 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานอดิเรกได้ (P)
- 4.3 ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)
ชั่วโมงที่ 1		
ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) -การสำรวจ (Survey) -ตั้งคำถาม (Question)	1.1 ครูทักทายนักเรียน 1.2 ครูชักชวนนักเรียนพูดเรื่องงานอดิเรก และให้นักเรียนเสนองานอดิเรกยอดนิยมนี่อะไรบ้าง และงานอดิเรกสามารถบอกอะไรเกี่ยวกับตัวคนได้บ้าง 1.3 แจกบทอ่านเรื่อง Wayu's hobbies reading comprehension นำเสนอภาพให้นักเรียนดูภาพ ให้นักเรียนได้สำรวจ (Survey) นักเรียนฝึกการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของ	15

<p>ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>เวลา (นาที)</p>
	<p>เรื่อง กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วยสังเกตภาพเห็นชักชวนให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับหัวข้อบทเรียน คาคเดาบทเรียน สนับสนุนให้นักเรียนถามคำถาม (Question) เกี่ยวกับภาพ เช่น “คุณคิดว่าคนในภาพชอบทำอะไร?” หรือ “ทำไมคุณคิดว่างานอดิเรกถึงสำคัญ?” (What do the people in the picture enjoy doing? or Why do you think hobbies are important?) เพื่อให้ นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น โดยให้นักเรียนตอบคำถาม True or False ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -Wayu’s favorite hobby is playing volleyball. -Cristiano Ronaldo is Wayu's favorite football player. -Wayu's favorite food is Pad Thai. -Wayu want to be a restaurant owner. 	
<p>ขั้นที่ 2 นำเสนอ บทเรียน (Presentation)</p>	<p>2.1 นักเรียนขีดเส้นใต้และเขียนความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนรู้</p> <p>2.2 นักเรียนค้นหาคำศัพท์ด้วยพจนานุกรมภาษาอังกฤษ</p> <p>2.3 ครูชักชวนให้นักเรียนดูโครงสร้างประโยคที่พบในบทอ่าน และให้นักเรียนช่วยกันสรุปแนวการใช้ประโยค ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Present simple tense ในบทที่อ่าน</p>	<p>30</p>
<p>ขั้นที่ 3 ฝึกฝน (Practice) -อ่าน (Read) เนื้อเรื่อง</p>	<p>3.1 ครูอ่านบทอ่าน เรื่อง Wayu’s hobbies reading comprehension เป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน</p> <p>3.2 นักเรียนอ่านบทอ่าน เรื่อง Wayu’s hobbies reading comprehension ด้วยตัวของนักเรียน</p>	<p>15</p>

<p>ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>เวลา (นาที)</p>
	<p>3.3 นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ทำในแบบฝึกหัด เรื่อง Wayu's hobbies</p>	
<p>ชั่วโมงที่ 2</p>		
<p>ขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Production) -บันทึกจากเรื่องที่อ่าน (Record) -เขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) -แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (Reflect)</p>	<p>4.1 นักเรียนอ่านบทอ่าน " Wayu's hobbies reading comprehension " อีกครั้งและจดบันทึกจุดสำคัญที่พบ</p> <p>4.2 นักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปใจความสำคัญในรูปแบบของคำสำคัญหรือวลีสั้นๆ ด้วยคำพูดของตนเอง</p> <p>4.3 นักเรียนจับคู่กันและแบ่งปันคำสำคัญที่ได้สรุปกับเพื่อน ร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่าน</p> <p>4.4 นักเรียนรวมกลุ่มเล็กๆ โดยแต่ละกลุ่มนำคำสำคัญของสมาชิกมารวมกันเพื่อสร้างสรุปเนื้อเรื่องที่ครอบคลุม พูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรกที่เหมือนหรือต่างกับบทอ่าน</p> <p>4.5 ครูสุ่มกลุ่มนักเรียนให้ออกมานำเสนอคำสำคัญและสรุปเนื้อหา โดยให้แชร์ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานอดิเรกที่เหมือนและต่างกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>4.6 นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับงานอดิเรกของตนเองและเพื่อนๆ วิเคราะห์และพูดคุยถึงผลกระทบหรือประโยชน์ที่เกิดจากงานอดิเรก</p> <p>4.7 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันออกแบบโปสเตอร์เกี่ยวกับงานอดิเรกของพวกเขาและผลที่เกิดจากงานอดิเรกนั้น</p> <p>โปสเตอร์ควรประกอบด้วยภาพวาด คำสำคัญและคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของงานอดิเรกแต่ละประเภท</p>	<p>50</p>

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)
	4.8 แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานโปสเตอร์ของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน อธิบายงานอดิเรกและประโยชน์ที่พบ	
ขั้นที่ 5 สรุป (Warp up)	นักเรียนทบทวนเรื่องที่อ่าน นำเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียน ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค	10

6. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

- 6.1 บทอ่าน เรื่อง Wayu's hobbies reading comprehension
- 6.2 พจนานุกรมภาษาอังกฤษ
- 6.3 แบบฝึกหัด เรื่อง Wayu's hobbies

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่ประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (K)	-แบบฝึกหัด เรื่อง Wayu's hobbies	-ตรวจแบบฝึกหัด เรื่อง Wayu's hobbies	-ผ่านร้อยละ 60
	-แบบทดสอบวัดความสามารถในการ	-นักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากจบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ	-ผ่านร้อยละ 60

กิจกรรมที่ประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
	อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ตรวจคะแนนสอบ	
พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงานอดิเรกได้ (P)	แบบประเมินการพุดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	ประเมินการพุดรายบุคคล	ผ่านเกณฑ์ คือ ระดับการประเมินระดับ "ดี" ขึ้นไป
ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (A)	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วยการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ผ่านเกณฑ์ คือ ได้คะแนนตั้งแต่ 1 คะแนนขึ้นไป

Name: _____ No. _____

Wayu's hobbies

Reading Comprehension

Hello! My name is Wayu. I study in grade 5th. I have many hobbies such as playing football and cooking.

I love to play football with my friends after school everyday. It makes me to be stronger. My favorite football player is Cristiano Ronaldo. He is smart person and great player. I watch his matches on TV. Moreover, I love cooking because I often help my mom in the kitchen. She teaches me how to cook different Thai. My favorite food is Tom Yum Goong. Cooking is my happiness because everyone in my family eat food made by me. I want to be a chef and I and owning a restaurant one day.

I believe everyone should have a hobby. It helps you relax and have fun. What is your hobby?

Directions: Read each statement and choose True if it is correct or False if it is not correct.

- 1 Wayu enjoys drawing pictures of animals, trees, and his family.
 True   False
- 2 Wayu's favorite football player is Lionel Messi.
 True   False
- 3 Wayu doesn't like cooking because it's too difficult.
 True   False
- 4 Wayu dreams of becoming a chef and owning a restaurant one day.
 True   False

Name: _____ ၂၀၁၅ _____ No. _____

Wayu's hobbies

Reading Comprehension

Hello! My name is Wayu. I study in grade 5th. I have many hobbies such as playing football and cooking.

I love to play football with my friends after school everyday. It makes me to be stronger. My favorite football player is Cristiano Ronaldo. He is smart person and great player. I watch his matches on TV. Moreover, I love cooking because I often help my mom in the kitchen. She teaches me how to cook different Thai. My favorite food is Tom Yum Goong. Cooking is my happiness because everyone in my family eat food made by me. I want to be a chef and I and owning a restaurant one day.

I believe everyone should have a hobby. It helps you relax and have fun. What is your hobby?

Directions: Read each statement and choose True if it is correct or False if it is not correct.

- 1 Wayu enjoys drawing pictures of animals, trees, and his family.
 True False
- 2 Wayu's favorite football player is Lionel Messi.
 True False
- 3 Wayu doesn't like cooking because it's too difficult.
 True False
- 4 Wayu wants to be a chef and owning a restaurant .
 True False

Name: _____ No. _____

Worksheet

Wayu's hobbies

Hello! My name is Wayu. I study in grade 5th. I have many hobbies such as playing football and cooking.

I love to play football with my friends after school everyday. It makes me to be stronger. My favorite football player is Cristiano Ronaldo. He is smart person and great player. I watch his matches on TV. Moreover, I love cooking because I often help my mom in the kitchen. She teaches me how to cook different Thai. My favorite food is Tom Yum Goong. Cooking is my happiness because everyone in my family eat food made by me. I want to be a chef and I and owning a restaurant one day.

I believe everyone should have a hobby. It helps you relax and have fun. What is your hobby?

Write down the key word from the passage.

- 1 Who = ...
- 2 What = ...
- 3 Where = ...
- 4 When = ...
- 5 Why = ...

Summary =

.....
 .....

Name: _____ **แนวการเขียนตอบ** _____ No. _____

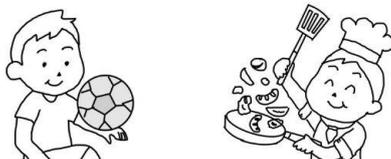
Worksheet

Wayu's hobbies

Hello! My name is Wayu. I study in grade 5th. I have many hobbies such as playing football and cooking.

I love to play football with my friends after school everyday. It makes me to be stronger. My favorite football player is Cristiano Ronaldo. He is smart person and great player. I watch his matches on TV. Moreover, I love cooking because I often help my mom in the kitchen. She teaches me how to cook different Thai. My favorite food is Tom Yum Goong. Cooking is my happiness because everyone in my family eat food made by me. I want to be a chef and I and owning a restaurant one day.

I believe everyone should have a hobby. It helps you relax and have fun. What is your hobby?

Write down the key word from the passage.

- 1 Who = ...**Wayu**.....
- 2 What = ...**He enjoys playing football and cooking**.....
- 3 Where = **He plays football at school. He cooks some food at his house.**
- 4 When = **He plays football after school and cooks some food when he has free time.**
- 5 Why = ...

Summary =

Wayu's hobbies are playing football and cooking.

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สังเกตและประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ดังต่อไปนี้

ร.น.	ชื่อ - สกุล	รายการ					คะแนน ที่ได้	ระดับ คุณภาพ
		ความชัดเจนของเนื้อหา และความคิดเห็น	การมีเหตุผลสนับสนุน ที่น่าเชื่อถือ	การเรียบเรียง โครงสร้างการพูด	การใช้ภาษา	การแสดงออกทางอารมณ์ และน้ำเสียง	15	
		3	3	3	3	3		

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

- 3 หมายถึง ดีเยี่ยม
- 2 หมายถึง ดี
- 1 หมายถึง ผ่าน
- 0 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

เกณฑ์การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
1. ความชัดเจนของเนื้อหาและความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนครบถ้วน เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด	แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน แต่ยังขาดรายละเอียดบางส่วน	แสดงความคิดเห็นได้ แต่เนื้อหายังไม่สอดคล้องบางจุด	แสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจนหรือไม่สอดคล้องกับหัวข้อเลย
2. การมีเหตุผลสนับสนุนที่น่าเชื่อถือ	ใช้เหตุผลและตัวอย่างที่เหมาะสมและครบถ้วน สนับสนุนความคิดเห็นได้ดีมาก	มีการให้เหตุผลและตัวอย่าง แต่ยังไม่ครบถ้วนหรือไม่สอดคล้องทั้งหมด	มีการให้เหตุผล แต่ไม่มีตัวอย่างที่ชัดเจน	ไม่มีเหตุผลสนับสนุนที่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับความคิดเห็น
3. การเรียบเรียงโครงสร้างการพูด	การพูดมีลำดับขั้นตอนชัดเจน มีการเปิด-ปิดที่ดี เข้าใจง่ายและน่าสนใจ	ลำดับขั้นตอนการพูดค่อนข้างดี แต่การเปิด-ปิดยังไม่เด่นชัด	ลำดับขั้นตอนการพูดไม่ชัดเจน แต่ยังมีโครงสร้างหลัก	ไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนหรือเรียบเรียงไม่เป็นระบบเลย
4. การใช้ภาษา	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้องและเหมาะสม แสดงถึงความเข้าใจในภาษาอย่างดี	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ดี แต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ภาษาได้พอใช้ แต่มีข้อผิดพลาดหลายจุดที่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิดพลาดจนทำให้เนื้อหาสื่อสารไม่ชัดเจนหรือเข้าใจยากมาก

รายการ ประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
5. การ แสดงออก ทางอารมณ์ และน้ำเสียง	ใช้น้ำเสียงและ ท่าทางได้ เหมาะสมและมี ความมั่นใจ ดึงดูด ความสนใจของ ผู้ฟังได้ดี	น้ำเสียงและ ท่าทางดีในบาง ช่วง แต่ยังขาด ความต่อเนื่อง	น้ำเสียงหรือท่าทาง เหมาะสมในระดับ หนึ่ง แต่ยังขาด ความมั่นใจ	น้ำเสียงและ ท่าทางไม่ เหมาะสม แสดง ความลังเล บ่อยครั้ง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11-15	ดีเยี่ยม
6-10	ดี
1-5	ผ่าน
0	ไม่ผ่าน

เกณฑ์ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	3 (ดีเยี่ยม)	2 (ดี)	1 (ผ่าน)	0 (ไม่ผ่าน)
ใฝ่เรียนรู้ -ตัวชี้วัดที่ 4.1 ตั้งใจเรียน พากเพียรในการ เรียนและเข้าร่วม กิจกรรมในการ เรียนรู้	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ต่าง ๆ เป็น ประจำ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ต่าง ๆ บ่อยครั้ง	ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่และมีความ เพียรพยายามใน การเรียนรู้ เข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่าง ๆ บางครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีเยี่ยม
2	ดี
1	ผ่าน
0	ไม่ผ่าน

การประเมินผล

ผ่าน หมายถึง ได้คะแนนตั้งแต่ 1 คะแนน

ไม่ผ่าน หมายถึง ได้คะแนนน้อยกว่า 1 คะแนน

ภาคผนวก ค

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับองค์ประกอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
5. คะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน
6. ผลการคำนวณหาค่า t -test คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(Pre-Test)

คำชี้แจง

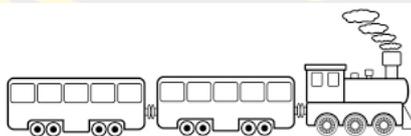
1. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้เพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ลักษณะข้อสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย X ลงในข้อ a) b) c) และ d) ลงในกระดาษคำตอบ
4. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) My mother is going to the market on foot.
- b) My uncle is going to the market by his motorcycle.
- c) My mother is going to the market by her car.
- d) My uncle is going to the market by his bicycle.

2. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) We are going to the Changmai by car.
- b) She is going to the Changmai by train.
- c) He is going to the Changmai by ambulance.
- d) I am going to the Changmai by bus.

3. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) His hobby is drawing.
- b) His hobby is cooking.
- c) His hobby is watching movies.
- d) His hobby is playing football.

4. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) It's rainy today. I will take umbellar to outside.
- b) It's hot today. I enjoy swimming in the pool.
- c) It's Halloween's day. I'm going to vampire's castle.
- d) It's sunny today. I'm on the beach for sandcastle.

5. What is this sign? (ตีความ)

- a) U-turn
- b) No U-turn
- c) Turn left
- d) Turn right

6. What is this sign? (ตีความ)

- a) Park here
- b) No entry
- c) Turn left
- d) Turn right

7. If you see this sign, you cannot park here. What is the sign? (ขยายความ)

a)

b)

d)

d)

8. If you see this sign, you cannot enter here. What is the sign? (ขยายความ)

a)

b)

c)

d)

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 9-10)

After school, my sister always plays volleyball with her friends.

She is very happy.

9. What does “She” refer to? (แปลความ)

- a) My school
- b) My Sister
- c) My volleyball
- d) Her friends

10. What is my sister's personality type? (ตีความ)

- a) She is a sporty girl.
- b) She is a girl girl.
- c) She is a smart girl.
- d) She is a party girl.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 11-12)

We exercise, play sports and games in this subject.

I always have fun learning with it.

11. What is this subject? (แปลความ)

- a) P.E.
- b) English
- c) Music
- d) History

12. What should we do before the class start? (ขยาย)

- a) Sing a song.
- b) Learning new word.
- c) Warming up our body.
- d) Surfing the internet.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 13-15)

Peace, Goodwill, and Happiness for you

on December 25 and always.

13. What does "December 25" most likely refer to? (ตีความ)

- a) New Year's Day
- b) A birthday
- c) Christmas's day
- d) Halloween's day

14. What is the main purpose of the card? (ขยายความ)

- a) To ask a question
- b) To give a command
- c) To express good wishes
- d) To describe an event

15. "If you receive this card, how should you respond? (ขยายความ)

- a) Merry Christmas! Wishing you the same.
- b) Thank you for your help.
- c) Trick or Treat.
- d) Get well soon.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 16-18)

To Bella

Now, I am in New York for work. It has been a long time since I saw you and your family. How is your life in Japan? I just had to send a special friend a wish for love and laughter. Happy Valentine's Day

From James

16. Who is the receiver? (แปลความ)

- a) Lisa
- b) Jonh
- c) Bella
- d) James

17. What is the main idea of the letter? (ตีความ)

- a) Bella found a new job.
- b) James wanted to go to Japan.
- c) James sent a Valentin's wishes to Bella
- d) Bella sent a Valentin's time table to James

18. How does James feel? (ขยายความ)

- a) He is missing his friend because he can't meet his friend in Valentine's day
- b) He is angry with his father because he can't meet girlfriend last Valentine's day
- c) He is happy because he can meet friend in Valentine's day
- d) He is excited to see his friend next Valentine's day

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 19-20)

Hello, my name is Jackson. Now, I am a student in Grand 5th. My father is a teacher. My mother is a nurse. My sister is still a student at a university. She wants to be a doctor. I love many pets. When I grow up, I want to take care of sick animals.

19. What does Jackson's father do? (แปลความ)

- a) He is a chef.
- b) He is a student.
- c) He is a teacher.
- d) He is a doctor.

20. What does Jack want to be? (ตีความ)

- a) He wants to be a vet.
- b) He wants to be a doctor.
- c) He wants to be a teacher.
- d) He wants to be a nurse.

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

(Pre-Test)

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
ข้อที่ 1	d	ข้อที่ 11	a
ข้อที่ 2	b	ข้อที่ 12	c
ข้อที่ 3	b	ข้อที่ 13	c
ข้อที่ 4	a	ข้อที่ 14	c
ข้อที่ 5	b	ข้อที่ 15	a
ข้อที่ 6	c	ข้อที่ 16	d
ข้อที่ 7	b	ข้อที่ 17	c
ข้อที่ 8	d	ข้อที่ 18	d
ข้อที่ 9	b	ข้อที่ 19	c
ข้อที่ 10	a	ข้อที่ 20	a

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

(Post-Test)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้เพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ลักษณะข้อสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย X ลงในข้อ a) b) c) และ d) ลงในกระดาษคำตอบ
4. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) They are playing tennis.
- b) They are playing table- tennis.
- c) They are playing soccer.
- d) They are playing volleyball.

2. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) My sister is going to New York by the train.
- b) My sister is going to New York by the plane.
- c) My sister is going to New York by the bus.
- d) My sister is going to New York by the truck.

3. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) His favorite is football.
- b) His favorite is watching movie.
- c) His favorite is playing games.
- d) His favorite is cooking.

4. From the picture, which sentence is correct? (แปลความ)

- a) It's rainy today. I will take umbellar to outside.
- b) It's hot today. I enjoy swimming in the pool.
- c) It's Halloween's day. I'm going to vampire's castle.
- d) It's sunny today. I'm on the beach for sandcastle.

5. What is this sign? (ตีความ)

- a) No U-turn
- b) No Entry
- c) No Parking
- d) Park here

6. What is this sign? (ตีความ)

- a) Park here
- b) No entry
- c) Turn left
- d) Turn right

7. If you see this sign, no smoking in this area. What is the sign? (ขยายความ)

8. If you have a glass bottles, which bin you put it in? (ขยายความ)

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 9-10)

My best friend enjoys drawing. She wants to be an artist.

9. What does “She” refer to? (แปลความ)

- a) My singer
- b) My songs
- c) My best friend
- d) My free time

10. What is best friend's personality type? (ตีความ)

- a) She is a talkative person.
- b) She is a careful person.
- c) She is a leader person.
- d) She is a creative person.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 11-12)

At school, when we want to have some drinks or food,

we go to the .....

11. What does the passage talk about? (ตีความ)

- a) Nurse's room
- b) Art room
- c) Cafeteria
- d) Gym

12. What should we do before lunch time? (ขยายความ)

- a) Brush our teeth.
- b) Washing our hands
- c) Drinking some milk.
- d) Playing at playground.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 13-15)

Get ready to dance with spirits at dead party!

The John's house

October 31st at 9 p.m.

13. What is the party? (แปลความ)

- a) A birthday party
- b) New Year's party
- c) Christmas's party
- d) Halloween's party

14. What is the main purpose of the card? (ตีความ)

- a) Inviting to the party.
- b) Asking about the party.
- c) Giving good news.
- d) Talking with family.

15. If you want to go the party, what is your dress? (ขยายความ)

- a) Witch dress
- b) Zombie dress
- c) Ghost dress
- d) All correct.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 16-18)

Anna was feeling sad. She was sad because she lost his favorite necklace. The necklace has a pink heart. He looked inside and outside but she couldn't find it anywhere! Anna asked his mom to help her. Her mom found it in the swimming pool.

16. What did Anna lose? (แปลความ)

- a) Her mom wanted to swim in swimming pool.
- b) She wanted to swim in swimming pool.
- c) She lost her pink heart necklace.
- d) She lost her pink heart ring.

17. What is the main idea of this passage? (ตีความ)

- a) Anna lost her favorite necklace
- b) Anna bought pink heart necklace
- c) Anna played with her friends.
- d) Anna swam with her mother.

18. Why did Ann lose the necklace? (ขยายความ)

- a) She wanted a new one.
- b) She swam in swimming pool.
- c) She gave it to her friend.
- d) She was feeling sad.

Directions: Read the passage below and answer the questions. (Items 19-20)

Junk foods are foods that are not good for our bodies. They are often high in sugar and unhealthy fats, and do not have a lot of nutrients that help us to stay healthy. Examples of junk foods are chips, cookies, and soda.

Eating junk foods is not a good idea because they can make us sick. They can cause us to gain weight and can make us feel sluggish. It is important to limit how much junk food we eat and to choose healthier options instead.

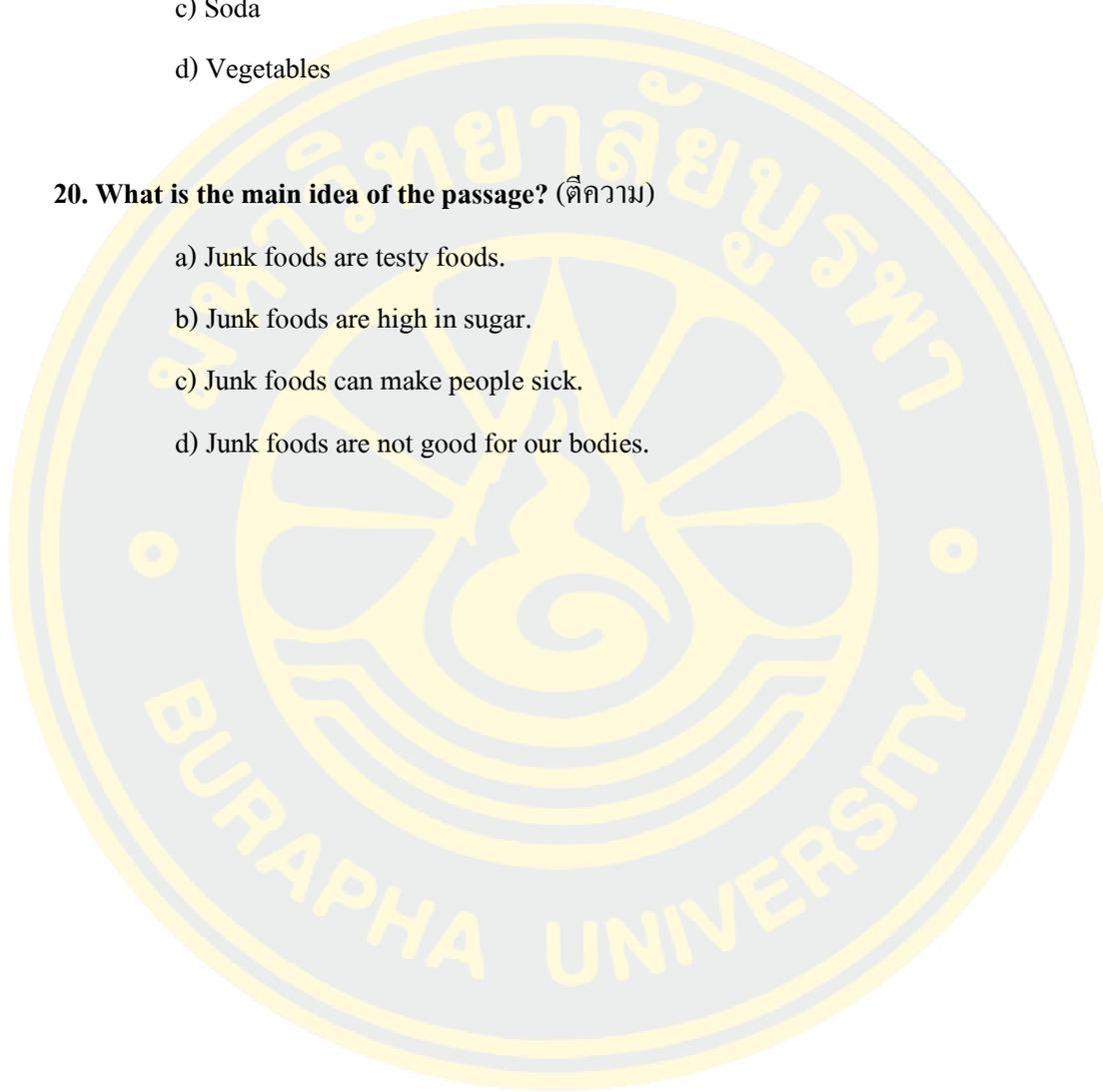
Source: <https://whatistheurl.com/healthy-and-junk-foods-reading-comprehension-for->

19. Which of the following is NOT considered a junk food? (แปลความ)

- a) Chips
- b) Cookies
- c) Soda
- d) Vegetables

20. What is the main idea of the passage? (ตีความ)

- a) Junk foods are tasty foods.
- b) Junk foods are high in sugar.
- c) Junk foods can make people sick.
- d) Junk foods are not good for our bodies.

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

(Post-Test)

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
ข้อที่ 1	b	ข้อที่ 11	c
ข้อที่ 2	b	ข้อที่ 12	b
ข้อที่ 3	a	ข้อที่ 13	d
ข้อที่ 4	d	ข้อที่ 14	a
ข้อที่ 5	c	ข้อที่ 15	d
ข้อที่ 6	d	ข้อที่ 16	c
ข้อที่ 7	a	ข้อที่ 17	a
ข้อที่ 8	a	ข้อที่ 18	b
ข้อที่ 9	c	ข้อที่ 19	d
ข้อที่ 10	d	ข้อที่ 20	d

ตารางที่ 22 ภาคผนวก ค – 1 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)

ความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ ประเมิน
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แปลความ	1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	2	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
แปลความ	3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	9	0	+1	0	1	0.33	ก่อนปรับปรุง
	9	+1	+1	+1	3	1	หลังปรับปรุง/ ใช้ได้
ตีความ	10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	13	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ตีความ	14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	16	+	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 22 ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหน้า (Pre-test) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 – 1.00 จากนั้นนำไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 23 ภาคผนวก ค – 2 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test)

ความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ ประเมิน
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แปลความ	1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	2	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
แปลความ	3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ขยายความ	8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	9	0	+1	0	1	0.33	ก่อนปรับปรุง/ หลังปรับปรุง/ ใช้ได้
ตีความ	10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	13	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
ตีความ	14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	16	+	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ขยายความ	18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แปลความ	19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ตีความ	20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 23 ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 – 1.00 จากนั้นนำไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 24 ภาคผนวก ค – 3 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.43	0.38	11	0.25	0.50
2	0.47	0.27	12	0.63	0.38
3	0.57	0.22	13	0.57	0.44
4	0.53	0.33	14	0.60	0.22
5	0.57	0.50	15	0.47	0.33
6	0.67	0.33	16	0.50	0.33
7	0.50	0.27	17	0.53	0.27
8	0.53	0.27	18	0.57	0.33
9	0.50	0.33	19	0.53	0.22
10	0.47	0.44	20	0.53	0.27

ตารางที่ 25 ภาคผนวก ค – 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.41	0.38	11	0.25	0.50
2	0.36	0.27	12	0.58	0.38
3	0.50	0.22	13	0.44	0.44
4	0.55	0.33	14	0.33	0.22
5	0.58	0.50	15	0.55	0.33
6	0.55	0.33	16	0.33	0.33
7	0.78	0.27	17	0.52	0.27
8	0.52	0.27	18	0.72	0.33
9	0.38	0.33	19	0.72	0.22
10	0.55	0.44	20	0.58	0.27

จากตารางที่ 24 และ 25 ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) โดยข้อสอบที่สามารถคัดเลือกได้ตามเกณฑ์ทั้งหมด 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน (Post-test) จำนวน 20 ข้อ โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.25-0.78 และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.50 โดยทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ ครอบคลุมการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ตารางที่ 26 ภาคผนวก ค – 5 แสดงค่า p และ q ที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	q	pq
1	0.22	0.78	0.17	11	0.22	0.78	0.17
2	0.25	0.75	0.19	12	0.47	0.53	0.25
3	0.31	0.69	0.21	13	0.31	0.69	0.21
4	0.33	0.67	0.22	14	0.28	0.72	0.20
5	0.47	0.53	0.25	15	0.44	0.56	0.25
6	0.36	0.64	0.23	16	0.25	0.75	0.19
7	0.72	0.28	0.20	17	0.31	0.69	0.21
8	0.36	0.64	0.23	18	0.58	0.42	0.24
9	0.31	0.69	0.21	19	0.56	0.44	0.25
10	0.42	0.58	0.24	20	0.44	0.56	0.25
$\Sigma pq = 4.13$							

ตารางที่ 27 ภาคผนวก ค - 6 แสดงค่า $\sum x$ และ $\sum x^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test)

คนที่	x	x^2	คนที่	x	x^2
1	12	144	19	6	36
2	1	1	20	1	1
3	12	144	21	5	25
4	13	169	22	2	4
5	13	169	23	11	121
6	10	100	24	4	16
7	3	9	25	5	25
8	12	144	26	3	9
9	5	25	27	4	16
10	13	169	28	12	144
11	12	144	29	12	144
12	4	16	30	4	16
13	3	9	31	5	25
14	13	169	32	4	16
15	3	9	33	12	144
16	5	25	34	3	9
17	12	144	35	11	121
18	13	169	36	11	121
$\sum x = 274$		$\sum x^2 = 2752$			

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test) โดยใช้สูตรคอเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{36}{36-1} \left[1 - \frac{4.13}{18.52} \right]$$

$$= .80$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pre-test) มีค่ากับ 0.80

ตารางที่ 28 ภาคผนวก ค - 7 แสดงค่า p และ q ที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test)

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	q	pq
1	0.42	0.58	0.24	11	0.25	0.75	0.18
2	0.36	0.64	0.23	12	0.61	0.39	0.24
3	0.53	0.47	0.25	13	0.44	0.56	0.25
4	0.56	0.44	0.25	14	0.33	0.67	0.22
5	0.58	0.42	0.24	15	0.56	0.44	0.25
6	0.56	0.44	0.25	16	0.36	0.64	0.23
7	0.78	0.22	0.17	17	0.53	0.47	0.25
8	0.53	0.47	0.24	18	0.72	0.28	0.20
9	0.39	0.61	0.24	19	0.72	0.28	0.20
10	0.56	0.44	0.25	20	0.58	0.42	0.24
$\Sigma pq = 4.38$							

ตารางที่ 29 ภาคผนวก ค - 8 แสดงค่า $\sum x$ และ $\sum x^2$ ทั้งฉบับที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test)

คนที่	x	x^2	คนที่	x	x^2
1	14	196	19	10	100
2	4	16	20	3	9
3	15	225	21	8	64
4	18	324	22	3	9
5	16	256	23	15	225
6	12	144	24	6	36
7	3	9	25	9	81
8	15	225	26	6	36
9	8	64	27	6	36
10	16	256	28	14	196
11	13	169	29	14	196
12	6	36	30	10	100
13	4	16	31	10	100
14	18	324	32	9	81
15	7	49	33	13	169
16	7	49	34	5	25
17	15	225	35	13	169
18	15	225	36	13	169
		$\sum x = 373$			$\sum x^2 = 4609$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) โดยใช้สูตรคอเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{36}{36-1} \left[1 - \frac{4.38}{20.67} \right]$$

$$= .81$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) มีค่ากับ 0.81

ตารางที่ 30 ภาคผนวก ค – 9 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	10	17	19	11	17
2	8	14	20	6	12
3	8	14	21	8	14
4	5	12	22	4	11
5	6	12	23	5	12
6	9	13	24	8	14
7	6	12	25	10	16
8	8	12	26	8	11
9	7	13	27	14	19
10	7	12	28	4	12
11	4	11	29	5	13
12	3	11	30	2	11
13	7	13	31	3	11
14	7	14	32	5	13
15	7	16	33	9	16
16	6	14	34	2	11
17	7	14	35	11	16
18	8	16	36	8	15

Σ คะแนนก่อนเรียน = 246 $\bar{x}$ คะแนนก่อนเรียน = 6.83 SD คะแนนก่อนเรียน = 2.63
 Σ คะแนนหลังเรียน = 284 $\bar{x}$ คะแนนหลังเรียน = 13.44 SD คะแนนหลังเรียน = 2.09

ตารางที่ 31 ภาคผนวก ค – 10 การคำนวณหาค่า t -test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ก่อนเรียน

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การแปลความ	36	3.14	1.268	.211
การตีความ	36	1.64	.867	.144
การขยายความ	36	2.17	.971	.162
รวม	36	6.83	2.635	.439

One-Sample Test

	Test Value = 0					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
การแปลความ	14.849	35	.000	3.139	2.71	3.57
การตีความ	11.343	35	.000	1.639	1.35	1.93
การขยายความ	13.388	35	.000	2.167	1.84	2.50
รวม	15.560	35	.000	6.833	5.94	7.72

หลังเรียน

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การแปลความ	36	5.69	1.167	.194
การตีความ	36	3.64	.833	.139
การขยายความ	36	4.06	.754	.126
รวม	36	13.44	2.090	.348

One-Sample Test

	Test Value = 0					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
การแปลความ	29.286	35	.000	5.694	5.30	6.09
การตีความ	26.200	35	.000	3.639	3.36	3.92
การขยายความ	32.280	35	.000	4.056	3.80	4.31
รวม	38.596	35	.000	13.444	12.74	14.15

t-test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	6.83	36	2.63
	Posttest	13.44	36	2.09

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig.(2-tailed)	Sig.(1-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean				
Pair 1	Posttest - Pretest	6.61	1.57	0.26	25.2239	35	0.0000	0.0000

ภาคผนวก ง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับและนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป ระดับความพึงพอใจ ดังนี้

1	หมายถึง	น้อยที่สุด
2	หมายถึง	น้อย
3	หมายถึง	ปานกลาง
4	หมายถึง	มาก
5	หมายถึง	มากที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1.1 การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ ช่วยให้ฉันสามารถเดาเนื้อเรื่องในบทอ่านได้					
1.2 การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ช่วยให้ฉันอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย					
1.3 การอ่านบทอ่านอย่างละเอียด ช่วยให้ฉันหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ได้					
1.4 การจดบันทึกข้อความสำคัญจากบทอ่าน ช่วยให้ฉันสรุปใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น					
1.5 การแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน ช่วยให้ฉันได้นำข้อมูลมาสื่อสารได้					

ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2. ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น					
2.1 ฉันและครูพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น					
2.2 ฉันและเพื่อนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น					
3. ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					
3.1 ภาพที่ใช้ในบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
3.2 เนื้อหาของบทอ่านมีความน่าสนใจ					
3.3 เนื้อหาของบทอ่านมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.4 เนื้อหาของบทอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
4.1 ฉันสามารถแปลความหมายจากบทอ่านได้ (แปลความ)					
4.2 4.2 ฉันสามารถเข้าใจความหมายโดยนัยของผู้เขียนได้ (ตีความ)					
4.3 4.3 ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน					
4.4 4.4 เทคนิคการอ่าน SQ4R ช่วยให้คุณอ่านเข้าใจ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ตารางที่ 32 ภาคผนวก ง – 1 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 32 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าตั้งแต่ 0.66 – 1.00 โดยทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ

ตารางที่ 33 ภาคผนวก ง – 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.901	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 1	59.2222	59.606	.444	.899
ข้อที่ 2	59.6667	51.314	.862	.882
ข้อที่ 3	59.6944	56.618	.525	.896
ข้อที่ 4	59.7778	56.521	.636	.892
ข้อที่ 5	59.6944	51.247	.770	.886
ข้อที่ 6	59.5833	51.507	.792	.885
ข้อที่ 7	59.3056	59.933	.298	.904
ข้อที่ 8	59.1944	57.933	.586	.895
ข้อที่ 9	59.2500	59.393	.426	.899
ข้อที่ 10	59.5556	58.711	.433	.899
ข้อที่ 11	59.1667	59.229	.496	.897
ข้อที่ 12	59.6111	54.359	.683	.890
ข้อที่ 13	60.0000	55.257	.562	.895
ข้อที่ 14	59.8333	56.486	.519	.897
ข้อที่ 15	59.7222	55.463	.633	.892

ตารางที่ 34 ภาคผนวก ง – 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
	$\bar{X}$	SD	การแปลค่า	
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.1 การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ ช่วยให้ฉัน สามารถเดาเนื้อเรื่องในบทอ่านได้	4.58	0.60	มากที่สุด	3
1.2 การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ช่วยให้ฉันอ่าน อย่างมีจุดมุ่งหมาย	4.14	0.96	มาก	9
1.3 การอ่านบทอ่านอย่างละเอียด ช่วยให้ฉันหา คำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ได้	4.11	0.85	มาก	10
1.4 การจดบันทึกข้อความสำคัญจากบทอ่าน ช่วยให้ ฉันสรุปใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น	4.03	0.74	มาก	12
1.5 การแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน ช่วยให้ฉันได้ นำข้อมูลมาสื่อสารได้	4.11	1.06	มาก	10
รวม	4.19	0.84	ดี	
2. ด้านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				
2.1 ฉันและครูพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น	4.22	1.02	มาก	7
2.2 ฉันและเพื่อนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับบทอ่านมากขึ้น	4.50	0.77	มากที่สุด	5
รวม	4.36	0.90	ดี	
3. ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้				
3.1 ภาพที่ใช้ในบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.61	0.64	มากที่สุด	2
3.2 เนื้อหาของบทอ่านมีความน่าสนใจ	4.56	0.65	มากที่สุด	4
3.3 เนื้อหาของบทอ่านมีระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	4.25	0.73	มาก	6
3.4 เนื้อหาของบทอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.64	0.59	มากที่สุด	1
รวม	4.52	0.65	มากที่สุด	

ตารางที่ 34 (ต่อ)

รายการ	การวิเคราะห์ข้อมูล			อันดับ
	$\bar{x}$	<i>SD</i>	การแปลค่า	
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
4.1 ฉันสามารถแปลความหมายจากบทอ่านได้ (แปลความ)	4.19	0.89	มาก	8
4.2 ฉันสามารถเข้าใจความหมายโดยนัยของผู้เขียน ได้ (ตีความ)	3.81	0.95	มาก	14
4.3 ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านได้ (ขยายความ)	3.97	0.88	มาก	13
4.4 เทคนิคการอ่าน SQ4R ช่วยให้นฉันอ่านเข้าใจ เนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น	4.08	0.84	มาก	11
รวม	4.01	0.89	มาก	
ภาพรวม	4.27	0.82	มาก	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวเพชรรัตน์ ป่วนครบุรี
วัน เดือน ปี เกิด	25 กุมภาพันธ์ 2539
สถานที่เกิด	อุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนวัดห้วยโป่ง 79/9 ซอยห้วยโป่ง-หนองบอน ตำบล ห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัด ระยอง 21150
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	ข้าราชการครู
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2563 ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2568 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา